

קשר איתן

בטאון קהילות ויזניץ

בס"ה גיליון 150 • נך-לך • תשפ"ה

פונטם רבינס היף

יומן מפורט
ממסע הקודש

גליון
מזכרת

אויס געפועל'ט אלעס גוטי'ס

בסם ה' נעשה וצבליח!

לכבוד שבת קודש

e'חסד
תמיד תצאו בזול.

מלבוך	צירך	מנצטר	אנטורפן	לונדון	ליקווד	מאנסי	מונטריאל	ברוקלין	קרית גת	עפולה	חיפה	ביתר	בית שמש	מודיעין	אלעד	אשדוד	ירושלים	בני ברק	דה"ר	מוצי"ש
07:45	04:40	07:45	04:40	04:07	04:45	04:05	04:31	04:28	04:16	04:28	04:13	04:09	04:07	04:14	04:14	04:24	04:08	04:23		
06:33	09:10	08:48	05:46	05:17	05:55	05:13	05:28	05:26	05:17	05:26	05:21	05:22	05:22	05:22	05:22	05:24	05:21	05:23		

בני ברק • ירושלים • בית שמש • ביתר עילית • אשדוד • מודיעין עילית • אלעד • רכסים • טבריה • צפת • בארות יצחק • עפולה • קרית מלאכי

טל. 052-5111111

נבסוף נבספנו!

עלי הגיון ועלי גליון ועלי זכרון מסע 'אבסוף'

הדורות, שלא יקבלו את מלוא התמונה להדרתה ולגודל תפארתה, מרוב הצטמצמותה אל מסגרת מוגבלת ומצומצמת של הגליון דנן, שמא עלולים אנו להיכשל בהחזרת אותן התחושות, בהאפלת אותן ההרגשים, בהמעטת אותן האורות, באין כלים ראויים לקבלן ולשמרן ולנעלם הדק היטב לימים רבים.

אך מאידך, נהדפת מחשבה זו – נצטוונו על הזכירה, נצטוונו לעורר את האהבה, ומה לה להתעוררות אהבה זו, אם חסרה היא את ה'עד שתחפץ', שומה עלינו אפוא להניחם למשמרת ימים רבים, אל תוככי חפץ וערך. וציווי וחוב זה, מחייב אותנו לאזור כגבר חלצינו, ולעשות את אשר בידנו, תוך כדי זכירה כי לא עלינו המלאכה לגמור, אלא את שלנו נעשה. בני אנוש אנו, וכלים של בני אנוש בידנו, ותו לא מיד. והגם כי חווינו רגעים שמיימיים, רגעים מתנוצצים מעולם אחר, מגינתא דעדן, מרב טוב הצפון לצדיקים, בכל זאת – שומה עלינו להתאימם לכלי המעשה אשר ברשותינו. לכך נוצרנו. ויהי נועם ד' אלקינו עלינו.

ומשבאנו לכלל הכרה זו, לצד מיעוט הזמן שעמד לרשותינו מאז שובנו לחיים ולשלום לארצנו הקדושה ועד שגיליון זה הוכרח לרדת אל מכבש הדפוס, הנה הרי שלכם שלפניכם, מוקדש כולו

כמו לועגים לרש, מתריסים לעברנו הגיליון הבוהק והקולמוס, בעמדנו – חסרי אונים – מול המשימה הבלתי אפשרית שניצבת בפנינו. לנסות לצמצם בקרבם את אשר שמענו וראינו, את אשר חיינו וחוונו. ממאנים מבלתי יכולת לעמוד בניסיון עקר ונטול סיכויים זה, שעדין לכשלון חרוץ. כי אם אמנם נהרות של מילים לפנינו, גליונות עד אין מספר, דיו אילו ימי וכל מי כנישותא. אך כולם כאחד, חיוורות, טפלות, סרות טעם.

מחפשים אנו את קולמוס הלב. איהו?! איה אותו קולמוס מבורך?! איה אותו סופר מלא לב נפש ומאד?! איה אותו מונה מוכשר ואצור מילים, שייטיב להביע לבבות, שינווט בכשרון בנתיבות עומק ובמסילות מצולות ומעמקי התחושות המפעמות בקרביים ובעצמותיים, וינבור מהם שושנים והגדרות, שיבטאו, ולו קורטוב, מתוככי לב שוקק, מוכשרים להעברה ולהחדרה אל תוככי לבבות נכספים!?

ושמא, מתגנב אלינו בדל של הרהור, כשם שמצוה שלא לומר דבר שאינו נשמע, כך מצוה עלינו שלא לומר דבר שאינו מבוטא כל צרכו, לפי ערכו ולפי רום שגב מעלתו?! שמא אל לנו לגשת אל המלאכה שעה שיודעים אנו בידיעה ברורה כי מבוצע בכך חטא היסטורי כלפי קוראי

פרטיו ודקדוקיו בגליונות אלה שלפניכם, במשא ומטלטל של המשב"ק הרה"ג ר' שאול גרינברגר הי"ר על ציון ה'צמח' הקדוש, [המובא בגליון זה במלואו] היטיב לבטא את מהות המסע, מתוך דברי ה'צמח' הקדוש עצמו בעלותו על ציון הבעש"ט הקדוש, המורגלים בפי מרן רבנו שליט"א אשר חזר וכפלם על הציון הקדוש ובהזדמנויות נוספות לאורך המסע, וכה אמר:

"הייליגער בעל שם, איהר האט אראפ געברענגט א נייעם דרך אין עבודת השם יתברך, דארפט איהר זעהן, אז ווער ס'פארט, וויאזוי ער פארט, צו וועמען ער פארט, אויף אייער וועג פארט ער, דארפט איהר זעהן אז ער זאל געהאלפן ווערן".

[בעל שם הקדוש, אתם הבאתם דרך חדשה לעולם, משכך עליכם לראות שכל מי שנוסע, באיזה מצב שהוא נוסע, ואל מי שהוא נוסע, הרי נוסע הוא בדרככם, אם כך עליכם לראות להושיעון] דברים אלה ומהותן וביאורן לעניינינו כפי שבוארו שם באריכות, כמו נתנו את האות לפתיחת הלבבות. ומשכך, עלינו להתבונן, מה קרה לנו שם, מה היה לנו שלכך זכינו:

לזכרון אודות מסע 'אכסוף' ההיסטורי, רשומים הם בדפים שלפניכם, בחרדת קודש ובדחילו ורחימו, מתוך תקווה כי לכל הפחות כמראה מקום נהיה, כמורי דרך וכמצייני ציונים גרידא. לא התיימרנו ולא נתיימר מעבר לכך, כי יראנו מפני האש הגדולה.

אחת שאלנו מעמכם, קוראים נאמנים. אתם תראו בזה שלמות יריעה והקפת גיליון מבטאת ומקיפה, שכן לא יכולנו לכך ולא הסכנו לכך. ראו בזה ציוני דברים בעלמא, תזכורת לאשר נתון וחקוק במעמקי לבכם, למען תזכרו, תזכירו, תקומו ותספרו לבניכם את אשר על לבכם.

את אשר על לבכם, אל לכם לשכוח, אם יהיו אלו הדברים זכרון להם – והיה זה שכרנו, והלא כך קרא טבע רבנו הקדוש בעל אמרי חיים זי"ע בספרו הקדוש מדי דברו ומדי המיית מעיו בזכרון אביו הקדוש: "חלילה לנו לשכוח את אשר שמענו וראינו". חלילה וחלילה לנו. עלינו לזכור, לשעה ולדורות את כל אשר עבר עלינו, את היסודות האיתנים אשר הונחלנו, את רגשי הלב שבעבעו.

|||

בפתח מסענו זה, שאני תקווה כי נידרש לכל

של אור, נקודות שבהם הוא זוכה לגילוי של אותה נקודה פנימית.

וכך שוררנו, ימים מספר קודם צאתנו אל המסע, את אותן התיבות שקבע לנו רבנו שליט"א לחק עולם ביום שמחת תורה, וכמו היוו הכנה אל מסע קדוש זה:

צְנִיף טְהוֹר עֶטְרָה עַל רֵאשֵׁנו, אֶהְבֶּתְךָ חֻקֶּיךָ עַל לִבֵּנו, שְׁלֶהֶבְתֶּיךָ הִיא הָעֵלָה עַל מוֹקְדָה.

כזאת היה לנו במסע זה, שיש בו צד שווה, בריח התיכון שמבריח מן הקצה אל הקצה. החל מסערת הרוח והנפש שאפף את כל כולנו בציון הקדוש של רבנו הק' בעל צמח צדיק זי"ע, הבכיות המטלטלות, מחרידות הלב, כמו נתן כל אחד דרור לעצמו. כמו השיל כל אחד מעליו את חומות הארציות וגילה את סוד הנשמה אשר בקרבו, כמו ניטל מעליו חומות הבושה הנפסדת והאיפוק האנושי, כמו נותרו בעולם הוא וקונו ותו לא, והוא מתחטא לפניו באין רואים.

מפי רבותינו מאורי החסידות ותלמידי הבעש"ט הקדוש למדו, כי האדם, במהלך חייו עלי אדמות, מוקף צמצומים ומניעות, המונעים בעדו לבטא לעתים את תשוקתו וכיסופיו. שגרת חייו הארציים, מרוצתו עלי אדמות, סאת היגון האופפת אותו, חבילין דמעיקין בגשמיות וברוחניות, מעלימים ומכסים את נקודת אש התמיד הבוערת בקרבו להשי"ת, עד כי לעתים נדמה לו לאדם, כי אותה נקודה איננה עוד, חס ושלום, הס מלהזכיר. למדנו עוד, כי אותה נקודה חקוקה על הלבבות, חיה וקיימת לעד, ירושה היא מאבותינו ונתונה אצל כל איש ישראל באשר הוא, באיזה מצב שהוא, בכל מקום שהוא.

עבודתו עלי אדמות, כולה, היא לגלות את אותה האור, להצית את אש התמיד אשר בוער באותו ניצוץ, עד שיבעיר את כל כולה בתשוקה ובכיסופין אל השי"ת. וכדי לסייע לו לאדם בעבודתו בתחתונים – מגלה לנו מרן הבעש"ט הקדוש – מגיעים לו לאדם במהלך חייו, נקודות

עצומה לצעוד בעקבותיהם, לגעת בקצות דרכיהם, להשתית את חייהם על יסודותיהם.

אלו וגם אלו, ראויים להישאר בזכרון קדוש, ראויים הם שיועברו מאב לבנו, לו רק נצליח להעביר את אותן התחושות, לו רק נצליח לטעת אותם בקרב בנינו, ובעיקר בקרב עצמנו, והיה זה שכרנו.

אין די מילים בלבבות להוקיר ולהעריך את הנהלת "איגוד מוסדות ויזניץ" בצוותא עם הנהלת "להחזיקם ולהחיותם", אשר העניקו לנו הזדמנות-חיים זו, לחוות את הרגעים הנכספים בצלא דמהימנותא, אין די מילין שייטיבו לבטא את עוצם הכרת הטוב שביטאו כלל המשתתפים על עצם קיום המסע, ועל הדאגה לכל פרטיה, ברוחניות ובגשמיות, כשליחי ציבור, עלינו לבטא את אותן רגשי הכרת הטוב, ולהאציל עליהם ברכה כי יפיקו רצון מד' הטוב, למלא את שליחותם באמונה ובנאמנות, להרבות ולהוסיף חיל בשליחות הקודש במעשיהם הנעלים להגדלת תורה והאדרתה בכל מקומות מושבותינו, ולהגברת פעולות החסד לכלל ולפרט. יהי ד' עמם בכל אשר יעשו.

כדי להביא לכלל אנ"ש דבר ראוי ומתוקן, גליון זכרון מושלם, מאוחד גליון זה השבוע, בצוותא חדא עם גליון "פונעם רבי'נס הויף" המביא מדי שבת בשבתו את דבר המלך ודתו, תודתינו והוקרתינו מעומק הלב על שותפותם בליקוט כלל המאמרים ועריכתם והגשתם לתועלת כלל אנ"ש. יזכו להוסיף ולהרבות חיל בכל אשר יעשו.

זאלן מיר האבן געפועל'ט אלעס גוט'ס

ב/ מערכת קשר איתן

גרייסקי יוסף סאלק

ואותן האנשים שנחלי דמעות כמים זלגו מכל עצמותיהם, ושפיכת לבבם ונשמתם שהיטהרה בנהר דינור של בכי לב שטלטלה לב כל בהיכל הציון הקדוש, הן-הם הן-הם, שריקודם בסעודת ליל שבת קודש התרוממה טפח וטפחיים מעל הקרקע, שכחו עולם ומלואו ושמחו בהשי"ת, בזכיינתם העצומה להיות כאן, בצילא דמהימנותא, חבוקים ודבוקים, באהבה אחווה ורעות, ולא בכדי אמר לי אחד מן המשתתפים, 'דער טאנץ פון פרייטיג צו נאכט'ס איז ביי מיר געווען העכער אלעס', מאותו מקום פנימי שבלב הוא נובע, אותו מקום כוסף ומשתוקק, מתגעגע ומייחל, ושמח ומתרוגן בקרבת אלקיו מבלתי יכולת מעצוה.

הם אותם אנשים שהתחטאו לפני קונם שוב ושוב ב'גשים מול ארון הקודש באימה', וקומתם התרוננה ב'היום תאמצנו', והם-הם אלה אשר שיחם ושיגם בכל אותם הימים היתה מרוממת ואחרת, נעלה ונכספת. ווער האט געדארפט שלאפן, לא ראינו שינה בעינינו.

ולולא דמיסתפינא, אולי עוד יתר על המעמדים השמיימיים, היו אלה השעות של הצוותא, של הדבקות באחווה חסידים יחדיו. השעות הרבות שעל רכבת דגל מחנה ישראל, השמחה העצומה, התפילה שבקעה מן הלבבות במהלך הנסיעה שאמנם מפרכת היתה את הגופים, אך זיככה את הנשמות באהבת חסידים יחדיו, שירת ה'תתברך' שפרצה מן הלבבות, ה'ובטובו' שבקע אל מול הטוב הגדול הנגלה לנגד עינינו בין ההרים הרמים, בין הגאיות, ימים ונהרות, נחלים ויערות. שיחות החסידים מלאי הצוף, המתוקים מדבש, אל תוך שעות הלילה וברן יחד כוכבי בוקר, תחת כל עץ רענן. משעולי העיר שמלאו נערים וזקנים עורגים, מביטים, שואפים, תרתי משמע, שואפים אל קרבם את ניחוחות העבר, ושואפים בשאיפה

איש צמח שמו

◆ **דברי אלקים חיים** ◆

שולח"ט היולא דרבנו הק' בעל צמח צדיק זי"ע וסעודת ר"ח מרחשוון
על ארמת הקודש מקום ביהמ"ד של רבוה"ק בוויזניצא

וזה יש לרמז במאמר הכתוב בפרשתן (בראשית ו, ט) **נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלקים התהלך נח**, על הכתוב **תמים תהיה עם ה' אלקיך** (דברים יח, יג) האריך רש"י שלא כדרכו וכתב **התהלך עמו בתמימות ותצפה לו ואל תחקור אחר העתידות וכל מה שיבוא עליך קבל בתמימות ואז תהיה עמו ולחלקו**, ובספרה"ק הפליגו בעומק דברי רש"י אלו, ועפ"ז י"ל דנח היה צדיק תמים שהיה חי בכל עת כרצון השי"ת, וזהו **את האלקים התהלך נח**, היה דבוק תמיד להשי"ת, **את** לרבות (פסחים כב:), היה מרבה את עניני האלקים.

ודרך זו ישכון אור, לימד והנחיל לנו **הבעש"ט הק' זי"ע**, הוא לימד דעת את העם כיצד צריך האדם לחיות בעולם הזה ולהיות מקושר בבורא יתברך, הן ברוחניות והן בגשמיות. והגם שאין כל הדרגין שווין ואין כל האנשים שווים במדרגתם, העיקר הוא שחפצים ללכת בדרך זו בכל מצב שהוא.

כבר הזכירו את אשר אמר **הצמח צדיק** על ציון מרן **הבעש"ט זי"ע**: **הייליגער בעל-שם, הורדת לעולם דרך חדשה בעבודת ה', אם כן עליכם לדאוג אז ווער ס'פארט, ווי אזוי ער פארט, און צו וועמען ער פארט, אויף אייער וועג פארט ער דארפט איהר איהם העלפן**. על כן כאשר אנו נמצאים על ציונו של **הצמח צדיק** שהוא בחי' שבת כאמור, ושמעתי **מזקיה"ק האמרי חיים זי"ע** שהיה אומר תמיד כולנו בני ישראל – בניו של **האהבת ישראל זי"ע**, אם כן הלא כולנו בני **האהבת שלום, התורת חיים, הצמח צדיק והאמרי ברוך**, עלינו להמשיך את השושלת, להחדיר בקרבנו את קרבת האלקים כפי שקבלנו מהם. ואמרת לרמז **צמח צדיק, צדי"ק** גימ' ד"ה, ההולך בדרכו של **הצמח**

התכנסנו כאן לסעודת הילולא **דרבנו הק' בעל צמח צדיק זי"ע** בשילוב סעודת ראש חודש חשוון, לבאר השייכות בזה, נראה ע"פ מאמר **זקיה"ק האמרי חיים זי"ע** אשר **צמ"ח** במילוי גימ' **שב"ת**, והנה בכל ימות השבוע עסוק וטרוד האדם על המחיה ועל הכלכלה ואין לו פנאי לעבודת השי"ת כראוי, אבל ביום השבת בא שבת בא מנוחה, האדם נח מעבודתו ואינו טרוד בפרנסתו וממילא ראשו מונח בדברים נעלים וכולו קודש, אינו מתעסק בהבלי העולם ובשיחות סרק של פוליטיק וכדו', הן דברים אלו עם השבת הם תרתי דסתרי. וכך היה **אאמו"ר הק' זי"ע** רגיל לומר דהשבת הוא מרכז החיים, ע"פ מאמרו של **זקיה"ק האהבת שלום זי"ע** על הכתוב (שמות כ, י) **וינח ביום השביעי,**

וינח מל' המניח את הכד (ב"ק כז), **הקב"ה** הניח את כל ההשפעות ביום השבת. כי כח השבת גדול הוא לרומם את האדם לבורא ית"ש. ולכן **אמת חותמו של הקב"ה** (שבת נה.), **אמת זו תורה** (ברכות ה:), ואמרו חז"ל (שבת פו:)
כולי עלמא מודי דשבת ניתנה תורה, לפ"ז **הקב"ה** השבת והתורה הם אמת, השבת והתורה מקרבים את האדם להשי"ת.

והנה איתא בזוה"ק (ח"ג כט.) **תלמיד חכם אקרי שבת**, ואמרת ל'באר הכוונה בזה שהתלמיד חכם זוכר את בחינת השבת קודש, הוא התורה ודבקות השי"ת גם בכל ימות השבוע, כל הילוכו תמיד הוא כרצון השי"ת. גם בתוך מסחרו יודע שהקב"ה עושה הכל, ובבואו לישא וליתן עם חבירו שם שמים שגור על פיו ואומר לרעהו הבה נעשה מסחר בינינו בסיעתא דשמיא וכדו', ואף כאשר רואה שמצליח במסחרו יודע שהקב"ה עשה הכל ואינו תולה זאת בכוחו וכשרונו, זהו יסוד גדול שכל אחד צריך להחדיר בדעתו.

להיות אדוקים וקשורים בהשי"ת ממתקת הדינים מעלינו. ובזה אמרתי לפרש הכתוב (זכריה ו, יב) **הנה איש צמח שמו, אי"ש במילוי גימ' תצ"א, צמ"ח במילוי גימ' שב"ת כנ"ל מזקיה"ק, שמ"ו במילוי (וא"ו) גימ' תג"ן**, האיש ההולך בדרכו של הצמח צדיק בחי' שבת, אזי השבת תגן עליו שיצא מכל הדברים המעיקים עליו.

צדיקים פירשו את תיבות הזמר (יום ליבשה) **בגלל אבות תושיע בנים, בגלל** לשון גללים הנקרא בל"א מיסט, ובלשון נופל על לשון הכוונה מיזט – לשון חובה, **אבות** לשון רצון, חובה עליך להושיע את הבנים, ע"כ. ולדברינו יש לפרש המשך התיבות **ותביא גאולה לבני בניהם**, דהמשורר ביאר הטעם מדוע חובה על הקב"ה להושיע את הבנים כדי שיוכלו לספר לבני בנייהם את גדולת הבורא ית"ש.

ואת הניסים אשר עשה עמהם להושיעם מצרתם. יעזור השי"ת בזכות אבות יהא לנו א לעכטיגן חודש, א ליסטיגן תמיד, יושפע עלינו כל מיני השפעות טובות בגשמיות וברוחניות, ישועות ורפואות בכלל ובפרט, ונזכה לגאולת כלל ישראל במהרה בימינו אמן.

נכתב ונערך בס"ד ע"י הוועד להוצאת 'דברי אלקים חיים'. תשוח"ק

צדיק שהוא בחי' שבת כאמור הוא דר אצל הבורא ית"ש.

ולזה רומז חודש חשון, אשר כידוע מזקיני הרה"ק **מרוזין זי"ע, חשון** מלשון רחושי מרחשין שפוותיה מעבודת חודש תשרי. עבודת חודש תשרי מתחילה ביום ראש השנה אשר היא המלכת הבורא יתברך עלינו, כמו שאמרו חז"ל (ר"ה לד:) **אמרו לפני מלכויות כדי שתמליכוני עליכם**. ביום זה מתחדשת ההכרה לכל באי עולם כי הקב"ה מנהל את כל העולם ודבקים בהכרה

זו וחפצים לילך ולחיות עמה, ועתה בחודש חשון עלינו להמשיך השפעה זו להמשך הימים, וזהו השייכות של ראש חודש חשון להילולא דהצמח צדיק שהוא בחי' שבת כאמור.

עתה אנו עומדים כבר בערב שבת ומתכוונים

לשבת, ערב שבת מאוחד ומקושר עם השבת (יעוין אמרי חיים, וישב, ד"ה ויהי ה' את יוסף), על כן עתה עלינו להחדיר בנו את ענין השבת.

ובהליכתנו בדרך זו נזכה להמתקת הדינים, כפי שכתב זקיה"ק **האמרי חיים זי"ע** אשר בדורנו הצמח צדיק הוא ממתיק הדינים, וכן ידוע שאמרו צדיקים על זקיני הרה"ק **מרוזין זי"ע** שהוא ממתיק הדינים, ההליכה בדרך שלימדונו רבוה"ק

שִׁעָרֵי הַמַּעוֹרָה לֹא נִנְעָלוּ

דברי ימי 'אבסופה'

יומן מסע הקודש
של מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א לוויזניצא
בראש עם קודש

ליומא דהילולא הק"מ
של רבנו הק' בעל צמח צדיק זי"ע

ב"ט תשרי - ב' חשוון תשפ"ה

יצחק דוד מתלהט מאד-מאד כאשר זקה"ק ה'צמח' הבעיר את נשמותיהם ורחצם במים, וזעק בקול "וואס וויל דער רויטער רוצח פון אונז", בהתכוונו לכך שהרבי אינו נותן מנוח להם ולנפשם.

וכמה שמעתי מכ"ק אאמו"ר זי"ע, שהיה מתאר מה שזעק זקה"ק ה'צמח' פעם: "פערציג זענען מיר, ווען מיר זאגן הללי נפשי את ד', דרייען זיך די געדערן איבער", איננו יודעים מי היו אותם הארבעים, ואין לנו כל שיג ושיח ברום ערכם ושגב מעלתם, אך הוא, ה'צמח' הקדוש, בעצמו, בוודאי היה מאותם שקרביהם הנפכו בקרבם בעת הללם את בוראם. וכידוע שזקה"ק ה'אמרי חיים' אמר שה'צמח' הקדוש הכניס פינק במחזור, הוא הצית את הלהב בקרב לבבות התלמידים, הוא הצית את שלהבת יקוד של תפילה ושבת קודש, את נצחית שתישאר לעד. וכעת יש לנו זכות גדולה שנזכה בס"ד להיות במקום ההוא ולהבעיר שוב את נשמותינו באותה אש יוקדת.

והמטרה של נסיעה רבתי זו הלא נחוצה ביותר, בהעמדת קרן הצלה שתסייע ל'איגוד מוסדות וזיניץ' ול'להחזיקם ולהחיותם' בשעה קשה זו. ודעו לכם שהמצב מאד קשה כתוצאה מהמצב השורר בא"י ומעוד מהמורות וקשיים שישנם, ואין באפשרות בשום פנים ואופן להמשיך כך וחייבים להעמיד קרן זה שתוכל להיות לעזר בשעה זו.

בהמשך הדברים אמר מרן שליט"א: והלא כך סיפר זקני הק' ה'אמרי חיים', שכאשר בא זקה"ק ה'צמח' אל ציון הבעש"ט הקדוש, פתח וקרא בקול: "הייליגער בעל שם הקדוש, דו האסט דאך אראפ געברענגט א נייעם דרך אין עבודת השי"ת, דארפסטו זעהן, אז ווער ס'פארט, וויאזוי ער פארט, צו וועמען ער פארט,

אויף אייער וועג פארט ער דאך, דארפט איהר איהם א טובה טוהן". [בעל שם הק', אתה הורדת דרך חדשה לעולם, עליך לראות שמי שנוסע, להיכן שנוסע, ואיך שהוא נוסע, הלא נוסע בדרכך, ועליך להיטיב עמו]. ומכאן רואים את גודל מעלת חובת הצדיקים לסייע למי שנוסע בדרכם, ובכך נבוא אל זקה"ק ה'צמח' אי"ה.

והלא הוא הקדוש עסק כל ימיו בצדקה וחסד, וכמה לקח על עצמו חובות בשביל מעשי צדקה. זקה"ק ה'אמרי חיים' סיפר שעוד בדורו הוטל עליו להתעסק בתשלום חובותיו של ה'צמח' שלקח על עצמו לצדקה מהבנקים.

כבר שחתי ברבים את אשר אמר הרה"ק מצאנז זי"ע, שאף הוא היה בעל צדקה עצום ונפלא: "יודעים אתם מה הנפק"מ ביני לבין רבי מענדלי מוויזניץ?" [כך כינו את

שבועות וחדשים ארוכים של הכנות כיסופין וגעגועים למסע הקודש, מאז התבשרו המוני אנ"ש על מסע "אכסוף" הנכסף הקרב ובא בע"ה, הגיעו לשיאן בקימו של המסע הנכסף בימי השבוע שעבר עלינו לטובה ולברכה, היו אלה ימים קדושים ושמימיים שייחקקו על הלבבות לנצח.

התרגשות גדולה בווערת בקרבי

במוצאי שבת קודש פרשת תבא, חודש אלול תשפ"ד, קרא מרן רבנו שליט"א לכלל אנ"ש ומסר את דברו בקודש ותשוקתו העזה לנסוע לפקוד את ציון רבנו הק' ה'צמח צדיק' זיעועכ"ל"א ביומא דהילולא דיליה, פתח רבנו אז ואמר:

הנה כבר התפרסם בקרב אנ"ש, אשר מתכוונים אנו בסיעתא דשמיא להיות בעיר וויזניצא על היא"צ של זקה"ק ה'צמח צדיק' זי"ע, ולשבות שם אי"ה בשבת קודש מתוך התקשרות ותשוקה, וביום ג' חשוון להיות על ציונו הק' של זקה"ק מרוזין זיעועכ"ל"א.

האמת ניתנת להיאמר, כי התרגשות גדולה בווערת בקרבי לקראת נסיעה זו, אין לשער ואין לתאר. אם אמנם לא חקרתי ודרשתי בבירור, אך הנראה לי שאבוה"ק מאז השואה הנוראה ה", לא שהו שם בשבת קודש, ואם כן לראשונה, על פי מה ששואפים כעת בע"ה, נזכה לשוב אל המקום הקדוש ההוא, והומה ליבנו אל אותו המקום בו עבדו זקה"ק את קונם בסילודין.

ואמרת לי נפשי, 'צמח צדיק' במס"ק עה"א עולה מ"ה, אשר רמוז בו גדלות הבורא ושפלות עצמו, כנזכר בספרי רבותינו, ואכן זאת היתה כל מהותו של זקני הק' ה'צמח, כל כולו חטיבה אחת של גדלות הבורא ושפלות עצמו.

הזכירני מקודם ראש הישיבה שליט"א, את אשר שמענו כ"כ הרבה פעמים מכ"ק אאמו"ר זי"ע, איך שהיה מתאר בשם החסיד רבי וואלף אפטער ז"ל שזכר וחקוק היה בעצמותיו קול דברו של זקה"ק ה'צמח' בעת אמרו את הדא"ח בפרשת משפטים, וקרא בקול "שבועת ד' - מה היא על השבועה שהשביענו טרם לידנתו תהי צדיק ואל תהי רשע", וכתלי ביה"מ ד' רעדו מאותה קריאה, והמשיך זקה"ק ורמז "תהיה בין שניהם" הר"ת אתוון שבת, שהשבת קודש היא העצה היעוצה לתיקון הנפש. גם אני הק' זכיתי לשמוע זאת מפיו של אותו חסיד ישיש, כד הוינא טליא.

עוד הזכירני ראש הישיבה שליט"א, שכ"ק אאמו"ר זי"ע סיפר בשם אותו חסיד ר' וואלף אפטער, ששמע את רבי

אבקשכם כי תתפללו שנוכל להצליח בע"ה, לפעול כל טוב ישועות ורפואות, לנסוע לשלום ולשוב לשלום בע"ה. ושבתות זה יהיה זה 'פרייליך יאהר', שנה מלאת שמחה ואורה

ללוויים", כמו שפירש זקה"ק ה'אמרי חיים' זי"ע, 'לוויים' – די דביקות יודעלעך – להם תהיה גאולת עולם. ועל כן אנו המבקשים להתדבק במעלת אבותינו ורבותינו, בע"ה יהיה זה מקור לישועה וגאולה.

אבקשכם כי תתפללו שנוכל להצליח בע"ה, לפעול כל טוב ישועות ורפואות, לנסוע לשלום ולשוב לשלום בע"ה. ושבזכות זה יהיה זה 'פרייליך יאהר', שנה מלאת שמחה ואורה. הלא נוסעים מיד בהמשך לימים הטובים הבאים לקראתנו לשלום, עוד בשבוע של שמחת תורה, והולכים לשבות במקום ההוא, ולהיות אצל כל אותם גיבורים ושרפי מעלה.

ד' יעזרנו שנוכה בס"ד לכל ההשפעות הטובות בגשמיות וברוחניות, ישועות ורפואות לכלל ישראל, ונוכה בקרוב לגאולת עולמים בבנין ביהמ"ק בב"א.

מאז הוסיף רבנו וביטא בכמה וכמה הזדמנויות, רבים וביחיד, את סערת נפשו וכיסופיו לקראת מסע זה, בערב יום הקדוש, בתוך דברי אלקים חיים כשעורר רחמים ורצון אודות המצב הקשה בו שרוי כלל ישראל, אמר רבנו **"השנה יש לנו מליצי יושר גם את האבות הקדושים, הלא מיד לאחר יו"ט נהיה אצלם בס"ד, וכבר עתה אפשר לבקש מהם שימליצו טוב בעדנו"**, גם כשהתעוררו ספיקות אודות המסע בשל מצב בריאותו, אחת היא לו ולא ישנה, וכאשר אמר רבים בחוה"מ סוכות שעעל"ט, כי אדיר חפצו ורצונו להיות שם על הציון הקדוש, לשפוך שיחו כמים, זכור לכל שירת ערגתו של רבנו "עיני עמך במ תלויות" כשהוא עורג אל המקום ההוא.

בשולה"ט בנעילת החג של שמחת תורה, שוב ביטא רבנו את סערת רוחו לקראת הנסיעה, ונפרד בהתרגשות מכל קהלא קדישא הדין, וביקש שיתפללו יחדיו להצלחת הנסיעה ולהמשכת ישועה לכלל ולפרט.

הכנסות מסע זו, יועדו להחזקתם של מבצרי הקודש

ה'צמח' הק' בדורון ממני לוקחים לצדקה, ואילו הוא – נותן לצדקה.

וכמה שמענו מזקה"ק זי"ע את העובדה על הגבאי ר' חיים, שה'צמח' שלחו באישון ליל להביא צדקה לכתובת מסוימת בפאתי העיירה, אולם בחוץ היתה רוח סועה וסער, והגבאי חשב לעצמו שייילך כשוך הסערה, בבוקרו של יום. אך הרבי קראו ושאלו: "ביזט געווען?" והוא התחמק מלהשיב. אמר לו הרבי: "ביזט נישט געווען", וכך נשנה הדבר עד שלא נותרה לו ברירה ויצא אל אותו הבית. משאך הגיע לשם, שמע מבעד לדלת את בעלת הבית שחה בכאב לבעלה: "הנה אין לנו מאומה בבית. כל שבוע שולח לנו הרבי, והשבוע לא שלח, ומה יהא השבוע?" ומששב אל הרבי, שאלו ה'צמח' מיד: "נו, שמעת והבנת?!"

כנהה וכהנה ישנם עובדות למאות אודות מעשי צדקות הפלאיים. ועל כן אנו, הפועלים ועוסקים כעת לילך בדרכו ולעסוק בהצלת מאות עמלי התורה הלומדים מתוך הדחק לצד משפחות במצוקה הזקוקים וזועקים לעזרה, בוודאי שזהו המקום והזמן להתאמץ בזה יותר.

על כן, מבקש אני שוב, לקחת את ההתרגשות הזאת לקראת הנסיעה ולהכניס אותה לחפץ, ומי שיכול להתאמץ ולבוא יעשה זאת. וגם מי שאינו יכול מפאת סיבה כלשהי להשתתף, יכול לשלוח שליח שיתפלל עליו. אין לנו מנוס מהקמת קרן זו, ועל כן כל העמל הגדול הזה.

מקום מסוגל לישועה

המקום ההוא בוויזניצא מסוגל לישועות גדולות, ואכן אני תקווה להשי"ת שנפעל שם ישועות ורפואות רבות בזכות זקה"ק ה'צמח', שהיה כל כולו גדלות הבורא ושפלות עצמו. ויעזור השי"ת שנוכה כולנו יחד להיושע בכל העניינים, אכי"ו, שיהיה בחי' "גאולת עולם תהיה

העסקנים המסורים לא חסכו כל מאמץ לארגן ולסדר כל הענינים על צד היותר טוב, וחפץ ד' בידם הצליח להשלמת כל הפרטים לשביעת רצון כל הציבור.

אוירה מרוממת לעילא שררה בכל ימי המסע, כאשר נקבצו ובאו חסידים ואנשי מעשה, רבנים וראשי ישיבות, זקנים ופרחי חסידים, אפופים התעלות דקדושה ורגשי רוממות, ואנו נפתח בסדר מעמדי הקודש, התפילות ושלחנות הטהורים, פרטי המסע ושיחות קדושות, דבר דבור על אופניו, למען יעמדו ימים רבים לאות ולזכרון.

לתורה וחסד, איגוד מוסדות ויזניץ' ולהחזיקם ולהחיותם, ומאות מאנ"ש, הרימו נדבתם קודש בחדווה בסכומים כבירים, כדי לזכות להיות ולחוות את הרגעים הנעלים.

ויהי בהגיע המועד, יום רביעי כ"ח בתשרי, ערב יומא דהילולא רבה, יצאו מאות אנ"ש אל הדרך, מארה"ק מארה"ב ומאירופה, להיות ביומא דהילולא קדישא כ"ט תשרי על ציון המצוינת של רבינו הק' בעל 'צמח צדיק' זי"ע, ולשבות בשבת ראש חודש מרחשוון בעיר האבות ויזניצא יצ"ו.

צאתכם לשלום

יום רביעי פרשת נח – כ"ח תשרי

בהגיע רבינו לשדה התעופה לוד עברו לברכת פרידה, מתוך שירה וזמרה, ורבינו פנה לעלייה אל המטוס הפרטי שהוכן לקראת הנסיעה.

בשעה 3:20 המריא המטוס בשעה טובה ומוצלחת, כאשר עם רבינו מצטרפים בנסיעה מורינו הגה"צ ראש הישיבה שליט"א, הרה"ג בני רבינו שליט"א והמשמשים בקודש. במשך הנסיעה נראה רבינו עוסק באמירות תפילות ובקשות מתוך הסידור 'שועות ישראל'.

לפנות ערב, בשעה 5:45, הגיע רבינו צליחה על אדמת 'רומניה', בעיר שאץ שברומניה סמוך לגבול אוקראינה, והתקבל על ידי העסקנים הרה"ח שד"ר ר' יואל יעקב טסלר

בצהרי היום אחר תפילת מנחה בביתו נאוה קודש נפרד רבינו מהמתפללים, וביקש מהציבור להתפלל שיסעו ויחזרו לשלום, שהכל יבוא בנקל ויפעלו ישועות ורפואות לכל כלל ישראל.

לקראת השעה 2 יצא רבינו מביתו נאוה קודש בדרכו לשדה התעופה, לקראת מסע הקודש. קהל נכבד של אברכים ותלמידי הישיבות פצחו בניגון 'כי בשמחה תצאו' ויצאו ללוות את רבינו בדרכו מתוך התרגשות ולבבות הומים בתפילה, שתהא הנסיעה בשעה טובה ומוצלחת, לחיים ולשמחה ולשלום, כי מלאכיו יצווה לך לשמך בכל דרכיך.

וכיסופין. עם הנחיתה בשדה התעופה הקטן בריישא ולאחר תפילת ערבית, כשבני-ארץ-ישראל נרגשים להוסיף את ברכת 'ברוך ד' לעולם', ומסלסלים בחתימתה "המלך כבודו תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד, ועל כל מעשיו". הטיבו ליבם במיני תרגימא וחמין להשיב הנפש, שהוכנו בטוב טעם ע"י מארגני המסע, כשהציבור החשוב מנצל את הזמן הוגה בתורה ושח במילי דחסידותא.

שיירת אוטובסים ארוכה, אשר ליוותה את הציבור לאורך כל המסע, המתינה מחוץ לשדה"ת. בקרבם נשאו את תרמיליהם של הנוסעים ועל גביהם את כל הקהל החשוב, אל עבר תחנת הרכבת שבעיירת הגבול פשעמישל הפולנית. לשם גם הגיעה קבוצת אנ"ש מארה"ב, אשר כבר הקדימו מאתמול להגיע לאדמת פולין וניצלו את השעות הרבות לנסיעה לציוני הקדושים אשר בארץ פולין.

עיכוב לא צפוי של הרכבת הביא את כל הציבור על מטלטליו להמתין בעמידה בעיצומה של רחובה של עיר חשוכה, במרחק מה מתחנת הרכבת. צינת הלילה של החורף הפולני נותן את אותותיו, כשספלי-חמין-של-הכנסת-אורחים מפיגים במעט את צינת הליל, ומחממות ביותר את הלב.

'שלום עליכם', 'ברוך ה' מ'זעהט זעהק' נשמעו באהבה ובריעות כשנפגשו עם חבורת בני ארה"ב שהצטרפו זה עתה, ביניהם אורח הכבוד של המסע הרב לוי יצחק האגער שליט"א ממאנסי, בן כ"ק אדמו"ר מוויזניץ-לונדון שליט"א אשר באוצר ידיעותיו ונועם אמרותיו ההנה במשך כל ימי המסע את ציבור המשתתפים. אגודות אגודות עמדו או ישבו בישיבה שיש בה מן האלתור, ועסקו ב'חסידישע פאברענגען' וזמר חסידים. בכחצי ירח עמדו סביב האורח ושמעו שיח ערב על העיירה פשעמישל, על ההיסטוריה של בית ויזניץ, על הצדיקים ועל החסידים. פרקי היסטוריה ועובדות הנאמרים בלחישא, מקבלים השראה מיוחדת ונשמעים בקשב רב בשעה כגון זו.

האות ניתן וניתנה הרשות להתקדם ולהתקרב לקראת התחנה, שם החל פרק שני של המתנה נוספת, הקור מתגבר וחודר לעצמות אך הציבור אינו מאבד את סבלנותו, ובשלוות נפש נשמע להוראות האחראים, בצורה מסודרת במשך זמן רב נכנס אט אט לאחר זמן המתנה ממושך מאד אל חדר המבוא של תחנת הרכבת, לביקורת דרכונים קשוחה במעבר הגבול הפולני.

והרה"ח ר' חיים אשר פרוימוביץ. אחר שהממונים סדרו את עניני המסע ומעבר הגבול בין המדינות יצא רבינו וכל המלווים אל הדרך לעבר העיר וויזניצא, כאשר בסייעתא דשמיא מעבר הגבול אל מדינת אוקראינא עובר על צד היותר טוב.

בשעה 8:40 בלילה הגיע רבינו לערש אבותינו ורבותינו הק' העיר וויזניצא, ופנה לבית האכסניה מול מתחם 'טשערמוש' שבו התאכסנה קהל אנ"ש. רבינו עמד להתפלל תפילת מעריב בבית האכסניה, והקדים להעלות האור בנרות לרגל יומא דהילולא קדישא של רבינו הק' בעל צמח צדיק זי"ע, אחר עבר מורינו הגה"צ ראש הישיבה שליט"א לפני התיבה, ורבינו אמר קדיש.

עסקני אנ"ש אשר שוהים זה כמה ימים במקום בארגון וסידור מסע הקודש עברו לברכת שלום, ורבינו האיר פנים לכאו"א והאציל ברכת קודש להצלחת כל הענינים.

טלטולא הגברא

ציבור אנ"ש הגיעו אל העיר וויזניצא לאחר הכנה דרבה כשהמשתתפים זיככו נפשם ושיברו החומר בטלטולא דאורחא של יממה שלימה. טרחת הנסיעה ורוממותה, הזכירה לרבים את דרכי אבותינו ורבותינו בבואם אל הקודש כשפניהם מועדות לאותו היעד, והנסיעה הוקדשה להכנה דרבה ביראה ובאהבה, כאז כן היום.

ובכן, כחמש מאות מציבור אנשי שלומנו מארה"ק הזוכים להשתתף במסע זה, יצאו בשעות הצהריים של יום רביעי לעבר שדה התעופה בלוד, שם כבר קידמו את פניהם עסקני אנ"ש, כאשר הטרמינל כולו רוחש חסידים ואנשי מעשה, גם בדלפקי ההרשמה ומסירת הכבודה ישבו עסקני אנ"ש וסייעו בהליך ההרשמה לטיסה. בבוא המועד התמקמו

הכל על גבי שתי טיסות צ'טר מיוחדות שיצאו בזה אחר זה מארה"ק בשעות אחה"צ של יום רביעי, אל העיר ריישא שבפולין. מפאת מצב המלחמה השוררת באוקריינה, ובכדי למנוע עיכובים והמתנה ממושכות בגבולות הוצרכו לקבוע את מקום הנחיתה במדינת פולין.

המטוסים המיוחדים על טהרת הקודש היוו מעין שטיבל חסידי מעופף, שם התועדו יחדיו חסידים ואנשי מעשה בסיפורי צדיקים וחסידים, איחלו לחיים זה לזה מתוך אהבת חברים והרימו קול בזמר נעים בניגוני ערגה

זכותיה דרבננו ה'צמח צדיק'

יום המישי פרשת נח - ב"ט תשרי

כיסופיהם, מ'קומט שוין אן אהיים, מ'קומט שוין אהן קיין וויזניצא.

לנגד העיניים הנוף העיירתי המוכר לנו מסיפורי אבותינו ורבותינו, הנה הינה, עיר אבותינו ורבותינו - עיר מלוכה וויזניצא. האוטובוסים חונים על יד מתחם האירוח המפואר 'טשערמוש' העומדת בפאתי העיר על שפת נהר הטשערמוש.

נהר הטשערמוש מתפתל וחוצה בין שני העיירות הצמודות - העיר וויזניצא שבבוקובינא והעיר קיטוב שבגאליצא. מסע זה אשר התמשך כאמור למעלה מיממה היווה זיכוך נאות לקראת מעמד ההשתטחות.

יצויין כי בימים הבאים בהם שהו במתחם האירוח, נסעו ה'שאלים' הלוך ושוב, לפי הצורך והביקוש, אל בית העלמין, ה'הויף' - חצר הקודש, לסירורים בעיר וויזניצא ואל מקוה הבעש"ט שבמבואות העיר וויזניצא.

ובאכסניית רבנו שליט"א שבויזניצא: באשמורת הבוקר פנה רבינו לטבילה במי המקוה המיוחדת שהוכן לקראת מסע הקודש, אחר התפלל רבינו תפילת שחרית בשעה 8 בבית האכסניה. **לפני התפילה הדליק רבינו נרות לרגל יומא דהילולא קדישא ומורינו הגה"צ ראש הישיבה שליט"א עבר לפני התיבה, כאשר רבינו אומר קדיש. רבינו עלה לתורה וברך ברכת הגומל לחייבים טובות (עוד עלו לתורה: הגה"צ ראש הישיבה שליט"א, חדב"ץ הרה"צ ראש ישיבת סאטמאר בני ברק, הגבהה - הרה"ג אבד"ק אלעד, גלילה - הרב ישראל ברי"ש ארנסטר - לונדון).**

גשים מול ארון הקודש באימה לשכך בעס וחימה

המעמד העילאי ברשפי אש שלהבתיה אשר נערך על ציון הקדוש של רבינו הק' הצמח צדיק זי"ע החל עם הגעת הציבור אל האוהל הקדוש באיזור טשערניהאזא במבואות העיר וויזניצא, האהל הק' הוקם והושלם ברוב פאר והדר, לאחר עמל ויגיעה רבה, לקראת מסע הקודש ע"י חבורת 'הגן הנאה' כשבראש הפעולות עומד ידידנו הרה"ח ר' משה הערש שטרן הי"ו.

מהכא ומהתם התאחדו כל מקהלות אנ"ש בארץ ובתפוצות, ועיני העם היו תלויות מכל קצוות תבל אל מעמד התפילה העילאי, כאשר בכל בתי בית מדרשנו בהיכלי הישיבות והתתי"ם בארץ ובחו"ל השתתפו

'רגל מחנה ישראל'

שעות המתנה רבות הגיעו לקיצם, ובשעות שלפני עלות השחר נגלתה לעיני הנכנסים רכבת ארוכה-ארוכה, בכל קרון תאים של חדרי שינה, שם קנו הציבור שביתה למשך השעות הקרובות, לאחר שקיבלו בכניסתם מארז ארוחת ערב עשיר כיד המלך. הציבור במעבר הגבול האוקראיני נעצרה הרכבת, בקרי הגבול עברו בין הקרונות, נטלו את הדרכונים מידי הנוסעים טרוטי השינה, ולאחר שנחתמו חזרו לבעליהם.

זרחה החמה של יום חמישי בשבת, ערב-ראש-חדש-מרחשוון יומא דהילולא קדישא. לאחר שעות לא רבות של שינה מוקטעת הגיעה זמן התפילה. חסידים ואנשי מעשה נראו מכינים עצמם לתפילת שחרית בסילודין, מניני מניני תפילה נתאספו בכל קרון והתפללו במתינות, התלהבו בפסוקי דזמרא, סילסלו ב'בטובו', ובכמה מן המנינים 'עלה בליבם' וזימרו 'תתברך' ו'כולם מקבלים'. כשתיבות התפילה "ההרים וכל גבעות, עץ פרי וכל ארזים", ו"הארץ וכל אשר עליה" מקבלים פירוש חי מבעד לחלונות הרכבת הנעה בין כפרים ועיירות, גשרים ונהרות. יום החמישי בשבוע היום, יום הקריאה, וספר התורה שהובא אל המסע במיוחד על ידי הרה"ג ר' אהרן אל' פעלדמאן שליט"א הועבר הלוך ושוב בין הקרונות לקרוא בו בפרשת השבוע.

ארובת הקיטור לא שרקה והקטר לא צפצף, אך, סוף סוף, הרכבת נעצרה ופקידי הרכבת הודיעו כי בשעה טובה הגענו אל עיר קאלמייא שבגאליצא, אוקראינה. הציבור התאסף באולם מיוחד בעיר לסעוד את ליבם בפת-שחרית כיד המלך.

באותה שעה של ערב ר"ח, היו שהזכירו כי בעיר זו קולומייא אירע המעשה, כשרביה"ק ה'צמח צדיק' בעל ההילולא שהה בה וערך סעודת ר"ח, והסביר באריכות לרב העיר הרה"ק רבי הלל מקולומייא זי"ע עניינו ומעלתו של 'טיש' חסידי שתיקן הבעש"ט, שהרבי יושב עם חסידיו, אוכלים ושותים, הצדיק אוכל בקדושה ובטהרה עד שהשולחן ממלא את מקום המזבח, והאכילה באה במקום הקרבן, ואז יוצאים מהשולחן נקיים מכל חטא ועוון כתינוק בן יומו!

ובזמן מנחה גדולה נתארגנו מנינים לתפילת מנחה, והנה ממחרים לצאת את העיר קאלמייא לעבר וויזניצא, הלבבות גואים והלב נרגש, כ"ד שעות חלפו מאז יצאו מבתים, והנה מגיעים סוף סוף אל משאת נפשם ומושא

בתפילה ובקשה 'הב לך שאילתין ובעותין דלא נהדר ריקם מן קדמך'...

אח"כ פתחו בשירת הכנה ורעותא דליבא 'אוי, ויהי רחמיק, רחמיק מתגוללים' וכו' מתוך הזמר קה אכסוף, והיו הלבבות כולם לחטיבה אחת, כאיש אחד בלב אחד, כשעיני כולם צופיות אל הקודש בהמיית לבבות.

שלום עליכם מלאכי השלום

בקול בוכים פתח רבינו בנוסח 'שלום עליכם מלאכי השלום' מזמירות השבת [ע"פ עדות חסידי קמאי אמר זאת מרן הסב"ק בעל 'אהבת ישראל' ז"ל"ע בהגיעו לבית החיים בוויזניצא], והרגישו כולם איך רבנו שליט"א פונה, כפשוטו ממש, אל מלאכי השרת שרפי מעלה, האבות הקדושים אשר בארץ המה, שיהיו שלוחי עמך בית ישראל. הלבבות שהיו עמוסים וגדושים בדמעות שחנקו את כולם, נפרצו באחת, נחלי מים זלגו מעיני הנוכחים, בהרגישם את גודל השעה ורוממות המעמד, מעיינות העיניים וארובות הלבבות התפרצו במלוא העוז בהתעוררות קדישא עילאה שאי אפשר לתאר עלי גליון, וכך המשיכו לזמר בואכם לשלום, ברכוני לשלום...

בקול חרישי וקול דממה דקה פתח רבינו באמירת התפילה מתוך הספר **מענה לשון**, וכבן המתחטא אל אבותיו הק' העתיר תפילה שיעמדו על ימינו לסמכו, ולהיות לעזר וסיוע להעלות התפילות תחת כסא הכבוד.

וכאן פתח הרה"ג ר' **שואל גרינברגר** - משב"ק **דברים חוצבי להבות אש, דברים שהרטיטו את שיתי הלבבות, בהעלותו את זכר רביה"ק בעל ההילולא הצמח צדיק, ושלושת היסודות במשנתו, צדקה, תפילה ושפלות רוח, כאשר משלב להעתיר בכוחות אלו להמציא ישועה לכלל עדת ישראל, וממשיך דרכו בקודש מרן רבינו שליט"א, המנחיל לנו ענינים אלו בכל עת מצוא.**

בתפילות באמצעות שידור חי טלפוני, ויחד כולם עונים ואומרים פרקי תהלים ותפילות ובקשות, ומייחלים בכל לב שיהא ד' אלקינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו.

המקום רחב-ידיים, בזכות עבודת המחקר לבירור מקום הציונים והרחבת שטח הפנוי באהל. הציבור מכל קצווי תבל שהגיע להשתתף גודש בהמוניו את האהל בצורה מסודרת ע"ג פארנטשעס. חלק מהקהל עמד מחוץ לאהל עד מחוץ לשטח ביה"ח, שם עמדו הכהנים והשתתפו יחד, הודות החידוש המיוחד בבנין האהל שצידו הקדמי נבנה עם חלונות זכוכית רחבים, כהוראות המיוחדות שהתקבלו לקראת בנין האהל.

אוהל ציוני רבותינו שהיה מלא עד אפס מקום המה קול תפילה דקה, בהתעוררות עצומה עוררו שעת רחמים ועת רצון, והתאחדו יחד בתפילה ובבקשה שיושפעו מן השמים שפע רב ברוחניות וגשמיות, בריות גופא ונהורא נפישא. גם חבר המשוררים עמדו על הדוכן בשירת ניגוני התעוררות בזמן הנשגב הזה.

לקראת השעה 4:30 עברה הרינה במחנה שרבינו שליט"א הנה זה בא להתאחד עם הציבור בתפילות ותחנונים, לעורר זכות אבותיו הק', בעל ההילולא רבינו הצמח צדיק ובנו ממלא מקומו בעל אמרי ברוך זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל, ובכוחם וזכותם נזכה יחד להשפעת חסדים ורחמים, אין קץ, אכ"ה.

בהגיע מרן אדמו"ר שליט"א אל פתח האהל, פנה תחילה אל הרה"ח ר' משה הערש שטרן ה"ו - הוא הגבר הוקם על לבנות לייסד ולשכלל לתפארה את האהל הקודש על מכונו בהשקעה רבה, עדי הגיעו עד הלום, מעמד חנוכת האהל הקדוש - ובירר אצלו אודות סדר הטמונים בתוך האהל וציוני הקודש. רבינו התיישב על מקומו המיוחד שהוכן בעבורו בכניסת האהל מצד ימין ע"ג במה מוגבהת, רבינו הדליק את נר התמיד, ופתחו בשירת 'מרן דבשמיא',

מדזיקוב ז"ע).

כאן פתח רבינו באמירת 'סליחות' זכור ברית אבות וכו', והמשיך באמירת חרוזי הסליחות הנאמרים בתפילה נעילה ביוהכ"פ, 'אנקת מסלדיך' וכו' מתוך התעוררות עצומה, וסיימו בתפילה ממעמקי הלבבות ובקול קורע לבבות "יהי רצון מלפניך שומע קול בכיות שתשים דמעונו בנאדך להיות ותצילנו מכל גזירות אכזריות כי לך לבד עיננו תלויות".

פדיון נפש

רבינו אמר דברים אחדים, ופתח ואמר: "בעת אשר נסע כ"ק אאמו"ר ז"ע להשתטח על קברי אבות בשנת תשנ"ד, ביקש מכלל אנ"ש פדיון נפש בסך 360 דולר לענין של צדקה.

עתה, בימי ההכנה לנסיעה זו, בא לפני ענין נחוץ ביותר, וכבוד אלוקים הסתר דבר שלא לגלות ולספר כלל וכלל פרטי הענין.

על כן מבקש אני מאת כלל חסידי ויזניץ בארץ ובתפוצות, פדיון נפש בסך קל"ה שקלים, העולה למנין מצ"ה, נוט' מכל צרה הצילנו, והוא בבחינת 'מתן בסתר', ויתקיים בנו 'מתן בסתר יכפה אף'. וכל המוסיף תבוא עליו הברכה".

רבינו החל בקריאת קוויטלעך של משפחת המלוכה, אחר פתח באמירת פרקי תפילה בימים הנוראים, 'חמול על מעשיך, עוד יזכור', והלבבות הומים ובוכים לפתוח לנו

כן הרחיב בגודל כוחו של רבינו הצמח צדיק ז"ע לצאת במלחמת דת השערה נגד הרוחות הזרות וכל המעיקין לכלל ישראל, ובודאי ימשיך מעלמא דקשוט, ובפרט לביטול המחלה המרה רחמנא ליצלן שצדיקים אמרו עליה שהיא קליפה גדולה, ותפילתנו ובקשתנו לבטל ולהסיר רוע הגזירה מעלינו ומעל כל בית ישראל.

נחלי הדמעות שושפכו כמים מאין הפוגות בלי ספק בקעו רגיעים ושערי שמים, הזקנים והנערים אשר שפכו לבם בתפלה ותחנונים בציון המצוינת הפכו את המקום לחרדת אלוקים.

רבינו פתח באמירת יהי רצון ופרקי ספר רביעי שבתהלים. את פרק ק"ז, 'הודו לד' כי טוב', אמרו בנוסח התפילה של ערב שב"ק בהתעוררות עצומה, אחר המשיך רבינו באמירת פרק ס"א, ופרק ק"ל שיר המעלות ממעמקים חו"ק פסוק בפסוק בנוסח הימים נוראים. אחר המשיכו בפרק ק"ג, ואמירת היה"ר, ואמרו י"ג מידות בטעמי המקרא מפני רדת הלילה.

אחר שרבינו קם ואמר קדיש, אמר המשב"ק הרה"ג ר' שאול גרינברגר תפילות קל מלא רחמים והזכיר שמות כל הצדיקים הטמונים באוהל, רביה"ק הצמח צדיק ז"ע, רביה"ק האמרי ברוך ז"ע, הרה"ק רבי שרגא פייביש מזאלישטשיק ז"ע (בן רבינו האמ"ב), הרה"ק רבי ישראל שלום יוסף ממעזבוז (נכד הרה"ק מאפטא ז"ע), הרבנית מרת מרים (א"ח רביה"ק הצמח צדיק וברתא דמלכא הרה"ק מרוזין ז"ע), הרבנית מרת הינדא (א"ח רביה"ק האהבת ישראל ז"ע וברתא דמלכא הרה"ק האמרי נועם

שערי שמים ולקבל ברחמים וברצון את תפלתנו.

רבנו סיפר את הידוע כי הרה"ק רבי אליעזר מדזיקוב ז"ע המשיך ישועה לעצמו באמרו כי בשעה שהוא משורר אין קצבה הרי שכל פמליא של מעלה שמחים עמו, ופתח רבינו בהתרגשות רבה בשירת "אין קצבה לשנותיך" - כאשר הקהל מתרומם טפחיים מעל הקרקע ומפיל תחינת 'עשה למען שמך', בבחינת 'חדוה תקיעא בלבאי מסטרא דא, ובכיה תקיעא בלבאי מסטרא דא', בתפילה ובקשה כי אורך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לו.

אחר אמר רבינו: שמעתי מזקיני הק' ז"ע שא"ז הק' בעל צמח צדיק כאשר עלה להתפלל על ציון הק' של מרן הבעש"ט הק' ז"ע, אמר בזה"ל: הייליגער בעל שם הקדוש, איר האט אראפ געברענגט א נייעם דרך אין עבודת השי"ת, דארפט איר זעהן, סיי ווער ס'פארט, און ווי אזוי ער פארט, און צו וועמען ער פארט, אויף אייער וועג פארט ער, דארפט איר זעהן ער זאל געהאלפן ווערן. וכפל הדברים בשנית. והפטיר רבינו לאמר: הרי רצון כולם ללכת בדרכו ונזכה להושיע. ופתחו הקהל בשירת 'אין קצבה' של חצר דזיקוב.

ההשתתחות על הציזון הק'

אח"כ הביע רבנו רצונו להשתתח על הציזון הקדוש, וקם ממקומו אשר הוכן לו, ולאחר הפסקה קלה, נכנס שוב אל האוהל הקדוש, כשבדרך העביר תרומה ליהודי תושב העיר וויזניצא הדואג לשמירת בית החיים, והביע לפניו ברכת תודה על פעולותיו.

רבנו נכנס אל פנים האוהל ונעמד קרוב אל מצבת ציון רבוה"ק ז"ע אשר מקום קבורתם המדויק נמצא במהלך שנות המחקר וציון מחדש. בדרכו בקעה השירה והתפילה מפי כלל הנאספים אשר שפכו ליבם כמים "עיני עמך במ תלויות ועיניהם לך מייחלות, גשים מול ארון הקודש באימה לשכך כעס וחמה, ועמך מסיביים אותם כחומה" ושוב

נתרגשו ונתלהבו באבוקת אש בהתעוררות רבה.

רבינו קרא את הנכתב על מצבת ציון רבוה"ק ז"ע, אחר ישב ופתח באמירת ברכת אבות בנוסח התפילות בימים הנוראים, והיה הקול עולה ובוקע 'זכור חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה...' אחר השתטח רבינו בתפילה על הציון הק', והציבור עומד בדממה ובלב מלא תפילה ותחנון, להתאחד עם תפילת רבינו מעומק הלב.

אל הקודש הוגש קוויטלעך של הנזקקים לישועות, וקוויטלעך שנשלחו ע"י כלל אנ"ש, רשימות התורמים למען 'איגוד מוסדות ויזניץ' וקופת 'להחזיקם ולהחיותם' והנותנים בקביעות דמי מעמדות, כן הוגש קוויטל מיוחד ששלח האדמו"ר מבאיאן שליט"א, וקוויטל מיוחד שרשם בו שם רבינו שליט"א, עם שורות בקשות, ובחוזק יד השליך רבינו את חבילת הקוויטלעך אל עבר חלקת ציון רבינו הצמח צדיק ז"ע למען יעתיר בעל ההילולא לטובה ולברכה, ופתח רבינו ברגש רב בניגון 'וימלא משאלותינו במידה טובה ישועה ורחמים' ושוב התרפק על הציזון הקודש לתפילה חרישית כאשר אחר קורא רבינו בקול שאגת ארי שבקעה רקיעים: 'מ'זאל האבן ג'פועל'ט אלעס גוט'ס, ויענו כל העם יחדיו 'אמן' בקול רם שהדהד על פני כל היקום.

רבינו מסר דמי הנדבות שתרם בעת אמירת קל מלא רחמים להרה"ח ר' אלכסנדר סנדר הכהן סנה מברוקלין, גבאי קופת רבי מאיר בעל הנס, ובצאתו מן הקודש מינה את האברכים הר"ר חיים אברהם גולדברגר והר"ר זעליג הייגר לארגן את מגבית הצדקה בקרב קהל כללות אנ"ש.

ופצחו בשירה 'ימים על ימי מלך תוספי', ו'האט'ס ג'פועל'ט אלעס גוט'ס' כאשר רבינו מחזק ומעודד השירה בעוז ותעצומות.

המעמד ארך כשעתיים והסתיים לטובה ולברכה בכניסת ליל שישי ראש חודש מרחשוון. ציבור החסידים נשארו לשפוך שיח על ציוני הצדיקים מבלי יכולת להיפרד, עד שהעסקנים מזרזים את הציבור בהודעה

הוקם 'אוהל' מיוחד על אדמת הקודש, מקום קודש הקדשים, בית מדרשם של רבנו הק' הצמח צדיק' ורבוה"ק אחריו, אחר שהוברר המקום המדויק ואף נחשף הקיר המערבי שנתר לפליטה, שריד אחרון לביהמ"ד שחרב, בבחינת התחדשות המלוכה במקום שהתפללו בה אבותינו ורבותינו, ולשם התאסף הקהל לעריכת השולחן הטהור לכבוד ההילולא ולכבוד ראש חודש חשון.

עם הופעת רבינו אל המקום בשעה 9:20 בערב פתח הקהל בשירה אדירה בזמר 'אבינו מלכנו שמע קולנו', כאשר בלב כולם הרגשה מרוממת לקבלת התפילות ונחלי הדמעות, רבינו חשב את הקאליפיק לכבוד ר"ח נטל ידיו ובצע הפת, והמשיכו בזמר 'חדש עלינו', 'הזכירו לפניו'.

אחד מן המשוררים מספר אודות חסיד שעמד מחוץ לחדרו של רבינו הצמח, רצה ליכנס אל הרבי, אך לא היה הזמן מוכשר. פתח החסיד וזימר ברוב רגש את התיבות מנוסח ימים נוראים 'תִּיתִי לְחַנּוּךְ בְּלֵב קְרוֹעַ וּמְרֻתָח / בְּקֶשׁ חֲתָמִים פְּעָנִי בְּפִתְחוֹ. הצמח' ישב בחדרו ושמע מבעד הדלת את קול התחינה, פתח את שערו וקרא אל החסיד להיכנס לפניו להיפקד בדבר ישועה ורחמים. והמשוררים החלו בזמר זה שוב ושוב. [לאחר ששמע רבינו הצמח צדיק את הניגון התאימו על הזמר 'אז ביום השביעי'. ניגון המתמשך ומתארך בתיבות 'אז' 'ביום'].

ובכמחזורות ניגון רודף ניגון בזמרה-המעוררת-את-הזמן, ובשירה-המעוררת-את-המקום. בתחושה נעימה של אמת ואמונה, ובטחון בקבלת התפילות.

רבינו איחל לחיים טובים ולשלום, ואמר: א גוֹט'ן חודש, א פרייליכן חודש, זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל. בקדשים הלילה הולך אחר היום, וממילא מתאחדים עתה הסעודה לכבוד ההילולא עם סעודת ראש חודש. מאה וארבעים שנה מלאו עתה להסתלקות הצמח צדיק, הייתי כבר על הציון הק' בעבר, גם אבי הק' זיע"א הגיע במיוחד

על האוטובוס האחרון העוזב את בית העלמין.

בטרם מעמד התפילה עד להגעת מרן אדמו"ר שליט"א היו רבים שהספיקו לראות את בית החיים בוויזניצא, שם סומנו והובלטו מראש בהשקעה רבה לקראת המסע, מצבות מיוחדות בבית החיים, של רבנים, משמשים, שוחטים, חסידים ואנשי מעשה, ראשי בתי אב של משפחות אנ"ש ועוד, ע"י טבלאות מיוחדות בו שבו פורטו שמות הנפטרים וציוני דרך מדמותם הנעלית. רבים גם השתטחו על ציוני ראשי בית אבותיהם הטמונים בבית העלמין.

קורת רוח עברה על הציבור בראותם את בית-הכנסת-האורחים הסמוך לביה"ח ולאהל רבוה"ק שנרכש לטובת הציבור. שלט ענק המודיע כי כאן במקום הזה מתוכנן להיבנות מחדש בית הכנסת אורחים מרווח עם מקוה טהרה, מעורר את נדיבי הלב ליטול חלק בזכות נשגבה זו, וממלא סיפוק ותקוה לכלל ציבור אנ"ש. כך גם הוצבו עמדות מיוחדות להדלקת נרות בפתח ביה"ח.

כאן המקום להזכיר לטובה את 'מערכת ויזניץ', את הר"ר יעקב שמשון מרגליות ה"ו ואיתו עמו האחים הנלגבים הר"ר חיים מאיר, ומשה הערש שטרן ה"ו שבמשך כל המסע התמסרו להעביר לכלל ציבור אנ"ש קול תפילה וקול תחינה, שולה"ט, הדרשות והשיחות, על צד היותר טוב, לרווחת הקהל. ישלם ה' פעלם לטובה.

רבינו הגיע אל בית האכסניה והתפלל תפילת מעריב, ש"ץ היה הר"ר יהושע ברוך הכהן פקשר העומד לשרת בקודש. אחר האציל ברכה מיוחדת להרה"ח ר' יעקב צבי ברלין ולהר"ר מאיר דוידוביץ שפעלו וטרחו בהכנת העירוב לקראת שבת.

מקום שהתפללו אבותי

ב'הויף' של רבוה"ק באתרא קדישא העיר ויזניצא,

מארה"ק להתפלל כאן, אבל עתה הננו כאן ביומא דהילולא, ס'איז א גרויסע זאך. יומא דהילולא מכונה בחז"ל במסכת יבמות 'יומא דריגלא', ס'איז א גיוואלדיגע זאך.

זכו כל אלו הנוכחים כאן בזכיה מיוחדת. **בצמח צדיק** מובא מה ששמע מחותנו הרה"ק **מרוזין**, ששם החודש מרחשוון מרמז על רחושי מרחשין שפותיה. וביום זה בו אנו מסיימים את חודש תשרי, חל יומא דהילולא קדישא דיליה, ס'איז א גרויסע זאך, והימים האלו נשגבים ומרוממים.

צירוף שם הוי"ה לחודש חשוון מרומז בסיום הפסוק 'ארץ זבת חלב ודבש', ובתחילת הפסוק 'היום הזה ד' אלוקין מצוין לעשות', המובא בפרשת כי תבוא, בתפילת 'השקיפה ממעון קדשך מן השמים', דבש היינו מתיקות.

ברוך ד' שיש לנו הזכיה הגדולה להיות נאספים במקום זה, סמוך אל הבית הקדוש שהתגורר בו זקני הק' הצמח צדיק זיע"א, אשר מעורר בנו הרגשים נוראים, בהעלותנו בזכרוננו כל מה שנעשה ונפעל במקום זה. ויהי רצון שזכותו הגדולה יגן עלינו, שיהא זקני הק' למליץ יושר בעדינו, ונזכה לחודש טוב ומבורך.

אחר שהעמידו יין שרו הניגונים מאת ד', הבן יקיר, היה עם פיפיות, **כאשר רבינו מעודד השירה בהתלהבות, והציבור חוזר כופל ומשלש בתפילה ותחנונים 'אשים מול ארון הקודש באימה', והמקום כולו הפך לתבערת שלהבת אש קודש, שאי אפשר לתאר ולשער, אשרי עין ראתה זאת.**

רבינו פתח הניגון 'אב הרחמן רחם עלינו' ואחר שירת 'בגלל אבות תושיע בנים' בדביקות ובהתלהבות רבה [בניגון של 'פרוק ית ענך'], כשהציבור מתרומם טפח וטפחיים מעל הקרקע, פתח רבינו באמירת דברי אלוקים חיים בזכות

הגדולה ובחובת ההתדבקות בקדושת שבת קודש אשר הנחילו לנו רבותינו הק', הדא"ח מתפרסמים במלואם בגליונו באדיבות הוועד להוצאת דא"ח.

לחיותינו כהיום הזה

אחר הדברים האלה כיבד רבינו את בנו הרה"ג אב"ד קרייתנו לזמר חו"ק יזכור אהבתם, אחר נשא דברים חדב"נ הגה"צ ר"י סאטמאר בני ברק, והאריך בגודל השעה וקדושת המקום לפעול ישועה [הדברים במלואם מובאים בגליונו]. בסיום פתח רבינו בניגון קה זכות אבות.

לקראת פרידה מן השעות האחרונות של חודש תשרי – ירח האיתנים, עוררו את הלבבות מן הנוסח המקודש של הימים הנוראים וכולם בזמר מסלסלים "ונאמר וַיִּצְנְנוּ יְהוָה לְעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֲקִים הָאֵלֶּה לְיָרִי-הָ אֶת ה' אֱלֹקֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל הַיָּמִים לְחַיֵּינוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה, וְצַדִּיקָה וּבִרְכָה וְחַיִּים וְשִׁלוֹם יִהְיֶה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל עַד הָעוֹלָם". בעל המנגן הר"ר יעקב יהודה דסקל הל"ו קורא ומכריז "היום תאמצנו", והציבור מרקד ומפזז בעוז, ומתוך תקווה ובטחון מתחנן "היום תקבל ברחמים וברצון את תפלתנו". רבינו מורה בשמחה להמשיך גם בבקשה שלאחר תפילת גשם "לברכה ולא לקללה, לחיים ולא למוות, לשובע ולא לרזון"... קִשָּׁה עָלֵי פְּרִדְתְּכֶם. סיימו בשיר האט"ס ג'פועל'ט אלעס גוט'ס, כי אורך ימים, ואחר בירך רבינו שליט"א על הכוס.

בסיומו של השולה"ט הזדרז הציבור לחזור אל מתחם האירוח, לפני רדת ההאפלה וסכנת הטלת עוצר על העיר מחצות הליל, מחמת מצב המלחמה בו מדינת אוקראינה שרויה. בסיומו של יום גדוש ומתיש תפס הציבור תנומה לאזור כח לקראת יום המחרת והשבת קודש שאחריה.

חדש עלינו את החודש הזה

יום שישי – א' דר"ח חשוון

התיבה הרב **חיים מאיר בר"י ארנסטר**, ולתפילת הלל עבר לפני התיבה **מורינו הגה"צ ראש הישיבה** שליט"א כשלגודל יקרת המקום הקדוש והזמן המקודש – הוא משורר בהודו לד' ובאנא ד' בנוסח המועדים והשבתות, אחר ניגש רבינו לפתיחת הארון ועלה לתורה רביעי (עוד עלו לתורה: הרה"ח ר' יצחק אריה שייך – לונדון, הרה"ח ר' יוסף מכלוביץ – אשדוד, הרה"ח ר' ראובן חיים סובול – ב"פ, הגבאה – הרה"ח ר' שניאור זלמן גרוס – ויליאמסבורג, גלילה – הרה"ח ר' שמואל כהנא – אלעד).

עובר לתפילת מוסף, מנצל הרה"ג ר' לוי יצחק האגער

מפאת שבת קודש הממהרת לבוא, ותפילת ראש חודש הארוכה הקדים רבינו לקבוע את זמן התפילה. לאחר טבילת המקוה בבריכת מים שהוכשרה לכך, והכנה לתפילה, שם הציבור פעמיים בשאטלים מהאכסניות אל שטח בית המדרש.

בשעה 8:45 **נכנס רבינו לתפילת שחרית אל האוהל הגדול אשר הוקם על מקום בית מדרשו של רבינו בעל הצמח צדיק**, אחר שרבינו הניח תפילין אמר ברכות השחר בקו"ר ואחר נתכבד הרה"ח ר' **אלכסנדר סנדר הכהן סנה** באמירת הברכות. לתפילת פסוקי דזמרה עבר לפני

והסיוור מתקדם אל עבר המקוה העירוני שהוקם וחודש במסירותו של מרן הסב"ק זי"ע. הציבור משתאה לראות את ביהכ"נ העירוני, ביהכ"נ חברת תהלים שבעיה, ה'קלויז' דחסידי וויזניצא בעיר כשהגרל"י מרתק את מאות אנ"ש בעובדות נפלאות מרבוה"ק זי"ע הקשורות לכל המקומות הללו. המשיכו בתפילה בשטח בית החיים הישן שבתוך העיר, בו נטמנו הרה"צ רבי יעקב דוד בן רביה"ק ה'צמח צדיק זי"ע, והרה"צ רבי יצחק לנדמן זצ"ל אב"ד ויזניצא.

לאחר פת שחרית וסעודת ר"ח שניתנה כיד המלך במתחם האירוח, יצאו רבים עם הגרל"י שליט"א למעיין שבמבואות העיר ויזניצא, המיוחס בברור רב למרן הבעש"ט שטבל בו בסילודין, וסגולות רפואה רבים נקשרו למקום. היו שטבלו במעיין למרות הקור העז, והיו שרחצו ידיהם ע"פ סגולת הבעש"ט בנטילת ידיים במקום מקוה.

לאחר מכן פנה כל הציבור להתכונן לקראת שבת מלכתא, בהעברת הסדרא שמו"ת, בטבילה ובתנומה כמנהג רבוה"ק. גם 'טועמיה' הוכן והוגש בהרחבה וכיד המלך לכל הציבור.

לקראת שבת קיבל הציבור את הספר 'טובים מאורות' שהופיע במיוחד ע"י הנהלת המסע, המלא וגדוש באוצרות ועובדות מרבוה"ק זי"ע מקאסוב ויזניצא ורוז'ין, וכן את הבטאונים 'קשר איתן' ו'פונעם רבינס הויף', 'דברות קודש', ועוד.

שליט"א את דקות ההפסקה, ועולה על הדוכן להלהיב את לב העם בקדושת הזמן, שיש בו משום עולם שנה ונפש, ראה במסגרת, ורבונו כנס שוב לתפילת מוסף, ולפני התיבה עבר הרה"ג ר' ברוך שטרנבוך.

סיוור בעיר הקודש

לאחר התפילה זכה הציבור להשתתף בסיוור נעלה והיסטורי שערך הרה"ג ר' לוי יצחק האגער שליט"א בעיר ויזניצא. הסיוור יוצא משטח ביהמ"ד, הנואם נעמד על כיסא ומתאר לקהל הנאספים אודות שרידי כותל המערבי-צפוני שנשארו לפליטה. נשארו בו שלשה חדרים מן הקומה התחתונה. החדר הצפוני היתה חדרם של רבוה"ק, הוא מוסיף לציין כי חדר קדוש זה בו שררה שתיקה בעת התפילה נשארה לפליטה, והוא לרמז התעוררות אודות חיוב השתיקה בעת התפילה וקריאה"ת, עליו מרבה רבינו לעורה לציידו חדר הגבאים, ולציידו לשכת כולל רמבעה"נ.

קהל המאות ממשיך אל החצר שע"י בנין האינטערנאט – הפנימיה שהקים מרן ה'דמשק אליעזר' זי"ע במסירותו העצומה למען תלמידי הישיבה בוויזניצא. הרה"ח ר' שמעון פוגל מספר מזכרונותיו של אביו הגה"ח ר' יוסף שמואל ע"ה, שלמד שם במשך תקופה.

רחובות העיר וויזניצא מתמלאים כבעבר עם חסידים ואנשי-מעשה, כשהטלית-ותפילין תחת בית-שחיים,

משלשים בשלש קדושות - עולם שנה נפש

בתורה – במקום זה נאמרו מרבית מאמרי הקודש של רביה"ק ה'צמח צדיק' ושל רביה"ק ה'אהבת ישראל' עד מלחמה"ע הראשונה, אשר אנו הולכים לאורם והוא לנו בבחינת הר סיני. בשנות פעולת הישיבה"ק עמדה בצד מערב אוצר הספרים נרחב בן יותר מ-6000 ספרים, ללמוד ולהעמיק בכל מקצועות התורה.

בעבודה – מקום שהתפללו בו אבותינו מאז רביה"ק ה'צמח צדיק' והלאה, בו היתה תפילת ה'צמח' בשבועות בבחינת 'חציו לכם'. בו נשמעה הזעקה המפורסמת של "שבועת ד'".

ובגמילות חסדים – עבודת הצדקה בו נהג ה'צמח' ביד רחבה, הסכומים האדירים שהפריש ב'ויברך דוד' באומרו 'ואתה מושל בכל', כפי המסופר ב'אבן שתיה'. בכותל המערבי ממנו נשארו שרידי שלשה חדרים, בחדר הדרומי היתה לשכת כולל רמבעה"נ בו ישבו הגבאים והתעסקו באיסוף ושילוח שקלי הקודש להחזיק ידי יושבי ארצינו הקדושה. גם כל המשתתפים כאן התאמצו במידה נפרזה

בהפסקה שלפני תפילת מוסף, מנצל הרב לוי יצחק שליט"א את המקום והזמן, עולה על בימת העץ שלפני ארון הקודש. הציבור שם אזנו כאפרכסת, והוא פותח בדברים נפלאים, אודות קדושת המקום, האדם והזמן, בבחינת עולם שנה נפש. בצורה מסודרת נדבך על גבי חברו, מרחיב בנעימה כשהוא כופל ומשלים בכל אחד מהם לכמה וכמה אופנים, כדלהלן. אף כשנכנס רבינו שליט"א לתפילת מוסף הורה לו להמשיך בדברותיו, רבינו ישב על כסאו כרה אוזן והאזין לסיום נועם שיחו בהנאה רבה.

קדושת המקום: [א] אזור ערש החסידות. בו פעל אור שבעת הימים רבינו הבעש"ט בראשית דרכו. ההרים מסביב הנראים מכל עבר, עליהם הסתובב בדקות וייחד יחודים, ב'וועלדעלע'. [ב] עיר וויזניצא. בו התגוררו רבוה"ק, החל מה'צמח צדיק' והלאה. וכפי שרבינו הסב"ק החשיב לשבות בעיר טלוסט מכיון שהיתה בו דירת הבעש"ט. [ג] קדושת בית מקדש מעט בו אנו עומדים כעת, ובשב"ק הבעל"ט. ואשר גם הוא מתחלק לשלשה חלקי עבודת השי"ת.

חיים בעת שהבריא בשנת תשי"ח, וביקש מהתלמידים שיראו לשמוע, לציית לדבריו ולהתנהג כדבעי. רבינו הסב"ק אמר לפרש בנוסח 'לקיים בנו חכמי ישראל ... בכל מקומות מושבותיהם', שהיא תפילה שיהיו הצדיקים יושבים שקט על מקומם, ולא יגלו למקום אחר כמו לבית הרפואה וכדו'.
קדושת הזמן: [א] **ביומא דהילולא** של רבינו הצמח צדיק, אשר ביום זה נתעלה נשמתו. [ב-ג] **שבת, וראש חדש**. דאיתא בזוה"ק ובמדרש על הפסוק "והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר", כי בעת שבאים על המקום בו ערך הצדיק את עבודתו, בשבת קודש ובראשי חדשים אזי שורה נפש הצדיק שם. והרי אנו כעת בראש חודש, וגם בשבת קודש הבעל"ט הרי שבת וראש-חודש יחדיו.

אנו זוכים להסתופף בשבת קודש בצל רבותינו הקדושים ה'צמח צדיק', ה'אמרי ברוך' והסב"ק. ויה"ר שיתקבלו כל התפילות הבקשות וההודאות לרפואות וישועות לנו ולכל ישראל.

בסיום הביע רבינו שליט"א ברכת תודה על הדברים, ודברי הערכה על התמסרות הביע בטוב טעם ודעת במהלך כל הנסיעה לטובת הציבור.

להפריש מממונם להחזיק ידי לומדי תורה וענני אנ"ש בארה"ק.

קדושת האדם: [א] **נפש הצדיקים**. איתא בזוה"ק פרשת משפטים כי במקום שהצדיק ערך עבודתו בחיים חיותו, לשם חזור חלק ה'נפש' שבאדם, והוא בעת שבאים למקום ההוא צדיקא אחריניא, וכפי המבואר בספרים הכוונה לצדיקים ההולכים בדרכו של הצדיק ההוא. והנה כעת בעת בוא מרן אדמו"ר שליט"א ההולך בדרכי אבות, רבוה"ק ה'צמח צדיק', ה'אמרי ברוך' ו'אהבת ישראל' הרי שורה כאן נפש הצדיקים זי"ע.

[ב] **המשתתפים**. האנשים שמסרו נפש והזילו ממון רב בכדי להגיע לכאן, והוא להחזיק ג' עמודי עולם. **תורה** – איגוד מוסדות ויזניץ המחזיק תורה לאברכי הכולל. **גמילות חסדים** – הוא קופת 'להחזיקם ולהחיותם'. וגם ענין **עבודה** שנשאר עדיין לשלם הוצאות בניין בית ויזניץ.

[ג] **המשתתפים** שבאו לכאן ע"פ בקשתו ותחינתו של **מרן אדמו"ר שליט"א**, מראים בדבר זה שמצייתים ושומעים לדברי הרבי, ואנו צריכים לו. ע"פ הסיפור מהרה"ק ר"א מדזיקוב שהיה במצב מסוכן ואמר שחזר לעולם הזה בכדי לחנך ולהעמיד תלמידים. על סיפור זה חזר רבינו ה'אמרי

נועם השבת המתאחדת

שבת קודש פרשת נח בצל הקודש - ויזניצא

שבת בשעה קצרה, שהרי אין רוצים לקדש בין השעה שש לשבע, ונמצא שעליהם למהר בסעודת שבת בפחות משעה, הגיב **זקני הק'** בתמיהה, ואמר **לאבי הק'** שהענין הזה שלא לקדש בין השעה שש לשבע למנהגינו אינו נחלת הכלל ולא הקפידו כלל החסידים על הדבר הזה, כי אם רבותינו הק' נזהרו בזה ותו לא מידי.

אחר שרבינו קידש על היין שרו הבן יקיה, השבת, כאיל תערוגו. אחרי הדגים איחל רבינו ברכת לחיים, **והזכיר את ימי הילולא של צדיקי הדורות החלים בימי השבוע**, אחר הזמר כל מקדש פתח רבינו בניגון שמחה.

בצאת רבינו מן המקום הזכיר להנה"ח ר' **שמואל שטיינר** את זכר זקינו הגה"צ ר' **יצחק מנחם קיזעלניק** זצ"ל, אב"ד ריזעוויליא והגלילות, שהיה מהמקורבים אצל **רבינו בעל הצמח צדיק** פה עיר וויזניצא.

בפניא דמעלי שבתא הגיע רבינו אל האוהל הגדול שהוקם על שטח בית מדרשם של רבוה"ק, ופתח באמירת הודו לד' כי טוב, **וינועו אמות הסיפים בשבח והודיה להש"ת שהחיינו וקיימנו והגענו הלום, בהתכנסות ציבור אנ"ש, מארצות קבצם ממזרח וממערב מצפון ומים, לשבות בצל הקודש באתר די ביה יחדון רוחין ונפשין וויזניצא**. לפני התיבה עבר הרה"ג ר' **לוי יצחק האגער**, בסיום לימד שיעור הלכה הרה"ג ר' **צבי הירש ויזניצר** רב דקהילתנו אמרי חיים באשדוד, לתפילת קבלת שבת עבר לפני התיבה **מורינו הגה"צ ראש הישיבה שליט"א**, ורבינו אמר מזמור לדוד בקו"ר פסוק בפסוק כנהוג, בזמר לכה דודי נתכבד הרה"ג **מוהרי"י** ושרו בנוסח ימים טובים.

אחר התפילה פתח רבינו **בעריכת השולחן הטהור ברב עם ובהדרת מלך**, אחר שרבינו אמר שלום עליכם שורר הזמר אשת חיל בניגון דזיקוב, והזכיר רבינו שכך היה מנהגו

כיון שהעירוב' המיוחד שהוקם ברוב עמל בידי העסקנים המסורים שיח'י' נפסל בידי זדים מקומיים, הוכרז שיש להיזהר מלטלטל ברחובות העיה. רבינו שב לבית האכסניה, מהלך דרך של כעשרים דקות, קהל החסידים מלווים בשירה וזמרה בחוצות העיירה וויזניצא, כאשר הרה"ח ר' יחזקאל טויסיג ה"ו מנצח בעוז על השירה. ניגון רודף ניגון, מהלך ניגוני שבת קודש, וואלסים וניגוני לכה דודי, "ווען איך וואלט גיהאט **כח**... געשריגן הוועך שבת! הייליגער שבת!". רבינו מתקן "מח" וחוזרים ומזמרים "ווען איך וואלט גיהאט **כח**...", בשמחה מיוחדת ויתרה על הזכות לשמירת שבת קודש מאיסור טלטול ברה"ר.

בקודש של **זקנו הק' רבינו בעל אמרי חיים** בתשע שנותיו האחרונות, לשורר אשת חיל בנוסח דזיקוב בשבתות שלפני יומא דהילולא של זקניו הק' לבית דזיקוב, ולפעמים גם בשבתות לקראת יום היארצייט של אמו **הרבנית הצ' ע"ה** [י"ג מנחם אב], בת הרה"ק **בעל אמרי נועם מדזיקוב**.

רבינו בירך על מיני הבשמים ואמר אתקינו סעודתא, ונענה רבינו שמקדש בשעה זו אף שעומדים בין שעה שש לשבע, כי עומד בשעת הדחק. והאיר רבינו את הענין ואמר: **זקני הק'** היה נכנס בחדשי החורף לעריכת שולחנו הטהור בלילות שבת לא יאוחר מהשעה 8:00, פעם העיר **אבי הק'** זיע"א על הדבר, שהציבור אינו מסוגל לסיים סעודת

בניגון ויאתני, ובסיום פתח רבינו בניגון משוך חסדך. עוד שרו נכספה, זכור אהבת קדומים, ורבינו עודד השירה בעוז ותעצומות כאשר תוזרים על הזמר פעמים רבות.

רבינו שורר חו"ק מאת ד' אחר פתח באמירת דברי אלוקים חיים, והאריך בדברות קודש בענין התקשרות לצדיקים (תוכן הדברים יבואו א"ה בגליון דא"ח), בזמר הילוכך נתכבד הרה"ג ר' ישראל ארנסטר, ובברכת המזון על הכוס נתכבד חדב"נ הרה"ג ר' מנחם מענדיל הגר, בסיום רקדו בניגון שמחה.

בשולחן הטהור השני פתחו בשירת קול רינה לרגל השמחה השרויה במעון הקודש בהולדת הנין, בן להרב חנניה יו"ט ליפא מיזליש, ונכד לחדב"ן הגה"צ ר"י סאטמאר. אחר שרו הניגון הורנו ד' דרך. בזמר צור משלו נתכבד הרה"ג ר' יעקב שמשון ארנסטר, ורבינו שר חו"ק יבנה המקדש, אחר פתח בנועם שיח בשגב קדושת הצדיקים אשר ימי הילולא חלים בימות השבוע (תוכן הדברים יבואו א"ה בגליון דא"ח). רבינו שורר חו"ק את הזמר לקל אשר שבת, אחר הזמר קה אכסוף המשך רבינו בנועם שיח, ושרו קה ריבון, ורבינו שורר חו"ק החרוז ברבינו, וסיימו בניגון המארש ובריקוד ונשגב ד' לבדו.

וביום השבת

בשעה 8:30 נכנס רבינו לתפילת שחרית, ופתח באמירת פרקי תהלים וברכות השחר, אחר נתכבד באמירת הברכות

השולחן הטהור

הציבור פנה לסעוד באולם הגדול שהוכן כיד המלך לסעודות השבת, באווירה מרוממת ביותר הסבו כולם בשבת אחים גם יחד, כשבראשם הגה"צ ראש הישיבה שליט"א, בני מרן רבינו שליט"א, רבני וזקני אנ"ש. חבר המשוררים הנעים בשירה ובזמרה לכבוד שבת קודש כשהציבור כולו נסחף לשירה יוקדת לכבוד שבת קודש, מיוחדים במינם היו הריקודין העילאיים לכבוד שבת קודש כאשר הציבור כולו מרים רגליו טפח וטפחיים מעל הקרקע, מתרומם בריקודי שמחה לכבוד יום השבת המתאחדת בשם קדשך, אהבה מקלקלת את השורה והאולם כולו סובב הולך בשירה ובזמרה במשך שעה ארוכה, והנה הרה"ח חיים מאיר שטרן עולה על השולחן ומרומם את הציבור כולו בשמחה יתרה, וכל האולם כולו היה כמדורת האש. ניכר היה כי קדושת המקום והעיר מאצילה על הנאספים, והיו שהזכירו את תחילת עניינה של וויזניץ כולה, בריקוד זה של ליל שבת קודש באזור זה, בעיר קולומיאי הסמוכה, שם התנוצץ אורה של מלכות קאסוב ויזניצא בריקודו של רבי יעקב קאפיל חסיד זי"ע בליל שבת ע"י מאכלי השבת, ריקוד שהתגלה ע"י מרן הבעל שם טוב הקדוש זי"ע.

בשעה 10:30 נכנס רבינו שליט"א להמשך עריכת השולחן בהיכל עריכת השולחנות המיוחד במתחם המלון, שנערך לתפארה לעריכת השולה"ט, ופתח רבינו בניגון קדשנו. את הזמר מנוחה ושמחה שרו לבקשת הקודש

שליט"א, כי נצא כעת לשווח בשדה, אל המקום מעבר לנהר הטשערמוש, סמוך ונראה לעיירת קיטוב הצמודה לוויזניצא, שם עמדו חסידים בשנת תרל"ו בכיסופין ובערגה, כאשר לא הותר להם לעבור את מעבר הגבול שחצץ בינם ובין וויזניצא מפאת החולי שהתפשט באזור באותה שנה ר"ל, ועד לשם שמעו את קולו החוצב של רבנו הק' ה'צמח צדיק' בשאגת "לדוד מזמור", השיירה יצאה ברינה, כאשר המחזה של חסידים ואנשי מעשה ברחובותיה של וויזניצא, עטויי שיראין לכבוד השבת, מרומם את העיר כולה. פוסעים בו פסיעה קטנה ומתרוננים בשיר זומה, כשהרה"ג ר' לוי יצחק שליט"א מרבה לתאר ולספר את קורות העיר והמקום בו אנו עומדים, על ה'בריקעלע' שבין קאסוב לוויזניצא, שם נשפכו הכל בשירת 'צווישן קאסוב אין וויזניץ איז א בריקעלע פארהאנען'.

רעווא דרעוויין

בעלות המנחה נכנס רבינו אל האולם המיוחד שהוכן לעריכת השולחנות ועבר לפני התיבה **הרה"ג אבד"ק אלעד**. בפתיחת הארון נתכבד **מורינו הגה"צ ראש הישיבה** שליט"א, (עלו לתורה: הנה"ח ר' יהודה יעקב כהנא - מונסי, הר"ר מנחם מנדל רובינפלד, הרה"ח ר' יהודה אברהם עביר ברב"צ רוזנברג, הגבהה - הרה"ג ר' משה בנציון לוריא, גלילה - הב' יעקב סובול בן הנה"ח ר' ראובן חיים - ארה"ב).

אחר שרבינו נטל ידיו וביצע הפת פתחו בזמר הבן יקיה, רבינו בירך על היין ואיחל לחיים ופתח באמירת הזמירות בני היכלא וכו', וכן שורר רבינו מזמור לדוד הראשון בניגון סלח נא לליל יום הק', כשבשירת 'לא אירא רע כי אתה עמד' נפתחים שערי הלבבות בתחינת ערגה של אמונה וביטחון איתנים, במזמור השני נתכבד הרה"ג ר' שלמה

הרב **אליעזר מרדכי אפרים הגר**, לתפילת פסוקי דזמרה עבר לפני התיבה הגה"ח ר' **שמואל ברגר** שליט"א רב דקהילתנו ברובע ח' אשדוד, רבינו עבר לפני התיבה לתפילת שוכן עד, **ומה מאד המו ורגשו הלבבות בעת נשמע קולו בקודש בשירת תתברך בנוסח המועדים, וכן שורר רבינו בהמשך וכולם מקבלים.**

לחזרת הש"ץ שמו"ע של שחרית נתכבד לעבור לפני התיבה חדב"נ **הגה"צ ר"י סאטמאר בני ברק**, רבינו עבר לפני התיבה לתפילת הלל, **וקולות התפילה עלו ורגשו כאשר הלבבות כולם משבחים ומפארים 'מה אשיב לך' כל תגמולוהי עלי'.**

רבינו ניגש לפתיחת הארון ועלה לתורה שישי (עוד עלו לתורה: הרה"ח ר' מרדכי חנא כהנא - מונסי, הרה"ח ר' יוסף פנחס אדלשטיין - מאנסי, מורנו הגה"צ ראש הישיבה, הרב ליפא הגר - מונסי, הרה"ח ר' משה יואל שפירא - מונטריאול, הרה"ג ר' בנציון מייזליש, הרה"ח ר' אהרן צבי מאיר גוטסמן - משב"ק, הרב חנניה יו"ט ליפא מייזליש, הרה"ח ר' ישראל מאיר פלדמן - לונדון, הרה"ג ר' יעקב לבין, הגבהה - הרה"ח ר' ישעי' יעקב ורטשהיימר, גלילה - הר"ר יהודה ברש"ז וייס, מפטיר - הרב מאיר אדלר, הגבהה - הרה"ח ר' אברהם מרדכי וייס, גלילה - הבח' החתן יוסף בן הנה"ח ר' ראובן חיים סובול), לתפילת מוסף עבר לפני התיבה **הרה"ג אב"ד קרייתינו**, ובאמירת אנעים זמירות נתכבד הרה"ג ר' **שמואל לוריא** - אנטווערפן.

רבינו ערך קידושא רבא והשולחן הטהור 'מיטאג טיש' בבית האכסניה. והציבור הסב לסעודת צפרא דשבתא באולם הסעודות, שנמשך משך שעה ארוכה, בשמחה יתרה, בשירה ובזמרה לכבוד השבת ולכבוד ראש חודש, באהבה בתענוגים ובכיסופין לנועם זיו השבת.

לאחר הסעודה, מכריז הרה"ג ר' לוי יצחק האגער

ברכות וישועות באתרא קדישא

במוצאי מנוחה הגיע רבינו לביתו נאוה קודש של רבוה"ק הצמח צדיק והאמרי ברוך, לקבלת קוויטלך מכל המשתתפים במסע הקודש.

לראשונה מאז עזבו החסידים את העיר בימות השואה נפתח מחדש השער המרכזי של הבית ורבינו בא שעריו בתודה אל נחלת אבותיו הקדושים, ופנה לשבת בחדר המיוחד אשר רבינו בעל דמשק אליעזר התגורר בו עשרות בשנים.

הקהל שעמד בטור ארוך במבואות הבית כדי להיכנס אל הקודש היה מלא רגשי קודש וגעגועים לקדושת המקום, ברעותא דליבא להתברך בין כותלי הבית הקדוש הזה, ולמלא כל משאלות הלב לטובה. בזה אחר זה נכנסו בסדר מופתי להגיש הקוויטלך, כאשר רבינו מקבל פני כל אחד ואחד במתינות ובאנפאה נהירין, וכולם מתברכים באוצר ברכות וישועות מלא חפניים, ויוצאים בהרגשת לב מרוממת שבוודאי יושפעו מעתה ואילך ישועות ורפואות להם ולבניהם ולכל הנלוים אליהם, בסיום ליוו את רבינו בשירת וימלא משאלותינו.

זכרתי להם ברית ראשונים

באותן שעות בהן קיבל רבינו את קהל הקודש ולאחריהם, נערכה בהיכל הגדול שהוקם ב'הויף' שיחה מרתקת שנמשכה במשך שעות, הגרלר"י האגער הרחיב ע"פ ארבעת בתי הניגון העתיק 'צווישען קאסוב און ויזניץ' – 'א בריקעלע', 'א וועלדעלע', 'א מערה'לע', 'א מקוה'לע', ועמד על משמעותם העמוקה של ארבעה אלה בהם נרמזו יסודות תורת הבעש"ט שנוסדה באזור זה, בערי קיטוב – הצמודה לוויזניץא ונחשבת עימה כעיר אחת כמובא בספרי הפוסקים, וקולומייא. יסודות קודש הנמשכים עד ימינו אנו ונשנים באזנינו תדיר בהדרכת מרן רבינו שליט"א ובתפארת הנהגתו עד ביאת גואל.

את דבריו ליוו המשוררים ובעל המנגן הרב מאיר אדלר בניגוני קודש ממעינות בית ויזניץ, ובתצלומי ספרי קודש ומקומות היסטוריים, הדברים ריתקו את הציבור במשך שעות ורוממו את הלבבות אל היכלו של הבעשטה"ק זי"ע מבלי יכולת להיפרד.

בבחינת 'עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם רבותינו הגיע זמן' באו הממונים להודיע כי נהגי האוטובוסים מאיימים לנטוש את המקום, ובקושי רב הסתיים ה'פאברענג' המעצים.

זלמן ווייס – אשדוד אשר פתח בשירת ניגון 'כי הנה כחומר' לליל יום הקדוש, ובמזמור השלישי נתכבד הרה"ג ר' ברוך שמעון ארנסטר אשר פתח בניגון 'ויאתיו', לאחר שירת המארש מבית דזיקוב, פתח רבנו בשירת 'הבן יקיר לי אפרים', לרבנו האמרי חיים, ואחר פתח בדא"ח.

דברי אלוקים חיים האריך מרן שליט"א בדברות קודש בשגב עבודת התפילה במשנת רבוה"ק, ובגודל מעלת ענין צדקה וחסד והפעולות לטובת אחבנ"י, רבינו הזכיר בהתלהבות רבה את שגב גדולת רבוה"ק שהתפללנו על מקום קבורתם, ואלו אשר נזכה ביום מחר להשתטח על הציונים הק'.

עוד האריך בעניני אחדות, וציין במיוחד שהתאחדו הציבור לפעול ולעשות לעניני צדקה וחסד, וסיים רבינו בתקווה ובתפילה שזכינו לפעול ישועות ורפואות, והזכיר את הענין הרפואה העומד על הפרק וההציבור ימשיך להתפלל, מתוך תקוה ובטחון שנוזכה בקרוב לשוב למקום זה לטוש ולשמוח יחד בסעודת הודיה, בהשתתפות כל הציבור.

עוד הזכיר רבינו שבים מחר יעלו להתפלל על ציונם הק' של רבינו בעל אהבת שלום ובעל תורת חיים, ואולי גם לציון הרה"ק מרוזין. רבינו שליט"א העלה זכרונות מימי קדם במעמד ההכתרה לרבנות בית המדרש דחסידי ויזניץ ברחוב רבי טרפון, שאז אמר רבינו האמרי חיים זי"ע"א שהשם 'ישראל' ניתן לו על שם של בעל אהבת ישראל והרה"ק מרוזין, ממתיקי הדינים, ובכן יעזור השי"ת שנוזכה להמתקת הדינים ברחמים וחסדים.

בהמשך אמר רבינו, שמחמת קוצר הזמן וחלישות הכוח במוצאי שבת, ישתדלו כולם למסור הקוויטלך בזריזות ולהימנע מלעכב הזמן בבקשות, והקוויטלך יבואו אצל ציון הצמח צדיק להמשכת כל הישועות לכלל ולפרט. [הדא"ח במלואם יפורסמו א"ה בגליון דא"ח].

בזמר דרוך יקרא נתכבד הרה"ח ר' ישעי' יעקב וורטהיימר, אחר פתח רבינו בניגון אשרי אדם עוז לו בך, ושורר רבינו 'יום שבתון אין לשכוח' כנהוג בפרשת נח. הרה"ג אהרן אליהו פלדמן התכבד בשירת 'חדש עלינו ביום השבת הזה את החודש הזה', ובסיום בירך רבינו על הכוס.

לתפילת מעריב עבר לפני התיבה הרה"ג ר' יעקב לאבין, והבדיל רבינו על הכוס, ואחר איחל רבינו: א גוטע וואך, אלע זאלן מצליח זיין, הצלחה בכל הענינים. ויצאו הקהל ללוות את רבינו בשירה וזמרה אל בית האכסניה, כאשר רבינו נוסע ברכב ועיניו צופיות על הקהל הרוקד ומפזז בעוז בניגון "יש בורא עולם", כאשר רבנו מעודד השירה ואף מורה לקהל לרקד 'קאדעטשקע' בשמחה יתרה.

שיתחדש המלובה שלו

יום ראשון פרשת לך לך - ב' חשוון

הקריא מכתבו של הרה"ק רבי זאב מטשרניאוסטראה זי"ע, והמשיך בדברי בקשה להמשכת ישועות במקום קדוש זה. בסיום פתח רבינו באמירת ספר רביעי שבתהילים, ופרק ק"נ, יהי רצון וכו' ורבינו אמר קדיש, אחר אמר המשב"ק הרה"ג ר' **שאל** תפילת 'קל מלא רחמים' עבור נשמת רבינו **בעל אהבת שלום** ונשמת רבינו **בעל תורת חיים**, ונשמות הרבניות הצ' ע"ה.

בסיום פתחו בהתעוררות עצומה בניגון חמול ועוד יזכור, ושוב נפתחו הלבבות ומעיינות הדמעות, עין לא נשאר ויבשה במעמד נשגב זה, והיו פני הקודש להבים, ברטט ובכי יוצא מן הכלל, והורה רבינו לכפול ולשלוש את הניגון 'עוד יזכור' המיוחס לרביה"ק ה'אהבת שלום' זי"ע, ההתלהבות וההתעוררות הלכו וגברו בלי שיעור וגבול, עולה ומתעלה מרגע לרגע ביתר שאת ויתר עוז, וקול הבכי נשמע מכל עבר בהשתפכות כל נפש, בשירה חוזרת שוב ושוב, עוד יזכור לנו אהבת איתן, ובבן הנעקד ישבית מדיננו, ובזכות התם יוציא איום לצדק דיננו, עד שרבינו פתח בניגון וימלא משאלותינו ורוח של שמחה וגילה עברה על פני כולם, כאשר שונים ומשלשים בעוז ותעצומות כמה פעמים.

הכריזו על הנסיעה לסאדיגורא, ורבינו תיקן לומר **'מ'פארט צו דעם הייליגען רוז'ניער'**. הרה"ג ר' **לוי יצחק האגער** ניגש להגיש קוויטל לישועה ורבינו נענה: **השי"ת יעזור בזכות אבותינו הק', שנזכה להמשיך רפואה וישועה, גם עבור אבין שליט"א הנני מעתיר בתפילה בעדו, הרבה שנים היינו אהובים וקרובים יחד.** אחר קרא רבינו הקוויטל הכללי של כל בני משפחת המלוכה.

חדב"נ הרה"ג **מנחם מענדיל הגר** הזכיר את ציון הרה"ק רבי **פנחס יוסף דכנר**, חתן רבינו **התורת חיים** הנמצא בסמיכות לציון **בעל אהבת שלום**, ונענה רבינו **שהוא נכדו מצד שושלת בית אמו הרבנית ע"ה.**

וסיפר רבינו: שמעתי מהרה"ח ר' **מרדכי זלמן וויניצר** ששמע מפי החסיד ר' **מרדכי פאנקער**, ששמע מפי בעל המעשה. חסיד צעיר שהתגורר בכפר הסמוך לקאסוב חלה אנושות, והרופאים לא מצאו מזור למחלתו, נסעה אמו אל **רבינו התורת חיים** להזכיר את בנה החולה, ובכתה למען רפואתו, שעה ארוכה עמדה והפצירה **והתורת חיים** איחל רפואה שלימה, בהגיעה אל ביתה נתברר שלא חל שום שינוי לטובה, ואדרבא המצב החמיר, כשמצב החולה הולך ומתדרדר, עד שהרופאים התייאשו מחייו, יצאה האם בשנית לקאסוב אך דלתו של בעל **תורת חיים** היתה נעולה

תפילת שחרית התפלל רבינו בבית האכסניה, ש"ץ היה הרב **אפרים פישל פלדמן** מבית שמש. הציבור השכים קום ונעמד להתפלל שחרית מניינים מניינים בביהמ"ד שבמתחם האכסניה, ולאחר פת שחרית בהרחבה גדולה ארזו כולם את המזוודות ויצאו לדרך אל עיר האבות קאסוב.

אמר רבנו בכפילא

רבינו שליט"א הגיע בינתיים בשנית אל הציון המצוינת של רבותינו הק' הצמח צדיק והאמרי ברוך בווזניצא, רבינו ישב ברכב ונשא תפילה חרישית, והיה המקום לחרדת אלוקים, כאשר פני הקודש היו להבים, ושפתי רבינו ממללים מילין קדישין רזין עילאין, ומי יעמוד בסוד קדושים.

רבינו ביקש ממורינו הרה"צ **ראש הישיבה שליט"א** להכניס אל האוהל הק' את כל הקוויטלן, **כאשר רבינו ממשיך לשאת תפילה ברוב דביקות והתעוררות ובתנועות ידיו מרגיז ממלכות לישועה ורחמים.**

רבינו יצא את העיר וויזניצא אל עבר קאסוב, כאשר משמר מיוחד של אנשי משטרה מקומית מלווה את שיירת המכוניות, פרי השתדלות העסקנים הרה"ח ר' **יעקב יואל טסלר** והרה"ח ר' **חיים אשר פרומוביץ.**

העלייה לציוני רבוה"ק זי"ע בקאסוב

בשעה 11:30 לפנה"צ הגיע רבינו אל בית החיים בעיר **קאסוב, מקום מנוחת רבותינו הק' בעל אהבת שלום והתורת חיים, כאשר הקהל עומד סביב בסדר מופתי בדומייה חרישית לראות פני הקודש בעת רצון עליון.**

עד להגעתו של רבינו שליט"א נשא הרה"ח ר' בניציון אפל שליט"א משגיח רוחני בישיבת תולדות אהרן דברים בשגב ספה"ק "אהבת שלום" המהווה ספר יסוד מספרי תלמידי בעשטה"ק וביחוד בקדושת שב"ק, וספה"ק "תורת חיים" שנכתב בכת"ק רבינו. הוא מעורר את הציבור לקבוע בחלקו לימוד של ספרי קודש אלו, אשר הם מהווים את ההשתטחות האמיתית על קברם. כך גם מזכיר את הרה"ק ר' ברוך מקאסוב ואת ספריו המיוחדים "עמוד העבודה" ו"יסוד האמונה".

רבינו ישב ע"י אוהל מנוחת **רבינו התורת חיים** והדליק נר, ופתח באמירת התפילה מספר מענה לשון. המשב"ק הרה"ג ר' **שאל גוינברגר** פתח בדברי התעוררות, **תחילה**

חיים בידו והוציאו מן המקום, כשהוא אומר לממונים על ההיכל, שאמו של האברך אינה נותנת לו מנוחה. **באותם רגעים פתח עיניו ומאז החל מצבו להשתפר.**

האברך ביקש להמשיך בדבריו אך לפתע נשמע קול צעדי רגלי **התורת חיים**, אשר הופיע וניגש אל האברך וסטר על פיו באמרו לו, שוטה, מי שאל אותך... וכי כל מה שרואים צריך לספר...

בהמשך אמר רבינו עוד: הרה"ק **רבי זאב וואלף מטשארניאוסטראה** נסע בדרכו לעלות לארה"ק, שאלו אותו עדת צאן מרעיתו על מי אתה נוטש אותנו, ענה **רבי זאב:** על **רבי מענדילי קאסובער.**

ע"י ציון רביה"ק ה'אהבת שלום' זי"ע

רבינו טיפס במעלה ההר, אל עבר אוהל **בעל אהבת שלום** זיע"א, הגיע ליד ציון חדב"נ הרה"ק **רבי פנחס יוסף דכנר הסמוך לאהל**, אמר פרק כ' שבתהילים ואחר אמר רבינו קדיש. אחר המשיך רבינו לעבר האוהל כדי לראות את חלקת הקבר ושמה לא נכנס כמנהג אבותיו הק', עמד סמוך לאהל וביקש לקרוא את נוסח המציבה, אחר אמר פרק קכא וקדיש.

וסיפר רבינו: זקיני הק' **האמרי חיים** אמר שהיה לפני נישואיו עם אביו **בעל אהבת ישראל** בציון ה'תורת חיים', אח"כ אמר לו **הסבא קדישא:** עלה אל ה'אהבת שלום', שהרי עומד אתה לפני החתונה, וכן היה במקום הזה פעם נוספת, והפטיר **זקיני הק' 'איך האב מיך דארט אזוי גוט געשפירט!'**

בפניה, כי כן הורה **התורת חיים** למשמש, שלא יתן לשום איש להיכנס אליו, האשה זעקה שיש בביתה חולה מסוכן והיא חייבת להיכנס, אחר שעה קלה קיבלה רשות ובבואה אל הקודש הרעישה בכיות, **התורת חיים** ישב כל אותה שעה על הכסא אחוז שרעפים, אך לפתע ננער ממקומו ואמר אל האשה, שובי לביתך כי כבר נושעת. האשה הרגישה כי קרובה ישועתה לבוא וחזרה הביתה, ואכן בבואה סיפרו לה שבפתע פתאום התעורר הבן וביקש מים לשתות, כאשר כיוונו השעה נתברר כי באותה זמן ממש היתה האם אצל **התורת חיים**, ואיחל את הברכה לרפואה שלימה במהרה, בהמשך הימים הוטב מצב הבריאות מיום ליום עד שהחלים האברך לגמרי.

החסיד התאושש והגיע לקאסוב להביע תודה **לתורת חיים** ובעמדו לפני הכניסה אל הקודש סיפר לכולם שבהיותו נטול הכרה ראה איך הוא מגיע לעולם העליון ואומרים לו כי אין דרך חזרה מכאן, לפתע הבחין בהמון אנשים ההולכים והחליט להצטרף אליהם, אחר הליכה כברת דרך ראה מרחוק בית מלא אורה, שבעתיים כאור הבוקר, כאשר התקרב אל הבית הציץ דרך החלון וראה אולם גדול בו יושבים מאות זקנים בעלי צורה, נכנס החסיד לאותו היכל ומרוב בושה התייצב בפינת החדר, לפתע נשמע קול רעש גדול ושמע את הנוכחים אומרים **שרבי חיים מקאסוב** מגיע, ואכן ראה את **התורת חיים** נכנס וכולם נעמדים לכבודו, **התורת חיים** החל לסובב ברחבי ההיכל ונראה כמחפש משהו, עד שהבחין בו עומד בפינה נידחת וגער בו לאמר, **מה אתה עושה כאן, אמך עומדת אצלי ומרעישה עולמות ואתה שוהה במקום זה? ותפסו התורת**

וביקש רבינו לזמר ניגון הרה"ק מרוזין והפטיר: ג'פועל'ט אלעס גוט'ס, אלע אידן. ופתחו בזמר כי בשמחה, וכן שרו ותגלה ותראה, אחר קרא הרה"ח ר' יחזקאל טויסיג ברכה מיוחדת בשם קהל אנ"ש, להשפעת רחמים וחסדים וענה רבינו אמן.

במאור פנים ובשמחה רבה סימן רבינו בידו לכל הקהל ברכת פרידה, ויצא אל הדרך לעיר שאץ (סאוצ'בה), לשוב ברחמים אל ביתו נאוה קודש בקרית מלך רב.

111

תפילת מנחה התפלל רבינו על אם הדרך [בתחנת דלק], לש"ץ ניגש הרה"ח ר' חיים שלמה דכנר מירושלים. בשעה טובה עבר רבינו בדרכו את הגבול בין מדינת אוקראינה לרומניה, והגיע אל שדה התעופה בשאץ.

המטוס המיוחד המריא לארה"ק בשעה 7:50, ורבינו התפלל תפילת ערבית על אם הדרך, כש"ץ ניגש הרה"ח ר' אהרן קלמן יוסף שרף העומד לשרת בקודש, ובשעה טובה ומוצלחת הגיע רבינו צלחה על אדמת ארצנו הק' בשעה 10:10 לשמחת לב כל מקהלות אנשי שלומינו, אשר הודו ושבחו ורוממו לקל זמירות שירות ותשבחות על סיום המסע המרומם מתוך חסדים ורחמים, על צד היותר טוב.

קבוצה נכבדה של חסידים קבלו את פני הקודש בשדה התעופה לוד ועברו על פני הקודש לברכת שלום עליכם, ובהגיע רבינו אל רחובות השיכון יצאו המונים לקבלת פני הקודש בתרועות שמחה ותפילות בקשה 'האטס ג'פועל'ט אלעס גוט'ס', וניגון וימלא משאלותינו, והאיר רבינו פניו לכל הציבור והשיב כנגד המברכים 'שלום עליכם'.

תפילות ע"י ציוני הקודש

ציבור אנ"ש המשיכו מציון הרה"ק מרוזין לתפילת מנחה בקלויז הגדול שבסאדיגורא. משם נסעו כולם לעבר תחנת הרכבת בקולומייא, באולם בעיר קלומייא התפללו ערבית והוגשה ארוחה כיד המלך. משם שבו לתחנת הרכבת בקולומייא בדרך לילית ארוכה עד לתחנת הרכבת בפשעמישל שבפולין.

בהגיע הרכבת לפשעמישל לפנות בוקר, נסעו כולם לליז'ענסק, שם טבלו במקוה באדיבות מוסדות 'הכנסת אורחים ליעזענסק' בראשות הרה"ח ר' שמחה קרקובסקי שליט"א, ואחר השתטחו בהתרגשות על ציון איש האלקים הרה"ק הרבי ר' אלימלך ז"ע.

משם המשיכו והתחלקו בשתי טיסות שיצאו לארה"ק משדות התעופה בריישא ובקראקא.

קבוצת מאנ"ש האריכו ונסעו דרך מעז'בוז' ובארדיטשוב, שם נישאו תפילות חמות ע"י ציוני הבעש"ט

זקני הק' סיפר שהתורת חיים הגיע פעם לציון אביו האהבת שלום ובצאתו נענה, מער גיי איך נישט צו איהם, וסיפר התורת חיים שאביו האהבת שלום ביקש הימנו להישאר אצלו, ולכן גמר בדעתו שלא ללכת אל הציון מעתה ואילך. ואמר התורת חיים לבנו הצמח צדיק, אתה נקרא על שם אבי ובכן אומר פרקי תהילים על ידך.

הפטיר רבינו: אלו הנכדים בשושלת הקודש שאינם צאצאים יוצאי חלציו, אינם נמנעים לגשת אל הציון.

רבינו אמר בהתרגשות: אהה, דער 'אהבת שלום'... גם חותני זצ"ל היה נכד בעל אהבת שלום, מצאצאי חתנו הרה"ק ר' פנחס יוסף דכנר, אבי חותני, רבי חיים יצחק מלוייב היה בן רבי אברהם יהושע העשיל מטשודנוב, חתן רבי יעקב מדעליטין חתן רבי פנחס יוסף. והיה חותני זצ"ל עוסק הרבה בלימוד הספר אהבת שלום, וסיפר לי חותני זצ"ל שגם אביו הרה"ק רבי חיים יצחק למד הרבה בספר זה.

ע"י אהל הרה"ק מרוזין זי"ע בסאדיגורא

מקאסוב המשיך המסע אל העיר סאדיגורא, כששיירת אוטובוסים הארוכה עושה את הדרך בליווי משטרת. הציבור נכנס להתפלל בתוך האהל הק', עד שהגיעה הבשורה שרבינו שליט"א הגיע לסאדיגורא.

בהגיע רבינו שליט"א לאהל הרה"ק מרוזין ישב ברכב מול האוהל, וביקש מהציבור שנדחקו מסביב כי ברצונו לראות את האהל. הציבור עמד ברטט זזיע סביב ופתח רבינו באמירת ט"ו פרקי שיר המעלות, פרק ק"ל אמר רבינו חו"ק בנוסח הימים הנוראים, כאשר רבינו יושב ומביט לעבר האוהל בהתרגשות מיוחדת.

אל הקודש ניגש האדמו"ר מסאדיגורא י-ם שליט"א, ואמר רבינו: זקני הק' האמרי חיים זיע"א אמר אודות הרה"ק מרוזין שהיה ממתיק הדינים על בני ישראל.

האדמו"ר מסדיגורא י-ם: מסופר שהאהבת ישראל אמר פעם קדיש ביום ג' חשון, אחר כך נענה, אין אני נכדו של הרה"ק מרוזין בסדר בן אחר בן, ולמה לי לומר קדיש ביום זה? והרי אין הרה"ק מרוזין זקוק לאמירת 'קדיש' שלי, אלא היות ומובא בחז"ל שאב"י נטל מתנת כהונה כדי לאחזקו בכהונה, גם אני חפץ בענין זה, שהרה"ק מרוזין יזכור שהנני נכדו.

רבינו: זקני הק' האמרי חיים אמר פעם קדיש ביום הילולא של הרה"ק המגיד הגדול הרבי ר' בער, והפטיר זקני, לא אמרתי קדיש כי הרה"ק המגיד זקוק לאמירת ה'קדיש' שלי, אלא כדי שיהא לי קשר עמו.

אחר קרא רבינו בקול: זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל.

שליט"א להודות ולהלל על חסדי הבורא ב"ה, להודות להקב"ה על רוב ניסים שהפליא בנו לחיותנו כהיום הזה, ויה"ר שנזכה לכך במהרה אכ"ה.

מעתי יעלה תחנונינו ויבוא שוועתינו לפני בעל הרחמים, זכות אבות יגן עלינו, נצח ישראל מצרותינו גאלינו, ובגלל אבות יושיע בנים, ויביא גאולה לבני בניהם, ויתקבלו התפילות לרחמים ולרצון, ובזכות כל הצדיקים, אדירי התורה ארזי הלבנון, הקדושים אשר בארץ המה, ישלח השי"ת דברו ברפואות וישועות, להאריך ימיו ושנותיו של אדוננו מורינו ורבינו, בטוב ובנעימים, ונזכה עוד רבות בשנים לשאוב ארחות חיים ושפע עליון מבאר המים החיים, לשמוע אל הרינה ואל התפילה, לטוב לנו כל הימים ולחיותינו כהיום הזה, מתוך בריות גופא ונהורא מעליא, עדי יוליכנו רבינו בעגלא ובזמן קרוב קוממיות לארצינו לקבל פני מרן מלכא משיחא, במהרה ידין, אמן נצח סלה ועד.

הק' וצדיקי עולם זי"ע, ואח"כ נפגשו יחד בשמחה רבה עמוסי השפעות טובות בשדה התעופה בקראקא.

רגשי הכרת הטוב

פיות כל המשתתפים, שהתאמצו להרים תרומת ד' בסכום גדול למען ממלכת התורה 'איגוד מוסדות ויזניץ', וממלכת הצדקה 'להחזיקם ולהחיותם', היו מלאים שבח יקר ותהילה למארגני מסע 'אכסוף', על הנסיעה שהיתה מרוממת ביותר מכל הבחינות, על המחשבה וההשקעה שהוכנסו והורגשו בכל צעד ושעל, בכל ענין ופרט, כשכל המשתתפים מילאו אסמיהם ברגשי קודש למעלה מכל תיאור, ובאוצרות של ישועות, ממש מהחל ועד כלה, הודו לד' כי טוב!

קהל אנ"ש בכל אתר מצפים כבר להשתתף בסעודת ההודאה הגדולה והענקית שתיערך בראשות מרן רבינו

מיר טוען שוין בענקען!

מענדיל מאייערס

א זא געהויבענע נסיעה צום געדענקען - זיך משתטח געווען ביי די הייליגע ערטער

ב ולי האי ואולי, קען מען נישט ארויסברענגען די געפילען מיט געציילטע ווערטער

ט האט זיך דארט פארגאסען אזויפיל הייסע טרערן אהן א צאהל

ל וען מ'האט די גרויסע אבות ענטפאנגען, וארובות השמים נפתחו מיט אמאהל

פ ועל'ן ישועות און רפואות בזכות האבות הק', האבן מתפלל געווען כל הקהל

ג אר בלויז ציצוקוקען אויף דעם מנהיג העדה מיט אזא בטחון - השלך על השם

ו וי ער פארלאזט זיך אינגאנצען אויפן רבוש"ע, אפי' אין זיין אייגענעם קלעם

ע ר שיסט אריין אין יעדן איינעם כוח און שטארקייט זיך צו האלטען פעסט

מ יט אמונה פיר און צוואנציג שעה - וואס דער באשעפער טוט איז די בעסט

ש טייענדיג אויפן מקום ווי אונזערע הייליגע רבי'ס האבן אידישע נשמות אויפגעפלאמט

ב כל מכל כל ווערט נשפע פאר זייערע אייניקלעך, מיר פארגעסן נישט פון ווי מ'שטאמט

ת הזינה עינינו לאמיר שוין זוכה דערצו אינגיבען - ווי שייך וועט דאס זיין בע'טעמ'ט

ק הלא קדישא הדין ודי בכל אתה, "עד הנה עזרונו רחמך" טוען אלע אויסשרייען אינאיינעם

ל ואל תטשנו ד' אלקינו, ווייטער זוכה זיין געזונטערהייט געניסן פון די לעבטיגקייט דעם שיינעם

ד י אלע בקשות זאלין אנגענומען ווערן לרחמים ולרצון, ס'זאל אונז שטענדיג גוט זיין

ש בעת הרועים וועלן אונז שיצן פון אויבן, זכות אבות יגן עלינו ועל כל ישראל - אמן

אייה עט וסופר!?

משׁעול אַבִּוּתֵינוּ
הוֹמָה
מִשְׁאַלָה לְרִבּוּתֵינוּ
תְּהִמָּה

נוֹסְעִים
חֲסִידִים בְּדַרְכֵי אַבּוֹת
נוֹשְׂאִים
בְּעַל, בְּתַחַת לְכַבּוֹת

וּבְסוּפֵי עֲרָגָה
בְּקוֹל פּוֹרֵט
מִתְחַלְפִּים בְּשִׁאָגָה:
"שְׁלוֹם, מְלֶאכִי הַשָּׁרֵת"

בְּרִי-לֵבָב מִתְחַטְּאִים
בְּדַמְעָה
תְּפִלוֹת וְתַהֲלִים גּוֹאִים
בְּשׁוּעָה

'אויף אַנְעֵר וְוַעג, לְתוֹעֵלֶת
מִבְּקֵשׁ רוּעָה
'בְּעִבּוּדָה, לְהַמְשִׁיךְ הַשּׁוֹשְׁלֶת'
וְכָל לֵב גּוֹאָה

א שְׂבַת אִין וַיִּנְיָצָא
מִשָּׂא שְׂאִיפּוֹת
חֵיל, מִי מְצָא
לְתַחוּשׁוֹת מְצִיפּוֹת

'חֲדָשׁ עֲלִינוּ לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה'
'תַּתְּבַרְךְ לְנֵצַח, הַלֵּב שׁוֹאֵל
שְׂתַתְּחֵדֶשׁ בְּחִינַת מְלוּכָה
מִמַּתִּיק הַדִּינִים, נְצַח יִשְׂרָאֵל

מְלִים
לֹא יוֹכְלוּ
גּוֹלְדִים
לֹא יִכְלוּ

נְכַסְפֵּי וְאַבְסוּדָה
בְּנִימִין צְבִי יִשְׂרָאֵל רוּדִיק

מֵדֵי דְבָרֵי בּוֹ זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹלָד

דברי ימי 'אבסוף'

משאות קודש
שיחות ערגה וביסופין
התעוררות ובקשת רחמים

שנשמעו במשך ימי מסע 'אבסוף'
מפי רבנים ומשפיעים, חסידים ואנשי מעשה

זכור לנו ברית אבות

משא חרב"נ הגה"צ
ראשי ישיבת סאטמאר ב"ב שליט"א
בשולחן הטהור לרגל יומא היילולא
של רביה"ק ה'צמח צדיק' זי"ע
עיר האבות וויזניצא

ברשות כבוד מרן אדמו"ח שליט"א.

בראשית דברי, כפי שהזכיר מקודם אדמו"ח שליט"א מוטל עלינו החוב לשבח ולהלל להש"ת על אשר נפלה הזכייה הגדולה בחלקנו להיות כאן על הציונים הק', ובראשנו אדמו"ח שליט"א, וזכינו להתפלל ולהשתטח על ציון הרה"ק ה'צמח צדיק' זי"ע ביומא דהילולא דיליה.

ידועים דברי הגמרא במס' ברכות (דף לב): 'אמר רבי אלעזר מיום שחרב בית המקדש ננעלו שערי תפלה, ואף על פי ששערי תפלה ננעלו, שערי דמעה לא ננעלו', ובכן מאותה שעה שאדמו"ח שליט"א נכנס אל האוהל הק' ופתח באמירת 'שלוש עליכם מלאכי השלום' לכבוד הני שרפי מעלה מלאכי עליון, נפתחו ארובות השמים, מעיני כל הציבור המשתתפים ירדו דמעות כנחל, ועל ידי זה בוודאי ליבנו בטוח שכל אלו התפילות שהתפללנו למען בריאות אדמו"ח שליט"א בפרט ולכל הציבור בכלל, עלו לפני כסא הכבוד, ותקוותנו שבודאי פעלנו כל טוב.

שתי בחינות בצדיקים

כתיב בפרשתן, 'אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדורותיו את האלקים התהלך נח', וידועים דברי רשי"ל 'ש מרבותינו דורשים אותו לשבח, כל שכן שאילו היה בדור צדיקים היה צדיק יותר, ויש דורשים אותו לגנאי, לפי דורו היה צדיק ואילו היה בדורו של אברהם לא היה נחשב לכולם'. ודקדקו המפרשים כיון שהתורה העידה על נח ואמרה איש צדיק תמים, א"כ מהיכי יתתי לדרוש אותו לגנאי.

ויש לבאר בהקדם דברות קודש מאת הרה"ק האהבת שלום זי"ע (פר' בשלח) על הכתוב (שמות יג, יט) 'ויקח

משה את עצמות יוסף עמו', ומבאר על פי משל למלך שהי' לו שני שרי צבאות העוסקים במלחמה, האחד הוא ממונה על האוצרות שיספק לבעלי המלחמה לחם ומזון ושאר הצטרפות וסיפוק המלחמה, ואחד ממונה להיות מנהיג המלחמה עצמה ולהורות טכסיסי המלחמה בהשכל ודעת, כדי שיוכלו לערוך מערכה מול מערכה כדרך אנשי המלחמה, באיזה דרך יעלו

להילחם וכדומה, והנה אותו שר צבא השני הממונה ללמד הנהגת המלחמה עלה מורא בראשו אולי שר צבא הראשון הממונה להכין כל צרכי המלחמה אינו עושה עבודתו בשלימות כפי הנצרך, ודבר זה יהיה לו לחסרון בהנהגת החיילים כראוי וכנכון כיון שלא יהי' להם כדי הצטרפותם

שוב לא יעלה בידם לנצח את המלחמה, לזה עלה בלבו עצה נכונה להצטרף עם השר צבא הראשון ולסייע לו בעבודתו.

ממשיך ה'אהבת שלום' שהנמשל מובן מאליו, כי יש ב' מיני צדיקים שבהם בחר ה' להיות למנהיגי העדה, הא' הוא להדריך המון העם לעבודת הש"ת בהשכל ודעת, והב' להשפיע להם די הצטרפותם בבני חיי ומזוני, וצריך אותו הצדיק הממונה להדריכם לעבודתו ית"ש לשתף את עצמו עם אותו צדיק הממונה להשפיע להם כל טוב העולם, כי באמת חסרון הפרנסה הגשמי הוא מניעה גדולה לעבודת הש"ת.

ובזה מפרש ה'אהבת שלום' כוונת הכתוב 'ויקח משה את עצמות יוסף עמו', כי משה רבינו הוא כללות הדעת של כל ישראל, והשפיע תורה ויראת שמים מצוות ומעשים טובים לישראל, ויוסף השפיע לישראל השפעות גשמיים, על דרך הכתוב (בראשית מז, יב) ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו, וכן (שם מב, ו) ויוסף הוא המשביה, לזה תיכף כשראה משה רבינו ע"ה בהשקפה ראשונה שנתמנה הוא להיות הרעיא מהימנא לישראל, ולהמשיך להם חכמה בינה ודעת, לזה לקח את בחינת 'יוסף עמו', כדי שיוכל להשפיע לישראל גם השפעות גשמיים בני חיי ומזוני, עכדה"ק.

וכבחינה זאת מצאנו גם בספה"ק **צמח צדיק** – שהיום יומא דהילולא דיליה – בפר' שופטים על הפסוק 'זוה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זובחי הזבח', כי הכהנים המה צדיקי הדור, אשר עליהם מוטל להמשיך השפעת רחמים ולהמתיק את הדינים, ולכן אמר הכתוב, 'זוה' רומז למנין ו' פעמים 'זוה' שהוא גימטרי 'חסד, ואמר **יהיה משפט הכהנים**, היינו שעל הכהנים הם צדיקי הדור מוטל העול להשפיע על בני דורם רחמים וחסדים, וגם ישפיעו עליהם התעוררות של תשובה ותיקון המעשים כנאמר בהמשך הכתוב **מאת זובחי הזבח**, פי' ששוחטין את היצה"ר שרוצה לזבוח את האדם, כנאמרם (ברכות נח). הבא להרגך השכם להורגו.

ובזה אפשר להמליץ על נח על זה שלא מצינו שהתפלל על בני דורו שינצלו כולם מן המבול, וכמבואר בזה"ק (דף סז:) שזהו טענה על נח על שלא מסר נפשו להתפלל על דורו, ולכאורה, הרי מצינו שהכתוב מנחה בתואר צדיק,

אם כן יקשה הדבר וכי יתכן לומר על צדיק שלא עשה כהוגן זהו שלא דאג על בני דורו. אולם על פי דברות קדשם של הצדיקים הנזכרים יובן שפיה, כי יש לומר שנח היה כדוגמת צדיק הלזה שאינו דואג דאגת בני דורו, אלא הי' צדיק בעבודתו התמימה בינו לבין קונו, וכדברי רשי"ל

קרוב לתשעים שנה עבדו צדיקים אלו במקום קדוש זה בשתי הבחינות, כאשר הם התקדשו בסילודין בעבודתם בינם לבין קונם, וגם הדריכו אחרים בעבודת הש"ת, ומצד שני השפיעו ישועות ורפואות פרנסה וכל מילי דמיטב

שלמד תורה, אולם לא דאג כלל על הצטרכות בני דורו, ולא הצטער בצרתם.

אולם אברהם אבינו היה צדיק בב' המדרגות גם יחד, ככתוב 'ויטע אשל בבאר שבע', ודרשו חז"ל במס' סוטה (דף י'): שהקריא אברהם אבינו לשמו של הקדוש ברוך הוא בפה כל עובר ושב, כיצד לאחר שאכלו ושתו, עמדו לברוך, אמר להם וכי משלי אכלתם, משל אלקי עולם אכלתם, הודו ושבחו וברכו למי שאמר והיה העולם. הרי שאף שאמרו חכמינו (יומא כח:): מימיהן של אבותינו לא פסקה ישיבה מהם, אברהם אבינו זקן ויושב בישיבה היה. הרי שאברהם אבינו למד תורה עם בני דורו, וגם נאמר עליו ויטע אשל, שדאג על כל מחסורי בני דורו, וגם התפלל עליהם בכל זמן ועידן, וזהו כדברי הצדיקים שהזכרתי בתחילה, שזהו בחי' 'ויקח משה את עצמות יוסף עמו'.

ובזה יובן כוונת רבותינו הדורשין לגנאי, שלפי דורו היה צדיק, כי הרי יש צדיקים כאלו שנבחרו מן השמים רק ללמד

דעת העם ולא לדאוג על הצטרכותם, ואילו היה בדורו של אברהם לא היה נחשב לכולם, כי אברהם אבינו ה' צדיק בב' המדרגות גם יחד, וחוי' ממה שלמד תורה עם בני דורו, גם דאג על כל מחסורי בני דורו, וגם התפלל עליהם בכל זמן ועידן, ולכן נגד מעלתו של אברהם לא ה' נח נחשב לכולם.

לבחורי חמד, חוי' ממה שבאו לכאן חסידים ואנשי מעשה בעלי השגה, וזהו כדרכו של אברהם אבינו שלימד תורה ודרכי עבודת ה' לבחורים ולזקנים, בבחי' של זקן מצד זה ואח"כ בחור מצד זה.

גם הרה"ק הדמשק אליעזר זי"ע שימש כאן כרב אב"ד, ושמעתי מהרבה מתלמידי כיצד מסר נפשו להדריך את התלמידים בסולם העולה בית א-ל, בכל כוחו דאג עבורם, גם היה קם באשמורת הבוקר ללמוד עימם. מקודם שרו כאן את הניגון על 'מאת ה' שה'דמשק אליעזר' היה שר, והיו התלמידים מספרים שראו על פניו 'צווי שנירעלעך טרערן האבן זיך געגאסן פון זיינע אויגן' בעת ששר את הניגון 'מאת ה'".

אאמור"ר שליט"א סיפר לי שחתונת דודי הגה"צ ר' זאב וועלוול ארנסטר שליט"א התקיימה ביום ב' אלול תשכ"ז (יומא דהילולא של הדמשק אליעזר), ובאמצע שמחת הנישואין צוה הרה"ק האמרי חיים זי"ע "לייב בער [שמעונוביץ], הייב אן זינגען

אב הרחמים" המושר בשולחנות ימי הילולא, וכאשר שרו את הניגון ירדו מעיניו נחלי דמעוה. היו שם עוד הרבה תלמידים שעוד זכרו את הדמשק אליעזר, וזכרון רבם לא מש מעולם מעל לוח לבם.

לעת הזאת כאשר אדמו"ר שליט"א נמצא במקום קדוש זה יחד עם הציבור, בודאי נתעורר זכותם וכוחם כמו בחיים חיותם, וכיון שהם היו בבחי' זו שאמרו בגמרא 'קמאי דמסרו נפשיהו על קדושת השם', בודאי יעשה השי"ת לטובה אות ופלא, וכאשר הם מתפללים הרי אפשר לזכות לישועות נפלאות, ובדין שיושפע מן השמים ישועות גדולות

בדין הוא שיושפעו ישועות

בס"ד הולכים אנו להתפלל מחר כאן במקום שה'צמח צדיק' התפלל בו, וגם נאמר כאן 'הלל' לכבוד ראש חודש במקום שהצמח צדיק אמר הלל. ידועה שאלת הגמרא (ברכות כ.) מאי שנא קמאי דמתרחיש להו ניסא, ומאי שנא אגן דלא מתרחיש לן ניסא וכו', הכוונה למה דורות הראשונים זכו לישועת ה' על ידי ניסים ונפלאות, מה שאין אנחנו זוכים לזה. מתרצת הגמרא, קמאי מסרי נפשיהו על קדושת השם, כי דורות הקודמים ה' להם מסירות נפש על קדושת שמו ית', אולם אנחנו אין אנו במדרגה זו.

וכוונת בזה על הסיפור הנודע שק"ז הרה"ק ה'דברי חיים' מצאנז זי"ע נפגש בקור-ארט (מקום מנוחה) עם הגאון הגדול בעל 'כתב סופר' מפרשבורג זי"ע, שהיה רב רבנן ולו הרבה תלמידים מופלגים, והתהוותה שיחה ביניהם. באמצע השיחה הגיע לשם ה'צמח צדיק' והרה"ק מצאנז הושיבו לצידו, ומאז האריך בשיחה עם הצמח צדיק. הדבר היה לפלא בעיני הכתב סופר, וכאשר פגש את

מה נורא המקום הזה

זכינו היום להשתטח על ציוני קודש של הצדיקים הקדושים, ולעת כזאת אנו זוכים לעמוד באותו מקום שהיה בית מדרשם ומשם האיר כל העולם מכבודם, קרוב לתשעים שנה עבדו צדיקים אלו במקום קדוש זה בשתי הבחינות, כאשר הם התקדשו בסילודין בעבודתם בינם לבין קונם, וגם הדריכו אחרים בעבודת השי"ת, ומצד שני השפיעו ישועות ורפואות פרנסה וכל מילי דמיטב, בבחי' זו שפירש האהבת שלום' את הפסוק 'ויקח משה את עצמות יוסף עמו'.

עוד נוכל לומר כאן במקום קדוש זה, אמרו חז"ל (בבא קמא צז:): מטבע של אברהם אבינו בחור מצד זה וזקן מצד זה, ופירשו בספרים הכוונה, שאברהם אבינו למד עם תלמידים הן עם צעירים לימים, והן עם זקנים הבאים בשנים, ודברים אלו תואמים על התנהגותו של הרה"ק האהבת ישראל זי"ע שהקים כאן בזה המקום ישיבה

וכיון שהם היו בבחי' זו שאמרו בגמרא 'קמאי דמסרו נפשיהו על קדושת השם' כמו שאמר הדברי חיים על הצמח צדיק, בודאי יעשה השי"ת לטובה אות ופלא, וכאשר הם מתפללים הרי אפשר לזכות לישועות נפלאות, ובדין שיושפע מן השמים ישועות גדולות, ומאמינים אנו בלב שלם שלמחר בעת תפילת שחרית, יתפללו אתנו צדיקים שרפי מעלה ויפעלו למעלה רפואה שלימה למען בריאות כבוד אדמו"ח שליט"א.

באמת, עצם המסע לא נקבע לאחרונה, אלא לצורך החזקת המוסדות נקבעה הנסיעה, עוד טרם נודע על הצורך הגדול להתפלל על רפואת אדמו"ח שליט"א, הרי זה בבחינה שאמרו חז"ל (סנהדרין מד): לעולם יקדים אדם תפילה לצרה, שתפילה כזו עשויה להתקבל.

וכאשר באים למקום שבו עבדו הצדיקים במסירות נפש, וגם הנסיעה היא בבחי' של מסירות נפש, בודאי אל ה' תלויות עינינו שיושיענו בקרוב כמו שאמרו חז"ל קמאי דמסרי נפשיהו על קדושת השם מתרחיש לן ניסא, און מען וועט פויעלן אלעס גוט'ס.

זעקה וקול גדול

הזכרתי מקודם את גודל ההתעוררות שהיתה שעה שעמדנו על הציון ואדמו"ח שליט"א התחיל בניגון 'שלום עליכם' לכבוד אבותיו הק' מלאכי עליון, וכל בני החבורה הורידו כנחל דמעה, והמשיכו לומר פרקי תהלים בהתעוררות ובבכי. עלה במחשבתי מה שאמר דודי הגה"צ

אחיו הגאון רבי שמעון סופר זצ"ל אבד"ק קראקא, סיפר לו על המאורע הזה. לימים כשרבה של קראקא פגש את הדברי חיים מצאנז, שאלו על כך שהפסיק לדבר עם אחיו שהוא מפורסם לרב גדול בישראל, וכי הדבר בעיניו כבזיון לאחיו.

השיב לו הדברי חיים במתק לשונו, בתורה נזכרים ב' הרים, הר סיני והר המוריה, ומצינו שהקב"ה ציוה לבנות את בית המקדש על הר המוריה - מקום העקידה, ולא על הר סיני עליו אמרו ישראל נעשה ונשמע ושם ניתנה התורה. אלא - המשיך הרב מצאנז - אמת כי על הר סיני קיבלו בני"א את התורה, אולם על הר המוריה פשטו את הצוואר כדי למסור את הנפש על קדושת השם, ואין חשיבות גדולה יותר לפני המקום ב"ה, מיהודי שפושט את צווארו כדי למסור את נפשו על קדושת שמו יתברך. מעיד אני, סיים הרה"ק מצאנז את דבריו, דער וויזניצער רבי מוכן בכל רגע למסור את נפשו על קדושת שמו יתברך!

ובכן כאשר באים להתפלל במקום הזה שבו היה בית המדרש של הצמח צדיק,

באותו מקום שבו פעל ישועות לאלו שהתדפקו על דלתו לישועה ולברכה, וכמבואר בספרים שהצדיקים באים מעולם העליון להתפלל באותו מקום שהתפללו בחיים חיותם, ואף שבדרך כלל אין הצדיקים יורדים לכאן, כי לא נמצאים פה בני ישראל המתפללים במקום הזה שיהא ביאת הצדיקים מעולם הבא להם לתועלת, אולם לעת הזאת כאשר אדמו"ח שליט"א נמצא במקום קדוש זה יחד עם הציבור, בודאי נתעורר זכותם וכוחם כמו בחיים חיותם,

תולדותיהם של צדיקים

בעמדנו על אדמת קודש שבה עבד הצמח צדיק את עבודתו הק', אספר מה שסיפר הגה"צ רבי אליעזר דוד פרידמאן זצ"ל, שידוע שהרה"ק האהבת שלו' זי"ע הנהיג את תלמידיו וחסידיו בדרך ימין מקרבת, ומתוך אהבה החדיר בלב כולם תורה ויראת שמים, ואילו בנו הרה"ק התורת חיים זי"ע ה' ידוע בחריפותו בלא פשרות, והי' נוטל מקל להכות על ראשי חסידיו. ועל נכדו-בנו הרה"ק הצמח צדיק זי"ע אמרו שהי' בו ב' בחינות, ואחז את החבל בב' הראשים, כאשר מצד אחד ה' תקיף מאוד, ומצד שני הראה אותות אהבה וחיבה כאב רחום.

כהיום הזה כבוד אדמו"ח שליט"א הוא הממשיך של השושילתא קדישתא הדין, ותוארו 'וויזניצער רבי' הוא כתואר הצמח צדיק. קשה עלי הדבר לדבר בפניו, אולם בצדק נוכל לומר שאצל אדמו"ח שליט"א רואים בו גם כן ב' דרכים אלו, כאשר מצד אחד הוא תובע ודורש בכל עת וזמן להתמיד בתורה בכל היכולת, וכן להתעלות במעלות התפילה כראוי לאלו המתנהגים בחסידות, כמה הוא מרבה לעורר נגד פירצת הביי האר, ואינו מרפה מזה, אלא מרבה לדבר ולעורר על חשיבות ויקרת בית יהודי שיתנהגו בה כראוי, וכן לוחם מלחמת ה' בחזקה נגד כלי הטעכנאלאגיע המשחיתים. מצד שני, הוא רך כקנה, מראה פנים שוחקות לכל אחד ואחד, גם הולך לאסוף כסף לצדקה כמנהגו של הצמח צדיק.

גם כאשר היינו היום על הציון ואדמו"ח שליט"א ביקש לומר איזה דיבורים, חשבתי בלבי בודאי יעורר על איזה ענין הצריך תיקון וכדומה, אולם בקשתו ה' לעמוד לימין אביון ולחלצו מצרתו. כי זה כל מגמתו לעשות טובה לאחרים. לאחרונה פגשתי איזה בנש"ק שאביו ה' אדמו"ר מפורסם, והוא אמר לי שבודאי יזכה אדמו"ח שליט"א לרפ"ו, ואמר לי שמעת פטירת אביו אין לי מי שיאמר לי איזה מילה טובה, רק אדמו"ח שליט"א מרעיף עלי

מווייטצען זצ"ל בעת בואו לעיר צאנז תיכף אחרי מלחמת העולם השניה, הוא אמר אז דברים קצרים, והזכיר את המסופר שבעת שעמד איזה מלכה מרשעת ורצתה לגזור גזירות רעות על בני"י, והוכרחו לשלוח איזה שתדלן לבקש מלפניה עליהם, אותו שתדלן מרוב צערו ומרירותו הרים את קולו וצעק לפני המלכה על צרת אחבנ"י. ויהי כאשר צעק בקול גדול, אמרה לו המלכה שידבר בנחת ובדרך ארץ, השיב ואמר, שהוא מדבר בשם כל אחיו אשר מזרע ישראל המה שעליהם נגזר הגזירה הנוראה, שאי אפשר להם לבוא בעצמם לפני המלכה, לכן קולו חזק ורם עד שנשמע למרחוק, ואין בכוחו לעצור את קולם. ובזה פירשו מה שנאמר בפר' שמות (ב, ה-ו) 'ותרד בת פרעה לרחוץ על היאור וגו', ותפתח ותראהו את הילד והנה נער בוכה ותחמול עליו ותאמר מילדי העברים זה', ופירש"י 'קולו כנער', שראתה דבר פלא, שילד קטן יהי קולו כנער, הבינה שמילדי העברים זה, שבכיו וצעקתו של הילד הוא בשם כל ילדי העברים שנמצאים תחת שעבוד מצרים, ולכן קולו גדול וחזק כנער, ולזה נתעוררו רחמיה ותחמול עליו.

היה כאן ציבור גדול בליעה"ה, ואמרנו יחד תהלים ברוב התעוררות, אולם נגד כלל חסידי ויזניץ בכל מקומות מושבותיהם נחשבים אנו לציבור קטן, וזעקתנו כאן הוא זעקת כלל חסידי ויזניץ, לכלל אברכי ויזניץ ולכלל בחורי ויזניץ ישנה בקשה אחת לפני אדון כל, מיר ויילן האבן א געזונטן רבי'ן, שועתינו קבל ושמע צעקתינו אז דער רבי זאל זיין געזונט, מה נאה ומה יאה כשזוכים אנו לראות כיצד אדמו"ח שליט"א מסתובב בשעת התפילה ומלהיב את לב החסידים, וכן כשהשי"ת עוזר שאדמו"ח שליט"א יכול לערוך את השולחנות אשר לפני ה' בבריאות השלימות וכוחו איתו כמימים ימימה, וכן יכולים לבוא אליו בפתקא דרחמי להוושע בכל משאלות לבבינו, עס שרייט ארויס די קולות פונעם גאנצן ציבור, דער אויבערשטער זאל העלפן דער שווער זאל האבן א רפואה שלימה.

אלו ואלו בעיקרי מתעלים

חיים מאיר היגר

לאנציוטו. רביה"ק האהבת ישראל ז"ע נסע להשתטח על ציון זקנו הרה"ק מראפשיץ ז"ע. אחריה הזמין רב העיר את הסב"ק לסעודה שערך לכבודו, והסב"ק נענה לבקשתו. רביה"ק האמרי חיים ז"ע טען לפניו שאם יתעכבו בסעודה, יפסידו את הרכבת ויצטרכו להישאר ללילת לילה, אולם הסב"ק בשלו: 'רב העיר הכין סעודה לכבודי ואיני יכול לסרב לו'.

אחר הסעודה הורה הסב"ק להזמין כרכרה אל תחנת הרכבת. כאשר הגיעו אל תחנת הרכבת ראו שהרכבת התעכבה עקב תקלה, הסב"ק עלה אל הרכבת והגיע בשלום אל מחוז חפצו. אבי הק' – סיפר רבינו האמרי חיים – אמר אז: 'הביטו אל הרכבת, הקרונות עצמם אינם יכולים לנוע, אך אם הם קשורים אל הקטר יכולים הם לנוע ויגיעו אל מחוז חפצם'. הנמשל מובן מאליו – החסידים אם הם קשורים אל הרבי יכולים להתרומם ולהתעלות עד מאוד.

כמובן שהקרוב קרוב קודם, אלו שזכו להיות ב'מסע ההתעלות וההתרוממות במחיצת הקודש', אלו התרוממו והתעלו למעלה למעלה, ימים נעלים אלו נצברו בנשמותיהם, נחרטו עמוק בלבבם, ונחקקו ברמ"ח אבריהם וש"ס גידיהם לעולמי עד. עוד ימים רבים ילוו אותם רגשי הקודש במעמד התפילה בציון רביה"ק הצמח צדיק, עוד ימים רבים יתעלו בזכרם את ה'טיש' – סעודת ראש חודש במחיצת הקודש, עוד ימים רבים יתענגו על השבת המרוממת ב'זויזניצא', וזכר המסע לא ימוש מלבבם לעולם.

ברם, גם אלו שלא זכו להיות שם בגופם, אולם כאשר הצדיק מתרומם ומתעלה ממילא מעלה עמו את כל המקושרים אליו, בין אם ירגישו זאת ובין אם לא, כל התורה והתפילה, שאר המצוות ומעשים טובים מקבלים משמעות אחרת ע"י שהצדיק מתעלה ומרומם עמו את החסידים. וזה אשר כתב המאור עיניים בפרשתך: 'את הנפש אשר עשו בחרן', ע"י התורה שלמד אברהם אבינו המשיך אליו את אותם נשמות שהיו שייכים אליו, וכך רומם אותם והכניסם תחת כנפי השכינה'.

קווה נקווה שרבינו שליט"א יחזור בקרוב לשהות בתוכנו, אלא שגם בזמן שלא נוכל לראותו בעיני בשר קשורים אנו אליו בקשר בל ינתק, והוא בעבודתו הגדולה והקדושה, באמונתו היוקדת, במידת החסד השופעת ממנו, מרומם מעלה ומקשר אותנו אל הבורא ית"ש מכל מקום בו הוא נמצא.

ואם כי הרגשת הלב של רבים שזכו להשתתף במסע הקודש שכבר פעלנו ישועה גדולה, חובה עלינו להמשיך ביתר שאת וביתר עוז להעתיך בתפילה ותחנונים לפני מלך משען ומבטח לצדיקים שהישועה תבוא במהרה ובקלות, לבל יצטרך אותו צדיק לסבול כל כך עבור עוונותינו, ובמהרה יוליכנו לקראת משיחנו אמן.

טללי תחיה ודברי חיזוק. – ונוכל לרמז זאת בדברי רשיז"ל בריש פרשתו, **תולדותיהן של צדיקים אלו מעשיהם הטובים**, הכוונה שתולדות הצדיקים, כל חפצם ורצונם לעשות מעשיהם הטובים של אבותיהם.

נותנים הודיה מראש

עומדים אנו עדיין בתחילת הנסיעה, ועדיין לפנינו סגולת יום השבת קודש במקום קדוש זה, גם נזכה כולנו להתפלל תפילת שחרית והלל במקום קדוש זה, ואולי נזדמן לנו מן השמים לומר כאן למחר הלל על הדרך שרש"י מפרש את הפסוק (תהלים יח, ד) 'מהולל אקרא ה' ומן אויבי אושע', וזה לשון רש"י, 'בהלולים אקרא ואתפלל לפניו תמיד, כלומר אף לפני התשועה אני מהללו, לפי שבטוח אני שאושע מאויבי'. והנה כבוד אדמו"ח שליט"א מכניס תמיד הן עתה והן בכל עת ובכל זמן בטחון בתוך לבות בני ישראל, וישי להאמין ולקוות אל ה' שאך טוב וחסד ירדפוני, וכידוע פירושו של השל"ה הק' (פר' בשלח תורה אור אות ח) על הפסוק (שיר השירים ד, ח), 'תשורי מראש אמנה, שבני ישראל אומרים שירה להקב"ה עוד מראש, הכוונה טרם נעשה הנס, כי הם מאמינים בו ית', וכדברי המדרש (שמו"ר פכ"ג ס"ה) עתידין ישראל שיאמרו שירה לעתיד לבוא, שגם שבעת שנראה הדבר כמדת הדין ח"ו, אומרים שיר ושבח להשם יתברך, אף שעדיין לא נתקיים ההבטחה, והוא מצד האמונה שמאמין בה'.

גם אנו נאמר כולנו למחר 'הלל' להש"ת, כי בטוחים אנו כבר בישועת ה' אשר יעשה עמנו. ותקוותנו עזה ומאמינים אנו שהש"ת יעזור, שכאשר ישלח ה' רפואה שלימה מן השמים לכבוד אדמו"ח שליט"א נחזור לכאן לחגוג סעודת הודיה רבתי, ונוכל להראות באצבע כאן עמדתו והפצרו בתפילה, כאן פעלנו את הישועה.

הש"ת יעזור שכולנו נוושע גם בישועה פרטית בכל משאלות לבבינו לטובה, ויושפע מן השמים רפואות וישועות, נחת דקדושה מכל הצאצאים, פרנסה ברויח, וכל מילי דמיטב, עדי נזכה בקרוב ואדמו"ח שליט"א אתנו יחד לילך לקראת הגואל צדק בב"א.

ישורא

בדש

"הקב"ה מושיע את לספר לבני בניהם את וזאת הניסים אשר עשה ע

- דא"ח ממזרח רבנו שליט"א בשו"ה"ט בר

מיר פארן

עבודת

הבנים, בדי שיוכלו
 גדולת הבורא ית"ש
 למהם להושיעם מצרתם"

החולת מרו ה'צמח צדיק' זי"ע בוויזניצא -

ק י י ו י ז נ י צ

ישראל' נושע בד' תשועת עולמים

דברי התעוררות מרטיטי לב ובקשת רחמים
בעת מעמד ההשתטחות על ציון רבנו הק' בעל 'צמח צדיק' זי"ע
מפי הרה"ג שאול גרינברגר שליט"א – משב"ק

בליבו, תהא השעה הזאת שעת רחמים ועת רצון מלפניך, שערי שמים פתח ואוצרך הטוב לנו תפתח.

אויף אייער וועג פארט מען

ובעת אשר ניגשים אל ציון רבנו הקדוש הלזה, ולבקשו שיסייע בעדנו להיפקד בדבר ישועה ורחמים הלא יש לנו לדעת הדרך הנכונה אשר מדברים אל הצדיק אשר בגניזי מרומים ואיך יהיה לנו שייכות עמו. ועל כן, כבר הורה לנו רבנו הצמח צדיק גופיה דרך לדבר אל הקדושים אשר בארץ המה, כפי שמרגלא בפומיה דרבנו שליט"א, אשר בעת שבא רבנו הצמח צדיק להשתטח על ציון מרן הבעש"ט הק' במעזיבוז, פתח ואמר: הייליגער בעל שם טוב הק', הלא אתם סללתם דרך חדשה בעולם, עליכם לראות שכל מי שנוסע, באיזה אופן שהוא נוסע, ואל מי שהוא נוסע, הלא הצד השווה שבהם שהוא נוסע על דרככם שאתם סללתם, עליכם לראות ולדאוג שיוושע, וחזר על כך ב' פעמים, כדי

שפכו כמים ליבכם

ברשות מרן רבנו שליט"א. בחרדת קודש, התאספו כאן אנשי שלומנו מכל קצוות תבל, יחד עם הרבי שליט"א, ואנ"ש בכל אתר ואתר מצטרפים עמנו יחד בכל מקומות מושבותיהם אשר בליבם ובמוחם ובמחשבתם נמצאים עמנו יחד, וכולנו כאחד מבקשים לשפוך שיח נפשנו, ונפשי שפכי כמים ליבך נוכח פני ד', בעצם יומא דהילולא רבה של רבנו הצמח צדיק.

זכינו לבוא הנה בעת שסיימו לחדש ולחנוך את האהל החדש אשר ב"ה הוא כעת מקום תפילה גדול ונרחב לכבודם של הצדיקים הקדושים, ויש בו בבחינת יקרי דשכבי ויקרי דחיי, שכן מובא בספר חסידים אשר הוא נחת רוח לצדיק שקרוביו וחסידיו באים על קברו, וכעת יכולים להתפלל כאן מתוך הרחבת הדעת במקום הקדוש הזה אשר הוא בבחינת אין זה כי אם בית אלקים וזה שער השמים לקבלת התפילות. וכל אחד ואחד מתפלל כעת תפילה חרישית

לתת משנה תוקף כעין פסק דין שכך היא המידה וכך הוא הדין, שמי שיש לו שייכות להצדיק, הרי הצדיק מחויב ממש להושיעו בכל ענייניו!

עבודת רבותינו הצדיקים הקדושים שגבה מאיתנו, ואיך נעייז פנינו לומר שיש לנו אחיזה בדרכו, הנסתרות לד' אלקינו ומעלתם הקדושה נשגבה מאד לא נוכל לה, אבל עכ"פ הנגלות לנו ולבנינו, הדרך אשר הנחילו למסתופפים בצילם, ואשר באמצעותה הנהיגו אותנו לדורותינו וביקשו שנלך בה, אנו צריכים להשתדל לילך בדרך זה, ואתה רבנו ה'צמח', הלא אמרת 'וויאזוי ער פארט', ללא נפק"מ איזה פנים שיש לו, עכ"פ אם יש לו איזשהו אחיזה כלשהי בדרכך, מחויב אתה כבר לסייעו.

ונתבונן קמעה במשנתו של רבנו ה'צמח' אשר הנחיל לנו, אשר היא מושתתת על ג' יסודות איתנים, היסוד הראשון הוא עבודת הצדקה, השני הוא עבודת התפילה, והשלישי הוא ענווה ושפלות הרוח אשר באמצעותם מגיעים לדבקות השי"ת.

עבודת הצדקה

הנה עבודת הצדקה של רבנו הצמח צדיק היתה למעלה מדרך הטבע ממש, הוא פיזר ונתן לאביונים ואת כל הוננו נתן לצדקה באופן מבהיל ביותר, כידוע שבהיותו אברך צעיר נתן פעם הון רב, סך של אלף רובל כסף לנזקק, עד שאביו רבנו התורת חיים גער בו כי היתכן לתת סכומים עצומים כאלה לצדקה, ענהו רבנו הצמח צדיק, מה אוכל לעשות ואינני יכול לסבול צער של יהודי נזקק.

פיעמה בליבו של רבנו הצמח רחמנות ואהבה בלי גבול, בבחינה המובאת בספה"ק תפארת שלמה בפרשת פינח שצדיקים יש להם אהבת השי"ת שבעור בליבם, ולפעמים עושים דברים למסור נפשם להשי"ת, ואנוסים בדבר מחמת שיצרם הטוב אונסם כן, וכן בער בליבו של רבנו הצמח אהבת ישראל במידה מבהילה, עד שיצרו הטוב אנסו לעשות דברים היוצאים מגדר הרגיל והמחויב.

עבודת התפילה

הנה תפילת רבנו הצמח צדיק היתה מופלאה ביותר, בשאגת ארי, הוא היה מעורר את הלבבות ומרומם נפשות ישראל בתפילתו, ואף הפשוט ביותר היה מתרומם אל השי"ת ומזכך נפשו בעת תפילת רבנו הצמח, וכידוע העובדה, שהיה יהודי פשוט שהרגיש בשעת התפילה

אצל רבנו ה'צמח', התרוממות והזדככות נעלה כל כך, עד שהרגיש הוא מואס בכל תענוגי העולם הזה. לאחר התפילה בצאתו אל חיי המעשה, התמרמרה עליו נפשו על כך שיש לו עדיין איזה שייכות לעוה"ז, פנה ושטח את מרי ליבו לרבנו, אמר לו רבנו ה'צמח': 'תהלת ד' ידבר פי' – בשעה שאני מתפלל ואומר תהילות השי"ת – 'ויברך כל בשר' – אני מרומם עמי את כל ה'בשר', אפילו מי שהוא 'שטיק פלייש' מתרומם עמי יחידי.

כזאת היתה תפילתו של רבנו, כמו שידוע שחסידי אחד מרוב תשוקתו לנסוע לרבנו, לא יכול היה לעצור ברוחו, לקח מרכבה ונסע לוויזניצא, והגיע הנה כשרבנו עמד באמצע תפילתו, ושמע אך ורק תיבה אחת! ובטובו! שרבנו סלסל בה בניעימה הוויזניציאית, ובתיבה זו הרגיש אור גדול השיב את נפשו ושב אל ביתו ומכך שאב חיות.

בבחינה שאמר רבנו הבעל שם טוב הק' בפרשתינו 'צהר תעשה לתיבה', לעכטיג מאכן דאס ווארט, רבנו ה'צמח' האיר כל תיבה ותיבה, היה זה תענוג גדול להתפלל במחיצתו, תענוג כפשוטו, בחינה של 'חציו לכם', בחינה של 'עולמך תראה בחייך' ממש.

ענווה ושפלות הרוח

והענין השלישי הוא ענין שפלות הרוח והענווה, אשר הוא בריח התיכון המברייח מן הקצה אל הקצה בכל ספרו הק' צמח צדיק והוא יסוד גדול לדבקות השי"ת ובלעדיו לא יתכן דבקות בהשי"ת. ואין מקום וזמן איתי כעת להאריך בכך והדברים ידועים לדבקים בתורת רבנו.

והנה באנו לכאן יחד עם רבנו שליט"א, אשר השתית הנהגתו ממש על ג' יסודות אלה, בדבקות מופלאה בדרכו של רבנו ה'צמח צדיק' כדי לבקש רחמים עלינו ועל רבנו בראשינו, שומה עלינו להתבונן בדרכיו של רבנו שליט"א ולקרוא אל ה'צמח' הקדוש, אל תשנו, אל תטוש את דרכך, כי בדרכך אנו הולכים, אויף אייער וועג פארט מען!

היסוד הראשון – כח הצדקה

ידוע שרבנו דבק בדרכו של רבנו ה'צמח צדיק' בענין זה, באופן מופלג מאד, עד כדי מסירות נפש, וליבו נמס כמים נוכח כל יהודי עד כדי מסירות נפש ממש, מפיקר עצמו וממונו וכל אשר לו בחובות עצומים כרבנו ה'צמח', ללא

ה'צמח צדיק', כולנו יודעים כמה משקיע הרבי שליט"א בפסוקי דזמרה, עינינו הרואות בחורים צעירים, אברכים המתענגים על התפילה, כפשוטו ממש, מ'האט הנאה פון יעדע'ס ווארט! מ'איז זיך מחיה מיט די ווערטער! כל בית המדרש הגדול קאכט ווי א קעסל ממש! כלבת אש רותחת ממש. כמו שמובא שגם אצל רבנו ה'צמח' היתה עיקר העבודה בפסוקי דזמרה ושירת הים.

וידוע המעשה שמעיד מחבר הספר זכרון אשה, שמרוב התלהבות אחז בעמוד התפילה שהיה מחובר לקרקע, והניע העמוד בחוזק כל כך, עד שכתלי ביהמ"ד רעדו ממש. ואחר התפילה הלך המחבר לבדוק אם אפשר לנענע את העמוד ולא יכול היה להניעו ממקומו למרות שהיה בעל כח.

ועוד זאת יסוד גדול במשנת רבנו שליט"א בכח התפילה, שלא רק בשעת הג' תפילות מדברים עם השי"ת, אלא במשך כל היום כולו! כ"ד שעות ביום, מתי שצריך ישועה או רפואה, אפשר וצריך להתפלל, אפשר לפנות אל השי"ת ולדבר אליו, יידיש גערעדט! מ'קען זיך מיט איהם אויסרעדן! כידוע לכל מי שנכנס אל רבנו שליט"א להזכיר בקשת ישועה, הוראתו של רבנו שליט"א, רעדן צום אויבערשטן, קאפיטל תהלים, בעטן דעם אויבערשטן, יען זו העצה שיש לנו, זיך אויסגיסן דאס הארץ בכל עת מצוא. וגם זהו ממשנתו של רבנו ה'צמח צדיק', כמובא בפרשת

יכולת לעצור ברוחו בשעה שיהודי נשבר לב עומד מולו, והכל מצד טוב ליבו ורחמנותו להחיות לב נדכאים ושבורי לב. ושמעתי מהגאון רבי משה פרידמן שליט"א ששמע מפי הרה"ק רבי יודעלע זי"ע שאמר שאחר הסתלקות רבנו ה'צמח צדיק' קיבל בירושה הנהגה זו של הפקרת עצמו לטובת הכלל הרה"ק רבי אלטר מנחם מענדיל מבארשא זי"ע, ואחריו קיבל אחריו להבחל"ח הרבי שליט"א א בירושה את הלב הגדול הזה ואת דרך הצדקה של רבנו ה'צמח'.

כח התפילה של רבנו שליט"א, גם הוא כעין רבנו ה'צמח צדיק', כולנו יודעים כמה משקיע הרבי שליט"א בפסוקי דזמרה, עינינו הרואות בחורים צעירים, אברכים המתענגים על התפילה, כפשוטו ממש, מ'האט הנאה פון יעדע'ס ווארט! מ'איז זיך מחיה מיט די ווערטער! כל בית המדרש הגדול קאכט ווי א קעסל ממש! כלבת אש רותחת ממש

ועצם נסיעה זו כרוכה במסירות נפש ממש וכל זה למען עשות צדקה, ע"פ דרך הטבע אסור היה לו לרבנו שליט"א לטרוח טרחה יתרה כל כך ולנסוע כן, והכל בקשו למנעו מזה, והכל כדי שיהיה הרווחה יתרה לאיגוד מוסדות ויזניץ כדי שיוכלו אברכים ובחורים להמשיך

וללמוד מתוך יישוב והרחבת הדעת ותמיכה חדשית במשפחותיהם, ולקופת להחזיקם ולהחיותם שמחיה רוח שפלים ולב נדכאים, וכן כל הציבור שהגיע הנה והעניק סכום עצום לצדקה דבק בכך במידת רבנו ה'צמח צדיק' ויש להם שייכות אליו.

היסוד השני – כח התפילה

נהגה כח התפילה של רבנו שליט"א, גם הוא כעין רבנו

ועתה בא אליו רבנו שליט"א, ממשיך דרכו בכל העניינים הנזכרים, ועל פי דבריו אלה בציון הבעל שם טוב, השמי שהולך בדרכו הוא מחויב להושיעו, הרי שזוהי תביעה כביכול מרבנו הקדוש ה'צמח צדיק' שעליו לראות להושיעו ואת כל הנלווים והמקושרים אליו ההולכים לדרכו ולאורו.

לשמוח בהשי"ת בכל מצב

מסופר כי כשהגיע הרה"ק מצאנו אל הרה"ק רבי אליעזר מדזיקוב זי"ע לבקרו במטת חליו, אמר כמה וכמה דברים שבעטיים ראוי הוא לישועה ולא קיבלם, עד שאמר שכשהוא רוקד אין קצבה ורקדים עמו כל פמליא של מעלה ועושה נח"ד למעלה, וע"כ פסק הצאנזער רב שצריך לפעול ישועה לאריכות ימים.

אחים ורעים, על אחת כמה וכמה, כאשר ניצבים אנו ומבקשים רחמים על בריאותו של רבנו שליט"א, אשר לו הכח לחבר אותנו ל'אין קצבה', לשמוח עם השי"ת, ולא רק הפמליא של מעלה ורקדים, אלא כל הפמליא של מטה, קרוצי חומה, בשר ודם'ניקעס,

עם כל הנסיונות שיש להם, כל מה שהם עוברים במהלך חייהם, כל המשיכות שיש להם לתאוות ארציות, אנשים נשברי לב המדוכאים ביסורים ובצרות יגון ואנחה שאופפים אותם, לומדים אצל רבנו שליט"א להתרומם ולרקוד עם 'אין קצבה לשנותיק', עם השי"ת, שוכחים מכל צערם ויגונם, ושמחים עם השי"ת!

וישלח על הפסוק כי ראיתי אלקים פנים אל פנים ותינצל נפשי, וזה לשונו: "כי ראיתי אלקים" – אם אני רואה השראת הדינים חס ושלום, העצה לזה "פנים אל פנים" – לעמוד לפני השי"ת ולשפוך שיחו ולומר לפניו רבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאני בשר ודם ואתה א-ל רחום וחנון, ועל ידי זה נמתקים הדינים בחדשים. עד כאן לשונו. ושמעתי בשם החסיד ר' שאול לייב גנץ זצ"ל שאמר שכל שנות המלחמה הנוראה החזיק עצמו אך ורק בדברי ה'צמח' הקדושים האלה ששיננם שוב ושוב. וזהו דרכו בקודש של רבנו שליט"א אשר מנחיל לנו שוב ושוב.

היסוד השלישי – כח הענווה

כידוע לכל, אין דף אחד בספר הק' הצמח צדיק שאיננו מזכיר את עבודת שפלות הרוח, והן הן הדברים בתורת רבנו שליט"א, אשר בכל מאמר ותורה מאריך בענין זה ומסביר כי זהו היסוד הראשון הנדרש לדבקות השי"ת, לדעת כי הוא עצמו אפס ואין ומאומה.

וכך מובא ב'צמח' בפרשת בשלח, על הפסוק עושה צדקה בכל עת, שע"י הצדקה מהפכים כל הכ"ח עתים שיהיו לטובה גם אלה אשר להיפך, ועוד מובא ב'צמח', כח מעשיו הגיד לעמו, שישראל בכח שפלותם מהפכים כל הכ"ח עתים לטובה, ועוד עשרות פעמים שאכמ"ל שמובא שם שאדם שהוא שפל ברך אין מקום להשראת הדינים עליו כי הוא בבחינת אין.

אותה מחלה ארורה מקרב ישראל, וכמובא באוהב ישראל שהכוונה בפסוק "והסירות מחלה מקרבך" היא למחלות שהרופאים אין יודעים את רפואתם. ותיעצר המגפה הנוראה הזאת בכל בית ישראל ובפרט אצל אבינו רענו עטרת ראשינו, ממשיך דרכך בקודש ומנחיל את הדרכים אשר הורית, שישבו מאן לביתו בבריאות השלמות בלי שום מחלה אמן.

פדיון נפש

טייערע יודן, ידוע מה שאמר רבנו אהבת ישראל בשם חמיו רבנו האמרי נועם ז"ע, שכאשר באים לצדיקים אשר כבר בגנזי מרומים ונותנים להם קוויטל, מהו הפ"נ שנותנים להם? אלא שהפ"נ הוא זה אשר מעתירים רחמים בעד צאצאיהם.

באנו כעת כל אחד והפעקל שלו, משאלותיו וסאת יגונו לשפוך שיחנו ולערוך תפילתנו ולהיושע, הבה וניתן כולנו יחד פ"נ, נתפלל בעד צאצאו הגדול של רבנו ה'צמח', נבקש רחמים עליו כולנו כאחד והוא יהיה בראש תפילותנו ובקשותינו, ובוודאי ניושע בישיעה הזאת ובכל הישועות הצריכות לנו.

ד' יעזרנו שנוזה כולנו לפעול ישועות ורפואות לכל אלו שבאו לכאן, ולכל אנ"ש בכל מקומות מושבותיהם אשר מריחוק מקום ליבם איתנו כאן, ולכלל בית ישראל שיפקדו כל

אחד בדבר ישועה ורחמים, ותיגלה ותראה מלכותו עלינו בזמן קרוב ויחון פליטתנו ופליטת עמו בית ישראל לחן ולחסד ולרחמים ולרצון.

שכל תושבי ארה"ק יהיו שקטים שלווים ושאננים תחת גפנם ותאנתם, ולשונאי ישראל תהיה מפלה, ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד, כל החולים יהיה להם רפואה שלמה, אחינו כל בית ישראל הנתונים בצורה ובשביה המקום ירחם עליהם ויוציאם מצרה לרווחה ומשעבוד לגאולה ומאפילה לאורה. ונזכה כולנו לאריכות ימין ושנותיו של רבנו שליט"א מתוך בריות גופא ונהורא מעליא, יאריך ימים על ממלכתו בקרב ישראל, אריכות ימים ושנים טובות בבריאות הגוף והנפש, נחת מכל יוצ"ח, ולשמוע אך ורק בשורות טובות מאיתנו ומכל ישראל, בביאת גואל צדק ומלכנו בראשנו אמן.

רבנו שליט"א מלמד אותנו שאפילו בעת צרה יש לדעת ולהרגיש שהש"ת הוא "צור חבלי", אפילו "בעת צרה", ו"הוא נסי ומנוס לי", גם כשסובלים ח"ו, הוא מרגיל אותנו לנוס אל הש"ת, לא ח"ו לברוח ממנו, אלא אדרבה, לברוח אליו, להיות דבוק אליו בכל מצב שהוא, הרבי מכניס בליבנו אהבת הש"ת, לקיים בעצמנו בכל עת וזמן מצוות "ואהבת את ד' אלקיך", "בכל לבבך" – כדרשת חז"ל "שלא היא ליבך חלוק על המקום", שלא להרהר אחר מידותיו, ו"בכל מאודך" – כדרשת חז"ל "בכל מידה ומידה הווה מודה לו במאד מאד". אנו מתחנכים להיות מוחדרים באהבת הש"ת, כמובא ב'שפת אמת' פר' ואתחנן על הפסוק: "ומי גוי גדול אשר לו אלקים קרובים אליו", כך מחנך אותנו רבנו שגם כשהנהגה היא בבחינת 'אלקים' אנו קרובים אליו, ועלינו להרגיש זאת בכל אברינו ובכל פנימיות לבבנו, על כן אנו באים עכשיו בטענה, שיש לפעול בעדו ישועה ורחמים שהש"ת יאריך ימיו ושנותיו בטוב ובנעימים.

הרף מאף!

ידוע שרבנו ה'צמח צדיק', עסק הרבה בנתינת קמיעות לחולים מסוכנים, וידוע מקדמונים שבהתעסקות בענין זה עורכים מלחמה עם החיצונים והקליפות, וע"כ היו צדיקים רבים שחששו להתעסק בכך, אך רבנו ה'צמח' התעסק בזה. וגם ידוע שפעם קרא את המגילה באמצע השנה ופעל בכך ישועה ופעם אף ביקש מסופר סת"ם באמצע הקיץ לכתוב מגילה חדשה בעבורו, והדברים ידועים. ובעת הנפילה הידועה מן המרפסת במארינבאד, והיה בסכנת חיים ממש, בקשה והתחננה אמו הרבנית ע"ה שיחדל מלהתעסק בזה כי הוא מסוכן ביותר.

כן הדבר הזה, עם המחלה הארורה הידועה ר"ל, שצדיקים אמרו שחוששים להתעסק בזה ולערוך מלחמה נגדה בגלוי, כי היא קליפה נוראה והמלחמה נגדה היא מסוכנת ביותר.

אבל עתה באנו לכאן, אליך רבנו הקדוש ה'צמח' צדיק, בשעה שאתה כבר בגנזי מרומים על כנפי השכינה נהנה מזיו השכינה וקרוב לכסא הכבוד, ואין מי שיוכל להזיק לך ואין לך מה לחשוש מאותם הכוחות מצד האחר, ובחיים חיותך ראינו עד כמה כוחך גדול לערוך מלחמה נגדם, ומתחננים אליך, זהו הזמן לצאת בחרב ובחנית, להסיר את

מקושרים לאיכ"נא דחיי

דברים נרגשים ותיאור עורג שהשמיע הרה"ג רבי ברוך שטרנבוך שליט"א
רב דביהמ"ד "אמרי חיים" ויזניץ מודיעין-עילית בצאתו מאוהל רבוה"ק בויזניצא

התכנסו כאן יהודים שהתמסרו בלב ונפש ליטול חלק במצווה כבירה של החזקת עולם התורה וממלכת הצדקה בחצר קדשינו, זה לא בא בקלות כלל וכלל, אך נגד הזכייה הנכספת של מסע קודש זה לא עמדה ליבם מנגד, הצטרפו לנסיעה הקדושה כי זה כמה נכסוף נכספת.

שמענו מהמשב"ק הרה"ג ר' שאול גרינברגר שליט"א כמה דברי התעוררות שהעלו את הפסגות הנעלות והרגשות הנסערות ששרו בהיכל הציון הקדוש לכדי טהרת הנפש עד כדי בכי של התרגשות, הוא הזכיר בדבריו את עניין ההתקשרות שלנו לדרכו ומורשתו של רביה"ק ה"צמח צדיק" זי"ע – בעל ההילולא.

אם רוצים לזכות למשהו התקשרות לאותו צדיק וקדוש, עלינו להתחזק בדרכיו, להתחקות אחר הליכות חייו בדרכו ולאורו של ממשיך דרכו בקודש עטרת ראשינו מרן רבינו שליט"א שמלמדינו ומדרכינו על אותן יסודות

שההילגער "צמח" השתית את דרכו בזה. לעזור לזולת ולסייע לשני בכל הלב, זיך אוועק געבען אונגאנצען פאר אצוייטען.

וכן בעניין התפילה, כפי הידוע רביה"ק ה"צמח צדיק זי"ע הכניס את ה'פינק' לתוך המחזור, הכניס זיך של התעוררות ואש קודש בלב כל אחד ואחד, בסדר התפילה ובנוסח המרטיט. ובכלל זה העניין שתיקן רבינו שליט"א שלא לדבר בעת התפילה כי הדבר גורם למניעת קבלת התפילות חלילה.

וכן עניין האמונה בהקב"ה, והוא, ההתחברות של כל

טייערע יודן, הלב מלא ברגשות הומים וסוערים היוצאים ממעמקי הלב, זוכים אנו לחון את המקום הקדוש הזה, אין זה כי אם בית אלוקים. המקום אליו ערגה ונכספה נפשם של חסידים ואנשי מעשה בדורות עברו, לכאן היטלטלו בדרכים ארוכות חסידים ויושבי אוהל, זקנים ובני תשחורת. להסתופף בצל קדשם של מאורינו רבותינו הק' זי"ע, דער הייליגער שטעטלע וויזניצא, שכ"כ הרבה רגשי התעוררות וקרבת אלוקים נאספו כאן ויחד העלו אבוקה של אש בעבודת ה' נלהבת לאורם של הני צדיקי עליון.

ישנן הרבה שפות שמדברים מהפה, – אבל שפת הלב הוא הגדול מכולם, והשפה הכי ברורה שיש, שפה שיוצאת ממקום אמיתי, וחודרת כליות ולב, נביע קצת את רגשותינו ההומים ונצמצמה בדברים מועטים מהמעמד הנשגב לו זכינו כעת בראשות רבינו שליט"א באוהל הק' בויזניצא.

רבינו שליט"א ופניו להבים נכנס לאוהל הק', החדש

והמרווח, שהיה מלא בהמוני חסידים שעמדו צפופים מול ארון הקודש באימה, פתח בסערת רגשי קודש, בבכי ובאימה את הנוסח הנערג "שלום עליכם" הנהוג לשוררו מדי ליל שב"ק בפתחת עריכת השולחן הטהור אשר לפני ה', הכניס את כלולו לאווירה מרוממת, לאטמוספירה נעלית.

זכורני שאצל רביה"ק ה"ישועות משה" זי"ע בעיר קראקא ג"כ פתחו בנוסח הזה, לקדם את פני צדיקים וקדושים שהם "אפי שכינתא", כדברי ה"אהבת שלום" זי"ע הידועים (פר' וירא) "גדולה הכנסת אורחים יותר מקבלת פני השכינה", ש"אפי שכינתא" הם הצדיקים.

**שפתיים אך למותר לנסות להביע
את הרגשים על נייר ובדברים
מועטים גרידא, אנו תפילה ותקווה
שאבן פעלנו כל טוב, יצאנו מהמקום
הקדוש הזה והשארנו את כל
ה'פעקלער' והחבילי דמעיקין שם**

בריא ושלם לאורך ימים ושנות חיים, מידת הרחמים עלינו יתגלגלו בהאי שעתא ושרבינו שליט"א יולכינו קדם הגואל בקרוב ממש אמן."

וענו כל העם יחדיו אמן בקול אדיר וחזק, ובהתרגשות כבירה שעלתה על גדותיה.

אחר הדברים הנרגשים המשיכו בסדר התפילה ובניגוני קודש שעוררו את לב כל אחד שהיה במקום, בצעד מיוחד נטל רבינו שליט"א את רשות הדיבור וביקש התגייסות אנ"ש למען צורך צדקה מסוים, של יהודי הנמצא במצוקה וזקוק לעזרה ממשית, ומבקש מכלל אנ"ש להשתתף במגבית שהכריז עליה באותה שעה ולהתייצב למענה ברוח נדיבה. גם כאן בלט ה'קו' שמנחה אותנו רבינו שליט"א תמיד "טראכטן פאר יענעם", זו כל משאלתו ובקשתו בשעה הכה נרגשת והמיוחדת. דאס איז א לימוד פאר זיך.

שפתיים אך למותר לנסות להביע את הרגשים על נייר ובדברים מועטים גרידא, אנו תפילה ותקווה שאכן פעלנו כל טוב, יצאנו מהמקום הקדוש הזה והשארנו את כל ה'פעקלעך' והחבילי דמעיקין שם, חזרנו בשובע ישועות ורפואות בראשונה לעטרת ראשינו רבינו שליט"א שיאריך ימים על ממלכתו בבריאות השלימה, הוא ובניו בקרב הארץ, ולכולנו כאחד, יתקבלו תפילותינו לרחמים ולרצון, ויבקעו שערי שמים. ובקרוב ממש נזכה לביאת הגואל ומלכינו ראשינו אמן ואמן.

יהודי להקב"ה בכל צעד ושעל ובכל מצב, ע"י ההישענות עליו והשיחה עמו בכל רגע ורגע, ולבקש ממנו כל דבר, קטן כגדול. כהדרכתו של רבינו שליט"א.

וכן העניין של ענווה, אם עסוקים לסייע לזולת ולעזור לשני, ממילא אינם עסוקים ב'יישות' זוהי סגולה להיפטר מכל הדינים ולזכות לרחמים גדולים.

אחר המשיך בדברים נרגשים מאוד, בהזכירו שכל חסיד בהגיעו לרבי מוסר קוויטל עם פד"ג, בבקשה להיושע בכל משאלותיו לטובה, ולהיפטר מכל חבילין דמעיקין, צרות יגון ואנחה. המשיך ואמר בקול קטוע מבכי:

"אנחנו מגיעים לציון הקדוש, מקום קודש הקדשים, חלקת מחוקק ספון אשר המקום מסוגל לישועות גדולות, מוסרים קוויטל ופדיון נפש לצדיקים, מה הפדיון נפש שאנו מוסרים, מה בקשתנו בשעה זו? לאן מתרכזות כל משאלותינו בעידן זה?"

בבקשה אחת לזכותו של ממשיד דרכם בקודש של רבותינו ה'ק', מי שיושב על כסא אבותיו ה'ק' בבטחה ומנהיג את קהל עדת ישורון בחסד וברחמים בדרכו ה'ק' של ההיליגער 'צמח', מרן רבינו עט"ר שליט"א לאיו"ט. מבקשים מהצדיקים הקדושים שיקרעו שערי שמים לתפילותינו, יבקשו עתירה, ארוכה ומרפא לאיתן אדוננו. יחזקהו ה' בבריאות השלימה, בגוף ובנפש, בכל רמ"ח אברים ושס"ה גידים, ללא שום חולי או מכאוב, חלילה.

קהל שבו בקהל שבת רבותינו

**דברי התעוררות מהמשפיע
הגה"ח בן ציון אפל שליט"א
ע"י ציוני רבוה"ק זי"ע בקאסוב
לפני מעמד התפילה
של מרן אדמו"ר שליט"א**

כל כולו מיוסד לגלות את הדרכים והיסודות איך לחיות עם ה' בכל צעד ושעל ממש. פעם הזדמן לנו כשישבנו יחד בחבורה שהחברים עברו על דברי ה'אהבת שלום' לפי סדר איברי האדם, העיניים, האזניים, וכו' וזה היה מפליא לראות איך הוא מאיר בקדשו על כל פרט ופרט בחיים.

ובמיוחד הוא מיוסד לגלות את אור השבת קודש, שכידוע אין דף בספר שלא מוזכר שם 'שבת'; ושמעתי בשם האדמו"ר מבאבוב שליט"א, שכאשר ביקש מתלמידיו בישיבה להתחזק בלימוד ספרים הקדושים העוסקים בעניני קדושת השבת, הציע ללמוד את ספה"ק "אהבת שלום", ואמר שהוא בדק וראה שבספר אהבת שלום מוזכר יותר פעמים המילה שבת, מבכל ספר 'סידורו של שבת' אשר מיוסד לכתחילה על קדושת שבת.

וכל זה לצד עניני ה'צדקה' ועניני ה'קדושה' שרבינו מרחיב בהן רבות, (וכמבואר בהקדמה שלכן מכוונה הספר 'אהבת שלום' - כי ב'שלום' נרמז ג' יסודות אלו, שבת שלום, והיה מעשה הצדקה שלום, ובריתי שלום), וזה אכן ספר יסוד לא רק בויז'ניץ, גם בעוד הרבה מקומות, וכידוע בסלונים זה היה מונח תמיד על השולחן אצל אדמו"ר"י סלונים שהגו בספר הקדוש ללא הרף.

יחיה עם תשובה...

וכשיש לנו את הספרים הקדושים שלו, יש לנו את האפשרות להיות אצל הצדיק בכל השנה, וכנודע מה'מאור עיניים' שהלימוד בספר הצדיק הוא כמו השתטחות על הציון שלו, וכמובא בירושלמי 'איך עושים נפשות לצדיקים, דבריהם הן הן זכרונם' שלצדיקים אין כ"כ צורך לבנות להם 'ציון' על קברם, שזה נקרא 'נפש' בלשון משנה, כיון

מה נורא המקום הזה מקום גניזת רבותינו הקדושים רבינו ה'אהבת שלום' זי"ע ורבינו ה'תורת חיים' זי"ע.

ידוע לכולנו את מה שמרן רבינו שליט"א מרבה תמיד לדבר על כך, וגם אומר זאת בשם הרה"ק ר' יהודה'לע זי"ע, שספרי חסידות לא נועדו כדי למצוא איזה ווארט על הפרשה, אלא כדי ללמוד אותם בעיון ולהוציא מהם דרך חיים, שרק אז מוצאים בהם אור רב. זו היא הירושה שזכינו מרבותינו הגנוזים כאן, הספר הקדוש 'אהבת שלום', והספר הקדוש 'תורת חיים', שהם אכן ספרים המלמדים לאדם דרך חיים, ומציבים את יסודות החיים של יהודי בכל פרט ופרט.

בין ספרי היסוד

בקרב עוסקי חסידות ידוע שיש את ספרי החסידות של הדורות הראשונים של תלמידי הבעל שם טוב, שהם ספרי היסוד שנותנים ליהודי את יסודות פנימיות חיי היהדות, ולצדם עומדים כל שאר ספרי החסידות שהם כבר עוסקים בדרושים ובעניינים שונים אשר בנויים על אותם יסודות, וכזה הוא הספר הקדוש 'אהבת שלום', שהוא מספרי היסוד, בהם לומדים את יסודות היהדות, כ'עבודת ישראל' ושאר הספרים.

הספר בנוי רבות על יסודות דברי האר"י הק', וכמעט בכל פרשה מביא מדברי האריז"ל בספה"ק 'ליקוטי תורה', דרך אגב גם הגימטריאות שבספר הם גימטריאות קדומות של האר"י הק' או מבעל הטורים (וכמו שסח לי ידיד אחד שעבר על כל הגימטריאות שבספר אחת לאחת), ואם שדברי האריז"ל הם דברים גבוהים, אמנם רבינו הקדוש פותח לנו שער שיהא לנו אחיזה לדברי קודש אלו, ונוכל לחיות ולהתעלות על פיהם. ובעצם ספה"ק אהבת שלום

עשויה בפועל. וכהנה מתיקין
ודובשין ויסודות גדולים בכל
הספר הקדוש, שמביא קירבת
ה' גדולה ואור נפלא.

ההמשכה הקדושה

ועל דא קאתינא להכא
למקום קדוש זה, להתחזק
ולחיות על פי דרכם הקדושה
של רבותינו, על ידי שנקבל
על עצמינו להגות בדבריהם
ולחיות על פיהם, וכפי

שרבינו שליט"א חוזר ומשנן תמיד, שהעיקר של כל ענייני
החסידות זה לחיות באמת כחסידישער איד 'לעבן אין
העכער'ס', שלא נתעסק בענייני הבל אלא ראשנו יהא מונח
בדביקות וקירבת אלוקים, באור הגנוז של חסידות, ובוודאי
שכשנדבק עצמנו להאיר את חיינו באור של הצדיקים
הגנוזים כאן, זה ימשיך רפואה בשלימות וכל ההשפעות
הנדרשות.

כשאנו זוכים ב"ה לחיות בצלו של מרן רבינו שליט"א
אנו זוכים לראות את המשכת שלשלת הקדושה, כשכל
הדברים שרבותינו הקדושים מלמדים אותנו, אינם נמצאים
רק בתוך הספרים, אלא מופיעים מולנו בדוגמא חיה.

יהודים רבים, אף שאינם מחסידי ויז'ניץ, מעידים,
שכשהם מגיעים אל רבינו שליט"א הם פתאום רואים את
כל מה שלומדים בספרי חסידות על אור הדביקות, ההכנעה
והביטול בצורה חיה.

דכירנא איך שכ"ק אדמו"ר מתולדות אהרן שליט"א סח
פעם בהתפעלות אחרי שמרן רבינו שליט"א ביקר אצלו,
והוא שאל את רבינו בכמה עניינים, ורבינו ענה על כמה
דברים בענוותנותו ובישרותו הקדושה 'איך ווייס נישט,
איך ווייס נישט'... לאחר מכן ביטא האדמו"ר מתולדות
אהרן את התפעלותו, שדבר כזה הוא עוד לא ראה, אנשים
שיודעים הכל הוא ראה הרבה, אך רבי שיכול להגיד כפעם
אחר פעם 'איך ווייס נישט איך ווייס נישט' הוא עוד לא
מצא... את הביטול וההכנעה האמיתית הזו שאנו זוכים
לראות, אנו צריכים להמשיך לראות עד ביאת המשיח מתוך
בריות גופא ונהורא מעליא.

יעזרנו ה' שנפעל כאן כל טוב וכל הישועות בכללות
ובפרטות.

ש'דבריהם הן הן זכרונם'
ואפשר להגות בדבריהם
עצמם בכל עת ולידבק
כך לצדיק. וזוהי אכן
העבודה שלנו; ה'קדושת
ציון' מבאבוב זי"ע
התבטא פעם על המימרא
המקובלת שמי שפקד את
ציון הרבי ר' אלימלך שוב
לא ימות בלי תשובה, שמי
שילמד את הספר הקדוש
של הרבי ר' אלימלך 'נועם
אלימלך' גם יחיה עם
תשובה...

יש לנו את הזכות
ללמוד בספר הקדוש של

רבינו ולהתעלות עד אין קץ, ואפשר גם לפעול שם ישועות
וכל טוב בשעת הלימוד. ידוע שפעם נכנס אחד מאנ"ש אל
רביה"ק זי"ע עם קוויטל, ורבינו זצ"ל התבטא שזה כבר 'א'
געליינטע קוויטל', והיה זה לפלא בעיניו, עד שנזכר שלפני
שנכנס לקודש פנימה הניח את הקוויטל בספה"ק 'אמרי
חיים', והרגיש רבינו זצ"ל בכך. כי הספר של הצדיק יש
בו ממש את קדושת הצדיק, וידוע מחסידים בכל הדורות
שכשלא היו יכולים להיות בפועל אצל הרבי הניחו קוויטלעך
בספדי הצדיקים.

בנוסף לכך יש לנו גם את הירושה שהשאיר לנו רבינו
ה'תורת חיים', את ספרו הקדוש שיש בו חידוש נפלא, שלא
מצוי בספרי חסידות אחרים, שרבינו כתב בכתב יד קדשו
את כל הספר, כידוע שלפעמים היה מתעורר באמצע הלילה
ורושם כמה חידושים שהתגלו לו.

ודברי קדשו הם גיצי אש שבאו בקצרה, וכל מאמר מאיר
הלבבות ונותן השגה והעכערקייט בעבודת הבורא, בין
המימרות הקדושות הידועות היא המימרא ש'גמרא הוא
ר"ת גבריאל מיכאל רפאל אוריאל' שהם ד' רגלי המרכבה,
המלמד על הקדושה הנוראה שזוכה העוסק בגמרא להיות
כביכול מרכבה לשכינה. או המימרא על לשון המשנה 'למה
אמרו חכמים עד חצות, כדי להרחיק את האדם מן העבירה',
ומבאר רבינו שרמזו בזה שלכן ורזו חכמים להשכים קום
ולעסוק בעבודת 'חצות', כי בסגולתה יישמר האדם מן
החטא ולא יבוא לידי עבירה. או המימרא היסודית על
דברי חז"ל בפסוק 'ששת ימים תעבוד ועשית כל מלאכתך,
יום השביעי שבת לה' אלוקיך' שכיון ששבת היא בעיניך
כאילו כל מלאכתך עשויה, אשר זה תמוה לכאורה, כאשר
'ועשית כל מלאכתך' מדבר על ששת ימי החול ולא על
שבת, ומסביר רבינו שבדווקא הלימוד הוא על ששת ימים,
כי כאשר יהודי מתאזר בשבת באמונה וכאילו כל מלאכתו
עשויה, זה אכן פועל שבששת ימי המעשה יהיו כל מלאכתו

שבת וויזניצא

שבת המתקת הדינים

שאל יהודה פויגל

שבת באת מנוחה. הנה שמעתי בזה מפי מחותני הרב הקדוש האלקי מ"ו יחיאל מיכל מגיד דברי אמת זלה"ה שדקדק הלא לכאורה מלת מנוחה ומלת שבת מובן אחד לשניהם שהוא לשון שביתה ולזה לא היה צריך לכתוב רק היה העולם חסר מנוחה עד שבא יום השבת. ופירש הוא ז"ל כי מלת שבת הוא נגזר מלשון השבה, רוצה לומר, ששבים כל העולמות למקומם האמיתי, ומלת **מנוחה הוא לשון נחת** וזה כוונת רש"י ז"ל היה העולם חסר מנוחה רוצה לומר **שאינ זה לנחת להם** לפי שירדו כל אחד ממקומו בא שבת רוצה לומר ששבו כל אחד למעלה למקומו ואז **בא מנוחה ונחת להם** ע"כ דברי קדשו ודברי פי חכם חן.

נכספים ומשתוקקים זה לזה: ובעל אהבת שלום מדייק זאת יותר ומלמדנו הרבה פעמים בספרו, כי עיקר וסיבת נחת הרוח בשבת מכל המעשים היא כי הם מאפשרים [בהכנתם מראש, את הזמן והנפש הפנויים ל] **התאחדותם של הבריות והמעשים זה בזה בנחת רוח**, נחת רוח שהיא הסיבה וטעם החיים של קיום העולם. אחדות הגורמת גם נחת רוח לקב"ה, שהיא מימוש כוונתו ורצונו בכל הבריאה. וכמו שאנו רואים שאכילה בצוותא, ואף חידושי תורה ועבודה הנאמרים ליהודי אחר ומכש"כ מצוות צדקה ושאר מצוות כגון נישואין, הולדת הבן או הבת וכדו' מביאים עונג וקורת רוח עצומים דווקא בעת שהמה בעצמם או ההכנה להם או ההודאה עליהם **נעשים במקהלות** יהודים אחרים ובפרט בשב"ק שמתאספים כולם בביהכ"ס, וביותר בדרכנו דווקא בליל שבת קודש בתחילתה כשעדיין השולחן ערוך ו'על כוס יין מלא'. וכמש"כ בפרשת פקודי

והנה בששת ימי המעשה כל מעשי בראשית שהם רומזים לאורות עליונים וכל העולמות כל אחד עומד בפני עצמו ואין להם חיבור ויחוד, ובשבת קודש הם **נכספים ומשתוקקים זה לזה**, כל אחד להגבוה ממנו, על דרך בני היכלא דכסיפין. **ויש להם חיבור ואחדות**, על

הנה בכדי לתאר את ה'שבת מיט'ן רבין' **בוויזניצא** יש לומר כמה מילים על מהי השבת בדרכנו דרך בית וויזניץ, ומדוע הדגש נמצא אצלנו דווקא בליל שבת, ולא בסעודה שלישית או בתפילת שחרית או מוסף כבהרבה מקומות אחרים. המבקר לראשונה בוויזניצא הנמצאת בתוך בקעה לא גדולה המוקפת משלוש רוחותיה בימי הרים גבוהים מעיינות ויערות ההתבודדות של הבעש"ט, יכול להבין שאף בטבעיותה הפשוטה – וויזניצא מאפשרת הסתגרות מסוימת מהעולם המישורי הרחב והפרוץ חסר התכלה שמסביבה, אל אור קדושתה של שבת פנימית, כמתנה נגזרה, אך זורמת חיה ושמחה כנהר ה'טשערמוש' שלידה.

נייחא דרוחא: וכמו שע"פ החסידות, מהות מנוחת השבת אינה רק המנוחה והשביתה מכל עבודה ברוגע שקט ושלווה, אלא השבת היא ע"ד האמור בזוהר 'נייחא דרוחא', גם עניין של **נחת רוח**. והוא יום מיוחד וקבוע בשבוע שיש לכל הברואים נחת רוח מכל מעשיהם בכל ימות השבוע. מעשים – שביום השביתה מכל עבודה ומעשה – **שבים** בדעת היהודי **להכליתם**, שהיא לפעול נחת רוח אצל עושיהם. וכל אחד לפי דרגתו ועיסוקיו במעשים גשמיים או רוחניים וקורת רוחו מהם, כמו הקב"ה בששת ימי בראשית, מכין את עצמו ליום הנחת והקורת רוח של שבת. אם במובן הפשוט של מאכלים ובגדים וכו' מיוחדים **להתענג בהם** לכבוד שבת שהוא מהדין חובה על כל אחד. או במצוות ומעש"ט, כגון צדקה להחיות עניים, או בתלמוד תורה, בשעות רצופות של לימוד או בחידושי תורה. שמכל אלו יבואו בשבת לנפשו קורת רוח רצון ועונג רוחני, **מעשיית רצון ה'**. קורת רוח ועונג המתבטאים בהודאה על זאת בשירות ותשבחות והתפילות של שבת. וכפי שכתב תלמיד הבעש"ט הר' משה מדאלינא (דברי משה בראשית) משם הר"מ מזלאטשוב:

ויכל אלקים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וגו' פירש רש"י מה היה העולם חסר מנוחה באת

בחסכת לילה במגרש חשוך ושומם, שהפכה למפגש חם ושמח בין כל אנשי שלומינו מכל קצוות תבל שהתאחדו שם על כוסות תה וקפה חמים שהוגשו שם באישון ליל. **השבת השמחה במיוחד** שהייתה אחרי המעמד על הציון שלא הותיר עין יבשה אחת בקרב כל הקהל. ובפרט אחרי ה'דינים' של פסילת העירוב על ידי הנכרים בליל שבת, שסייע להוצאה לפועל את רצון קדשו של רבינו שליט"א להתפלל ולערוך את השולחן בבית רבותינו. פסילה שהפכה לשעה ארוכה של שמחה וריקודים בשירות ותשבחות בחוצות וויזניצא בליווי נשיאת רבינו שליט"א לביתו – באמצעות הגויים – על ידי כל אנ"ש, שמחה וריקודים שלבטח לא נראו מאז השואה. הטענציל הארוך **שפרץ מאליו** בסעודת חקל תפוחין קדישין כשכל אנ"ש מרקדים ושמחים יחדיו מסביב לשולחנות הארוכים והערוכים בכל טוב, בנחת וקורת רוח עצומים, הביעו באופן חד ובהיר על המתקת כל הדינים.

חטיבה אחת: בכלל כל עניין הקמת הקמפוס על ידי הגוי בעל בית רבותינו, קמפוס ענק המפואר מאה פעמים יותר מכל העיר שבקרבה הוא שוכן, היא השגחה פרטית שאין לה הסבר אחר אלא בכדי לאפשר במבואותיו ופינותיו המטופחות מפגשי אהבה ואחוזה בין כל אנ"ש. וכמו שאמר רבינו שליט"א בד"ת בס"ג על **החטיבה האחת** שנעשתה לעבודת ה' בשבת זו, ובהביאו את דברי האהב"ש על **הסעודה הקטנה** שמבטלת את 'פרידתכם'. ברמזו על איחוד הכוחות בין שני המוסדות האדירים לבית וויזניץ; **ה'איגוד'** ו'**להחזיקם'**. וגם גילה **שבהכתרתו** נאמרו דברי האמ"ח; ששמו ישראל ע"ש רבינו בעל אהבת ישראל שהיה קרוי ע"ש הרה"ק ישראל מרוזין מסוגל להמתקת הדינים. המתקה שנעשית לא רק בצירופים עליונים אלא גם באופן הפשוט **'שכל צדיק וצדיק שבכל דור ודור שהוא בחינת משה, בחינת שבת, יכול להקהיל ולחבר ולאסוף כל המקורבים שלו ונמתקים כל הדינים מעל כל ישראל.'**

דרך מאמרם ז"ל שבת רזא דאחד. **ויש להם נחת רוח זה מזה, ועל כן נקראת שבת, לשון שביתא ונייחא ותענוג, כי יש להם נחת רוח זה מזה ומקבלים תענוג זה מזה, וזו היא חיותם ומעמדם ומצבם, וזולת זה הם בטלים, כי עיקר קיום הדבר הוא הנחת רוח שלו כנודע.** ועל דרך זה ביארנו פירוש הפסוק וישבות ביום השביעי, וישבות הוא לשון שביתא ונייחא ותענוג, ופירושו שהקב"ה **קיבל תענוג מכל הברואים והעולמות המקבלים תענוג ונחת רוח זה מזה, יעוין שם:**

השראת השכינה והמתקת הדינים: ובמאמר ארוך שם הוא מדמה את עניין הקמת המשכן לעניין השבת, הקמה המחברת את כל החלקים ואת כל האורות לתכליתם יחד, הקמה וחיבור של שבת הממתקים את כל הדינים, הבאים מבחי' הפירוד והעשייה של ימות השבוע. וזאת גם פעולת הצדיק האוסף את מקורביו בשבת ברצון ונחת רוח זה מזה, הנעשים יחד קומה שלימה ומשכן ודירה להשראת השכינה וגורם בכך המתקת הדינים מעל כל ישראל.

והנה כמו כן על דרך זה ראוי ונכון לאיש המשכיל לראות להתאמץ ולייגע את עצמו לזכות לבחינת הקמת המשכן **הנעשה באמצעות השבת**, בכדי שעל ידי זה יהיו נמתקים מעליו כל הדינים והגבורות. וכמו כן נעשה בכללות ישראל, והיינו **שכל צדיק וצדיק שבכל דור ודור שהוא בחינת משה, בחינת שבת, יכול להקהיל ולחבר ולאסוף כל המקורבים שלו שהם אצלו כמו איברים לגוף, ולצרפם בבחינת הקמת המשכן, ונעשים קומה שלימה ומשכן ודירה להשראת הקדושה, ועל ידי זה נמתקים אותיות אלה, ומאלה נעשה זה, ונמתקים כל הדינים מעל כל ישראל.**

הקהיל ולחבר ולאסוף כל המקורבים שלו: והמתקת הדינים כזאת ממש הנעשית מתוך התאחדות יחד ברצון עונג ונחת רוח, על שולחנות ערוכים בכל מכל כל, ראינו במשך כל השבת, וגם בימים שלפניה ולאחריה. החל מהכנה אליה בהמתנה ארוכה לרכבת בפשעמישל,

מ'האט שוין אויפגעוועקט די הייזקעלעך?

**סיכומז של מסע כפי שמסר
הרה"ג יחזקאל טויסיג שליט"א, מחשובי המשפיעים
בשיחה מיוחדת ב'מערכת ויזניץ'**

השלימה.

זכינו לשמוע כמ"פ במהלך השבת דברות קודש שלמעשה בישרו לנו – בצורה עקיפה – כי אכן בכוח הרבים פעלנו ישועה גדולה לעטרת ראשינו, הן ב'צוויטע טיש' כשרבינו שליט"א סיפר את ה'זיכוח' שהתחולל ביניהם ואת מענהו של הרה"ק מצאנז זי"ע למחונתו הרה"ק ר' אליעזר מדז'יקוב זי"ע אחר שאמר כששר 'אין קצבה' רוקדים עמו כל המפליא של מעלה, ואמר: **"על זה אין לי מענה, ואני מאחל לך שתאריך ימים". וגם דבריו בסעודה שלישית על ההזמנה לסעודה הודיה בקרוב ממש.**

אנו בטוחים בזכות האבות הק', בכוח תפילות הרבים שחזרנו הביתה ופעלנו ישועה ורפואה. שרועינו הנאמן ימשיך לשאת את הצאן המקושרים אליו, לנווט את הספינה כקברניט נאמן לאורך ימים ושנים טובות.

ואנקדוטה לסיום, בשבת לפני התפילה כשרבינו שליט"א ירד מה'רמפה' המיוחדת שנבנה בשבילו, וכדרכו שאינו מאבד שום פרט מצרכי הכלל, שאל: **"מהאט שוין אויפגעוועקט די הייזקעלעך?"** (העירו את אנ"ש שמתאכסנים ב'בתי הארחה' הסמוכים) חשבתי שרבינו שליט"א מרמז לנו אם כבר עוררו את ה"הייזקעלעך" – 'הייז' ביידיש מתפרש לקרירות, האם כבר עוררו את הישנים והקיצו אותם מתרדמתם – מהקרירות – להתעורר ולהתלהב בעבודת ה' ובקיום המצוות, כמו שהאריך בקדשו בדב"ק ליל שב"ק.

לציין שאחר חזרתו של רבינו שליט"א ארצה המשיכה קבוצה גדולה מאנ"ש בנסיעה לבארדיטשוב וליזעסק שם הגיעו לפנות בוקר זעקו תפילת י"ג מידות של רחמים ברגש רב, ואמרו "מי שברך" עבור רבינו שליט"א לעורר את זכות הצדיק והקדוש שכתב בספרו (פר' שמות) – והיה מורגל בפיו של רביה"ק ה"ישועות משה" זי"ע – **"חלילה להשים מחלה על שום איש מישראל, כי מה הטבה יבוא לו בזה".**

בטוחים אנו שפעלנו כל טוב, וחזרנו עם אוצרות של השפעות טובות ופועל'ט אלע'ס גוט'ס.

**א גוט יאהר, גוטע ברידען, אנשי שלומינו היקרים
והחביבים שיחי'**

אמנם הנסיעה נועדה לקבוצה מסוימת של אנ"ש די בכל אתר ואתר, אבל האמת היא שכל אנ"ש השתתפו בנסיעה, אמנם לא בגוף, אלא משתתפי הנסיעה שימשו כשליחי ציבור ונסעו לשם בשם כל קהלא קדישא הדין לפעול ישועות במקומות הקדושים, ערש אבותינו שבאוקרינה.

"תולדי דשבת לא כתיבי" – כ"ש וכ"ש שההרגשות ההומים מהנסיעה הגדולה וההיסטורית אינם ברי כתיבי וקשים למסירה. אסכם בקצרה שתי נקודות ששמענו וראינו בצל הקודש במהלך הנסיעה, דברים שאמורים להשאיר בנו חותם לנצח.

דברות קודש בליל שב"ק הרחיב רבינו מדברות קדשו עה"פ "את האלקים התהלך נח", ואמר כי הדרך שהורו לנו רבותינו הק', שבזו אנו צועדים, היא ההתחברות להקב"ה תמיד, בכל עת וזמן. להתהלך עם הקב"ה ולהיות דבוק בו פיר אין צוואנציג שעה א טאג.

כמו"כ ברעווא דרעוויין הרחיב רבינו דברות קדשו על צורת התפילה שצריכה להיות בחמימות והתלהבות, ע"ד "לא ישבתי עם מתי שווא", להתפלל בהתלהבות בחיות דקדושה, שלא תהא בבחינה "כל אשר בחרבה מתו". וכן הזכיר את פירושו של רביה"ק ה"אהבת שלום" זי"ע "קשה עלי פרידתכם", קשה להקב"ה הפירוד לבבות שיש בין בני ישראל על ענייני גבוה, על דברים רוחניים. בזה האריך בדב"ק ממשוכות.

לציין שבמוצאי שבת קודש אחר ה'קוויטלעך' בירר רבינו אם ר' חיים מאיר שטרן שחוזר על הדא"ח, רשם את ה'תורה' כמנהגו מדי שבוע בשבוע, כי רצה שהדברים יפורסמו כי הם דברי חיזוק השייכים לכלל.

עיקרו של הנסיעה והבריח התיכון שלה הוא התפילות היוצאות ממעמקי הלב של כל המשתתפים, הפיזיים והרוחניים, לזכות בריאותו השלימה של עט"ר מרן רבינו שליט"א, שיבריא במהרה ויחזור לאיתנו הראשון בבריאות

עֵינֵי עַמָּה בַּם תְּלִילֹת

דברי ימי 'אבסוף'

מקבץ מראות הוד
מרגעי הוד בלתי נשכחים

צילומים:
נחמזן גולדשטיין - שוקי לרר

שבת אהים גם יחד

מ'פארט צום רבי'ן, מ'פארט קיין וויזניץ

מה יפו פעמייך בנעלים, פעמי חסידים שערגתם וכיסופיהם הובילו את פעמיהם הנה. בזה אחר זה מגיעים חסידים ואנשי מעשה, הצד השווה שבהם שנהרת אור שפוכה על פניהם, עסקני המסע מקבלים את פניהם ומציידים אותם בצידה לדרך, מחזה ותופעה שחוזרת על עצמה כמעט בכל תחנה על פני המסע, ה'צידה לדרך' והערבות שניתנות בהדווה, למען לא יחסר המזג.

שלום עליכם, מאור פנים של חסידים שוקקים הנפגשים יחדיו במסעות לרבם, שהזכירו את אותו ימי זוהר, בהם היו אבותינו משימים פניהם אל אותו יעד בדיוק, אל רבותינו הקדושים שבויזניצא, בפגשם על אם הדרך חברים וידידים. האווירה כאן נעלה, מרוממת, מזכבת.

אויפן באן! דגל מחנה ישראל

בדרך אל רבותינו הקדושים, כאז כן היום!

כמו בימים ההם, כמו אבותינו ורבותינו, כמו חסידים שבאותם דורות הוד נחשקים, כאותה רכבת 'דגל מחנה ישראל' שעשתה את דרכה לוויזניצא, אוספת אל חיקה חסידים ואנשי מעשה ממארמוש וגליציה, מכל עבר ומכל מקום. כן גם היום.

לא קלה היתה הדרך המזבילה בית א-ל, נסיעה בת שעות ארוכות ברכבת המיוחדת שעשתה את דרכה מפשעמישל שבגבול פולין ואוקראינה, אל קולומיא הסמוכה לוויזניצא, חולפת על פני הרים וגאיות, בקעים ועמקים ועולה להרים הרמים.

ובקרבה, רוחשת אש קודש של חסידים ואנשי משה משתוקקים, כוספי סומיחלים, שמחים בצאתם וששים בבואם, ריקודי שמחה וצהלה, עיונים בתורה ובחסידות, תפילות שחרית נערגות וקריאת התורה, בהשתפכות הנפש. קרון אחר קרון עברנו, ולא שבענו לדאות, הנה כאן מנין משתפך ב'תתברך' ובאן פרצה מליבם ו'להווי אנא פקידא בגו צדיקיא' לקראת קריאת התורה. ריקודים ו'לחיים' בכל עבר, שמחה עצומה והכנה נפשית עמוקה.

באמת אמרו, דאס מיינט פארן צום רבין.

באנו אל נחלת אבותינו ברודער, מיר זענען אין וויזניץ!

אווירע של וויזניצא, אה, בכל שניטיב לנסות ולהביע את אותו אור מיוחד הבוקע משם, לא יספיקו מילים. רק בשאיפת אותן ניווחות ואותו האוויר הזך. באהבת חברים מקשיבים, בדיבוק של שבת אחים גם יחד, בשמחה וברגליים מתרוננות שנדמה כי אוויר המקום עצמו גורם לזה. לא בכדי אמרו חסידים, כי אווירע של וויזניצא מסוגלת לשמחה.

האירוח המושלם, לצד ההתרוממות הנעלה וההתדבקות של חסידים יחדין, השיחות חולקין שבין פרק ופרק שהיו מלאי הוד והדה, מחקרים עיוניים בעולמה של חסידות ועולמם של רבותינו הקדושים, משנתם ותהלוכותיהם, בירורי מנהגים והתחקות אחר הליכות רבותינו, קורת רוח של העולם הזה!

שלום עליכם מלאבי השרת! זעקת הלבבות באוהל הקדוש

חדשי ערגה וביסופין, תשוקה וצמאון נפש עצומים, שאגורים היו בלבבות, כמו פרצו את כל מחסומי הלבבות, שעה שפסע רבנו אל פנים האוהל המלא מפה אל פה בדוחק עצום של חברים אוהבים, בוספים ומייחלים הנה.

והנה, אך פתח רבנו באנפין נהירין לקבל את פני הצדיקים, אנפי שכינתא, בסערת לב נפש ורוח, באמירת "שלום עליכם" בנוסח של שבת קודש, בנוסח שמקבלים את פני המלאכים הקדושים, כמו נפרצו עיינות ותהומות, נחלי דמעות נשפכו כמים באין מעצור, תחינת הלב מצאה כאן פורקן ודרוך, הכל נפרק, עס איז אויסגעוואשן געווארן די נשמה, הכל נפרק, כל החבילין דמעיקין. ויצאנו מלאי אור ואהבה, זה השם קווינו לו, נגילה ונשמחה בישועתו!

גשים מול ארוז הקודש

השולח"ט ליומא דהילולא וסעודת ר"ח על אדמת הקודש

אם היה המעמד על הצייון הקדוש מרומם ומחטא לבבות, בא השולח"ט דיומא דהילולא, ונתן עליו את חותמו של בהן גדול, את משנה התוקף.

"בקדשים הלילה הולך אחר היום" פתח רבנו ואמר, "ועל כן נמצאים אנו עדיין בהילולא קדישא". ואם כן - בוודאי שבאנו, בקדשים, במקום קודש הקדשים, מקום משכנם ועבודתם של רבותינו הק' ה'צמח' ורבותינו אחריו, הלילה והאופל אין לו תוקף והוא נמשך אחר היום, אחר האור הגדול הבוקע.

שעות של התחטאות, התעלות, בבכי ובתחנונים כלביא ישאג, די אם רק ניזכר ברגעי ההוד של "גשים מול ארוז הקודש באימה", הדא"ח דנפקין בהדרתא מפ"ק, כשעיניו וליבו ומוחו ומחשבתו אי שם, מי ישיג, נעימות הערגה והביסופין מאוצר לבבם של רבותינו הקדושים, זעקתו בשיחו של הגה"צ ראש ישיבת סאטמאר, בהסבירו כי ה'נער הבודה' אינו אלא "מילדי העברים זה", קול זעקתם של הכלל הזועק לישועה, והשמחה העצומה של היום תאמצנו!

דעם רבי'נס הויף

ה'הויף' הקדוש שבוויזניצא

בחרדת קודש, בדחילו ורחימו, ביראה עילאה, פוסעים בו, הנה הינו, המקום הזה, עליו שמענו, עליו ספרו לנו רבותינו, אבותינו וזקנינו, ביראה ובאהבה. בערגה ובכיסופין, בגעגועים שאין להם סוף.

זהו המקום בו רעדו הכתלים לקול תפילת רבנו ה'צמח', האדמה עדיין רותחת, מבעבעת, בוערת באשם של מי שרגליו צעדו במקום הקדוש הזה, נטולי כל רגש גשמי, עמוסי מוחין ולב, עבדו את קונם והגו בו ביראה, זעקת תפילתם ליהטה כאן, ערגת חסידותם צעדה כאן.

אי אפשר לתאר במילין את תחושות הלב, שעה שישב רבנו במקום אבותיו הקדושים, מה נורא המקום הזה, וערך בו את תפילותיו לפני קונו בשהוא דבוק בהם, שרפים ממעל לו. בלתי ניתן להסביר את השולה"ט במקום הקדוש הזה, בוער באש!

עיר מלובה וסביבותיה

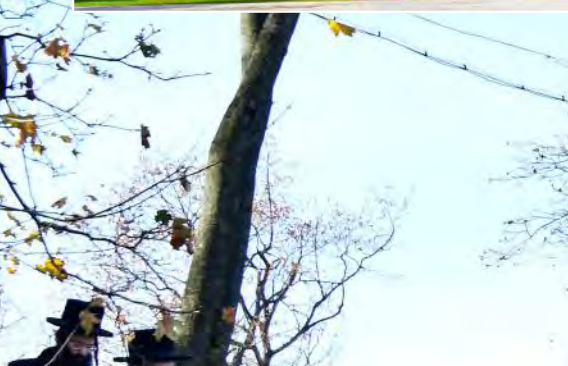
הארץ אשר התהלכנו עליה

רצופות הן הרחובות, הסמטאות, המסילות והבתים שבעיר. ולצידם – חוצה לעיר – התוואים, ההרים, העמקים, הנחילות, הגאיות, המערות ונקיקי הסלעים. כל טפח מהם רוחש סוד עילאי: הרי הקרפטים, "די בעל שמ'סקע בערג", נישאים אל על. חוצצים בין בוקובינה ומארמרוש, וקפליהם ארוזות הוד. כל מסילה שבהם, כל טפח שבהם, כמו לוחש אל הפוסע: גש, קרב נא הלום, בוא ואגלה לך רז גדול.

הן באן, במקום הקדוש הזה, טיפס מרנא ורבנא, אור שבעת הימים, רבנו הבעל שם טוב הקדוש, אל מעלה השגותיו השמימה. כאן השגיב את דרכו אל ד', כשהוא נוטל עמו את כל היקום, ביטלו כליל אל הדר גאונו יתברך.

ובאן, במשעולי עיר מלובה, ערש התהווה עדתנו, מקום מושבם של אבותינו, שבנו וצעדנו על אותו הדרך, שבנו בגאון ובעוז הכרזנו: מדרכם לא נטינו! בסיורים מרתקים ומעוררי התפעמות בערש"ק וביום השבת קודש, ובכל עת מצוא.

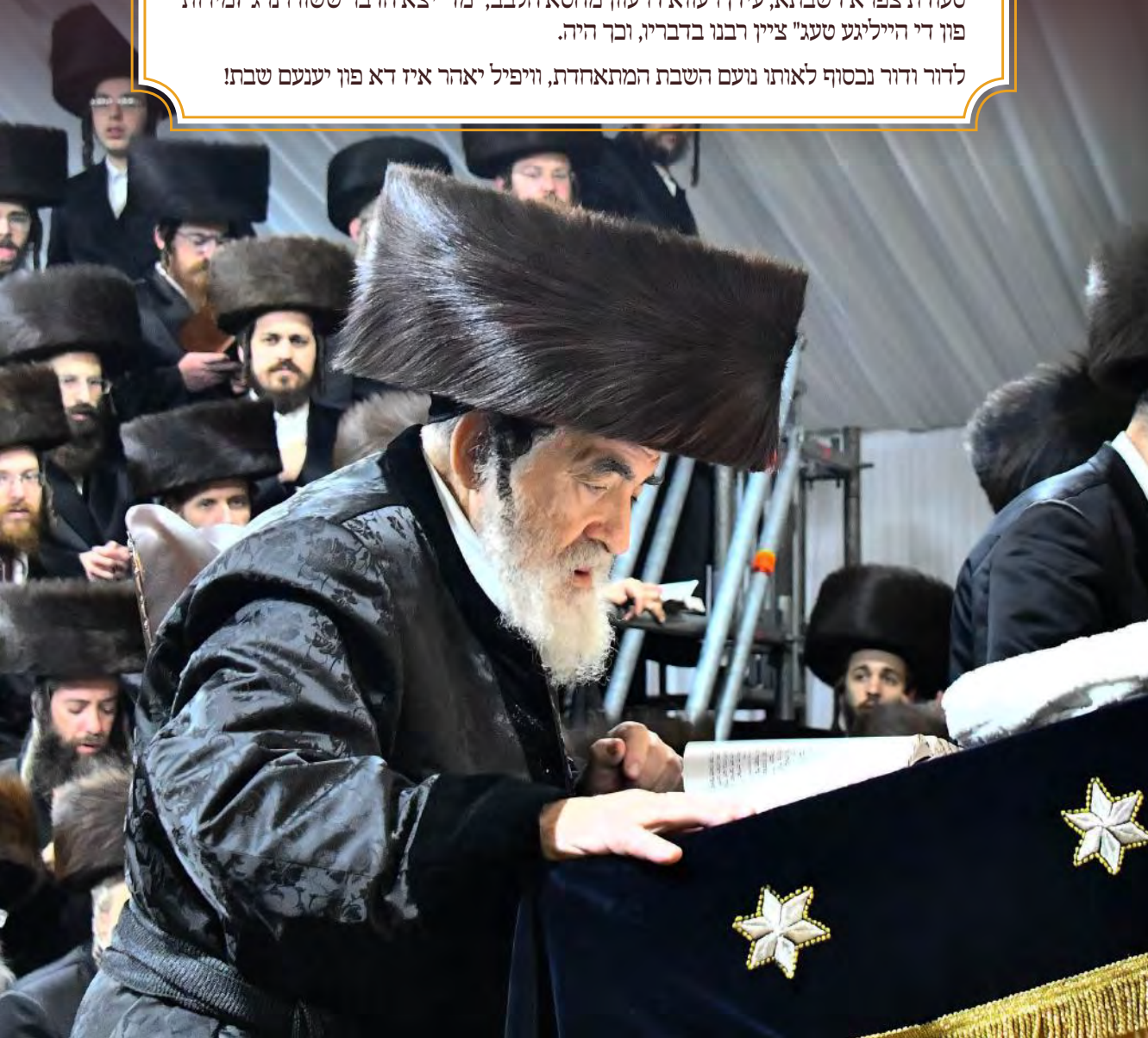

שבת איך וויזניץ!

'נישט קיין עולם הזה, נישט קיין עולם הבא, לאמיר כאטש א דאוון טוהן! שח רבנו שליט"א בדא"ח בעת רעווא דרעוון, את דברו של רבנו ה'צמח צדיק' זי"ע, בתארו את עבודת התפילה וההכנה אליה הנדרשת בבואנו להתדבק בדרכי הצדיקים ולהתדפק על שעריהם.

כזאת היתה תפילתנו, כזאת היתה שבתנו, השעות המתרוונות לא-ל חי, התפילה הנלהבת החל מ'הודו', והיום טוב דיגע לכה דודי, הקידוש וה'כל מקדש' שנשמעו שוב בקול חוצב להבות אש ב'הויף' הקדוש, בשמירת השבת בשמחה ובטוב לבב ואיסור הטלטול מחמת פסילת העירוב והריקודין ברחובה של עיר, הריקוד הנשגב והשמיימי בסעודת ליל שבת קודש מהמיית לב פורצת ואהבה שמקלקלת השורה, השולה"ט המרומם והנשגב בליל שבת קודש, הריקוד של 'ונשגב ד' לבדו', התוועדויות החסידים ברן יחד כוכבי בוקר, ההכנה לתפילה, הפסוקי דזמרה, אוי הפסוקי דזמרה, הפדות והפאר לחי עולמים שהדהד שוב ברחבי העיר, סעודת צפרא דשבתא, עידן רעווא דרעוון מחטא הלבב, "מד' יצא הדבר ששוררנו ג' זמירות פון די הייליגע טעג" ציין רבנו בדבריו, וכך היה.

לדור ודור נבסוף לאותו נועם השבת המתאחדת, וויפיל יאהר איז דא פון יענעם שבת!

וזכרתי להם

מסע מרתק ועורג אל נבכי תולדות רבותינו הק'

שעה שישב רבנו שליט"א בהיכל קדשו של רבנו ה'צמח צדיק, ופקד את העם לטובה ולברכה באותו מקום קדוש, התאספו ובאו הקהל אל תוככי האוהל שהוקם על אדמת בית המדרש העתיק, למעמד מרתק ועורג מלא ביסופין. במשך כמה וכמה שעות.

הרה"ג ר' לוי יצחק האגער שליט"א, בנו של האדמו"ר מוויזניץ-לונדון שליט"א ויו"ר אגודת "הגן הנאה", אשר ידיו רב לו בחקר תולדות רבותינו הקדושים, עמד על הדוכן והוביל את הציבור למסע מרתק בעקבות ה'בריקעלע', ה'מקווה'לה', ה'זועלדעלע' וה'מערה'לה, של מרנא ורבנא הבעש"ט הקדוש. במסגרתם הציג גנזות ואוצרים, מחקרים ותוצאות חיים מאותן חקירות ודרישות, חקר וליבן וניפה את משנת רבותינו הקדושים בעניינים שהם מרכז החיים בעבודת השי"ת.

ולולא באו לומר לנו 'רבותינו הגיע זמן' ונהגי האוטובוסים הנכריים מאיימים לנטוש אותנו לנפשנו, עודנו היינו שם, מרותקים.

הוי, עוד זיכור לנו! שערי שמים נבקעו בקאסוב

השבמה של גיל היתה זו, ביום ראשון, למרות שבמוצאי שבת כמעט ולא ראינו שינה בעיינינו, הלא נוסעים בגיל לקאסוב, למקום ערש מלכות רבותינו הקדושים, רבנו הק' מרו בעל אהבת שלום ובעל תורת חיים, זיעועבי"א. ושם מנוחתם כבוד.

למרות הקור העז שנפל על האזור מאז ליל אתמול, מלא המקום הקדוש חמימות ולהב אש. גם במונחים גשמיים, עד שמאמר הצדיקים כי המקום קדוש בקדושת ארץ ישראל, מקבלת באן משנה תוקף. בשירת 'גוט שבת', קיבלנו את פני רבנו שליט"א בערגה הומיה.

קריאת איגרת הקודש "שיתחדש המלוכה" ע"י המשב"ק, אמירת התהלים בתחינה, שיר המעלות ממעמקים, ושיא יקוד האש, בשירת "עוד זיכור לנו", כאשר ניכר היה כי רבנו שליט"א שרוי אי שם בעולמות עליונים, מורה לשורר 'עוד זיכור', שוב ושוב ושוב, וההרגשים מטפסים ועולים, חשים בחוש כי באן ממתיקים הדינים, נבקעים השערים.

קדוש ישראל בי פארך

נעילת המסע בציון הקדוש מרוזין זי"ע

בערב יומא דהילולא רבה של הרועה הנאמן שנהג בדרך מלכות, באנו להעתיר ולהתחנן לכבוד רבנו שנושא את שמו הקדוש, בזכותא ד'מלכותא בתר אודניה קיימא' כאשר קרא רבנו ה'אמרי חיים' על רבנו שליט"א.

היתה זו התרגשות מיוחדת במינה, לאחר חוסר הידיעה אם רבנו שליט"א יספיק להגיע אל הציון הקדוש טרם שובו לשלום לביתו נאווה קודש. זכינו ורבנו הגיע אל הציון הקדוש לדקות ספורות.

כאן, במקום הזה, נבקעו רקיעים, בדקות ספורות בהם זכינו לשהות שם. "פתחו לי את הדרך בין האנשים" קרא רבנו "רצוני לראות את אוהלו של ממתיק הדינים" ויהי לחרדת אלוקים, פרקי תהלים נאמרו בשפיכת לב עמוקה בבקשת ישועה, בשרבנו שליט"א מביט לעבר הציון הקדוש ופניו להבים.

מפיות כל בקעה שירה אדירה: "וימלא משאלותינו במידה טובה ישועה ורחמים", "כי בשמחה תצאו", בשאת רגשות הקהל כולו, מביע הרה"ח יחזקאל טוסיג בקול עז נרגש, בברכה נרגשת וחתומה לרחמים ולחיים ושלום!

